

แนวโน้มนและโอกาสการขยายตลาดส่งออกลำไย

โดย

นางสาวศุภรา เสกาจารย์

นักวิชาการพาณิชย์ 6ว. ตำแหน่งเลขที่ 15

ศูนย์ส่งเสริมการค้าส่งออกในภูมิภาค จังหวัดเชียงใหม่

กรมส่งเสริมการค้าส่งออก กระทรวงพาณิชย์

ตุลาคม 2547

ก

คำนำ

รายงานฉบับนี้ เป็นการศึกษาเรื่อง แนวโน้มและโอกาสการขยายตลาดส่งออกลำไย ลำไยนับว่าเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญชนิดหนึ่งของประเทศไทย โดยเฉพาะภาคเหนือ และจัดเป็น Product Champion การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาด้าน Supply และ Demand ลำไย ของตลาดในประเทศและต่างประเทศ และศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาการส่งออก การขยายตลาดสินค้าลำไย รวมทั้งศึกษา นโยบาย มาตรการและกฎระเบียบของรัฐเกี่ยวกับการส่งเสริมการส่งออกสินค้าลำไย โดยศึกษาจากข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ของหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นประโยชน์แก่ผู้เกี่ยวข้องและผู้สนใจการค้าและการส่งออกสินค้าลำไย ให้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับกฎ ระเบียบ นโยบาย และมาตรการของรัฐในการส่งออก และทราบถึงตลาด แนวโน้ม และโอกาสการขยายตลาดส่งออกสินค้าลำไย

ผู้เขียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานฉบับนี้ คงจะเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่าน และผู้สนใจที่เกี่ยวข้องกับการค้าการส่งออกสินค้าลำไย หากมีข้อผิดพลาดประการใด ผู้เขียนขอน้อมรับไว้เพื่อแก้ไขปรับปรุงในโอกาสต่อไป และขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนสนับสนุนให้รายงานฉบับนี้ เสร็จสมบูรณ์

ศุภรา เสกาจารย์

ตุลาคม 2547

สารบัญ

		หน้า
คำนำ		ก
บทที่ 1	บทนำ	1
	1.1	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
	1.2	วัตถุประสงค์ของการศึกษา
	1.3	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ
	1.4	ขอบเขตการศึกษา
	1.5	วิธีการศึกษา
บทที่ 2	สถานการณ์ลำไย	4
	2.1	ข้อมูลทั่วไป
	2.2	สถานการณ์การผลิต
	2.3	สถานการณ์การตลาด
	2.4	แนวโน้มลำไยในอนาคต
	2.5	การพัฒนาการผลิตและการส่งออกลำไยอบแห้ง
บทที่ 3	การส่งออกลำไย	19
	3.1	ตลาดส่งออกที่สำคัญ
	3.2	ตลาดส่งออกลำไยในต่างประเทศ พิจารณาตามชนิดและผลิตภัณฑ์
	3.3	ตลาดลำไยอบแห้งในจีน
บทที่ 4	นโยบายและมาตรการของรัฐ	25
	4.1	นโยบายของรัฐ
	4.2	มาตรการของรัฐ

สารบัญ (ต่อ)

		หน้า
บทที่ 5	ปัญหาการผลิต การตลาด การส่งออก และแนวทางแก้ปัญหา	29
	5.1 ปัญหาการผลิต	29
	5.2 ปัญหาการตลาด	30
	5.3 ปัญหาการส่งออก	30
	5.4 แนวทางการแก้ปัญหาการผลิต และการตลาด	31
	5.5 แนวทางการหาตลาดลำไย	32
บรรณานุกรม		34
ภาคผนวก		
	- สรุปมาตรการนำเข้าและสภาพตลาดลำไยในต่างประเทศ	36
	- พันธุ์ลำไย	48
	- ขั้นตอนการส่งออก	50
	- กฎหมาย /ระเบียบและขั้นตอนการส่งออก	
	โดยสรุป : ลำไยสด แช่เย็น	51
	- ขั้นตอนการส่งออกโดยละเอียด : ลำไยสด แช่เย็น	53
	- โครงสร้างการผลิตลำไย ปี 2545	58
	- รายชื่อผู้ส่งออกลำไยตามโครงสร้างสินค้าส่งออก	59
	- ตารางที่ ผ - 1 ตารางแสดงตลาดและมูลค่าการส่งออก	65
	ลำไยสด ประจำปี 2542 - 2546	
	- ตารางที่ ผ - 2 ตารางแสดงตลาดและมูลค่าการส่งออก	66
	ลำไยกระป๋อง ปี 2542 - 2546	
	- ตารางที่ ผ - 3 ตารางแสดงตลาดและมูลค่าการส่งออก	67
	ลำไยแห้ง ปี 2542-2546	
	- ตารางที่ ผ - 4 ตารางแสดงตลาดและมูลค่าการส่งออก	68
	ลำไยแช่แข็ง ปี 2542 – 2546	
	- ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การส่งสินค้าผักและผลไม้	69
	ออกไปนอกราชอาณาจักร พ.ศ. 2546	

สารบัญ (ต่อ)

-	ประกาศกรมการค้าต่างประเทศ เรื่อง กำหนดชนิดหรือ	71
	ประเภทของผักและผลไม้ที่ต้องมีหนังสือรับรองในการส่งออก	
-	ได้วันประกาศประกาศแก้ไขกฎระเบียบการตรวจกักกัน	75
	โรคพืชและห้ามการนำเข้าสินค้าเกษตรจากไทย จำนวน 7 ชนิด	
-	ขั้นตอนการนำเข้าผลไม้ของประเทศจีน	79
-	จีนเพิ่มรายชื่อการนำเข้าผลไม้ไทย	80
-	การจัดทำมาตรฐานสินค้าเกษตร	81

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ลำไยเป็นผลไม้กึ่งเมืองร้อนเป็นหนึ่งในผลไม้หลายชนิดที่ประเทศไทยผลิตได้เพียงพอสองความต้องการในประเทศและสามารถส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ ลำไยเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญชนิดหนึ่งของไทย โดยเฉพาะกับเกษตรกรภาคเหนือ และจัดเป็น Product Champion ลำไยนับเป็นผลไม้หนึ่งที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวในด้านรสชาติและกลิ่นที่หาผลไม้ชนิดอื่นทดแทนได้ยาก การผลิตลำไยของไทยมีอัตราการขยายพื้นที่ปลูกเพิ่มขึ้น ในระยะ 5 - 6 ปีที่ผ่านมา แต่ผลผลิตส่วนใหญ่อยู่ในภาคเหนือ โดยเฉพาะจังหวัดเชียงใหม่ และลำพูน มีปริมาณผลผลิตมากที่สุด

ลำไยเป็นหนึ่งในผลไม้หลายสิบชนิด ที่มีการส่งออกไปจำหน่ายในต่างประเทศ และทำรายได้เข้าประเทศปีละหลายพันล้านบาทไม่ว่าจะเป็นลำไยสด ลำไยแปรรูป ประเทศไทยเป็นผู้ส่งออกรายใหญ่ของโลก เนื่องจากประเทศอื่น เช่น จีน เวียดนาม ยังมีปริมาณการผลิตน้อย และคุณภาพผู้ของไทยไม่ได้ จึงทำให้ลำไยมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของไทยทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ถึงแม้ลำไยจะเป็นผลไม้ที่ประเทศไทยผลิตได้ดีและมีคุณภาพสูง น่าจะแข่งขันในตลาดโลกได้ดี แต่ตลาดลำไยมิได้สดใสราบรื่นอย่างที่ควรจะเป็น เนื่องจากยังมีปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่ควรจะต้องได้รับการแก้ไข ดังนี้

1. ปัญหาการจัดเกรดลำไย ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดราคาจำหน่าย
2. ปัญหาคุณภาพลำไยเป็นปัญหาของการเก็บผลลำไยที่ยังแก่ไม่เต็มที่ ในช่วงต้นฤดูกาลเก็บเกี่ยว เนื่องจากขายได้ราคาสูงและงูใจ จึงมีผลทำให้ผู้ซื้อและผู้บริโภคขาดความเชื่อถือ
3. ปัญหาเรื่องการขนส่งลำไยออกสู่ตลาดทั้งในและต่างประเทศทั้งทางรถยนต์ รถห้องเย็น และทางเครื่องบิน ซึ่งมีระวางและบริการไม่เพียงพอที่จะตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการ
4. ปัญหาโรคพืชและแมลงรบกวน
5. ปัญหาการส่งออกลำไย ในระบบฝากขายในต่างประเทศ เช่น จีน ผู้ขายจะไม่รับผิดชอบในกรณีจำหน่ายไม่หมด
6. ปัญหาการกีดกันทางการค้าของประเทศผู้นำเข้า กฎระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น แกตต์ WTO FTA เป็นต้น
7. ปัญหาการตกค้างของสารฆ่าเชื้อโรคที่ติดไปกับเปลือกของลำไยเกินมาตรฐานที่ประเทศผู้นำเข้ากำหนด

ซึ่งปัญหาเหล่านี้ กระทรวงพาณิชย์มีความจำเป็นต้องติดตามสถานการณ์การค้าภายในแต่ละปี เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์แก้ไขปัญหา การวางแผนจัดระเบียบการค้า และการวางแผนการส่งเสริมการส่งออกต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาปริมาณ Supply ของลำไย ด้านการผลิต พื้นที่เพาะปลูก ปริมาณผลผลิต ในระหว่างปี พ.ศ. 2542 - 2546 และปริมาณความต้องการบริโภคลำไย (Demand) ของตลาดในประเทศและต่างประเทศ
2. เพื่อศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหการส่งออกสินค้าลำไย และการขยายตลาดสินค้าลำไย
3. เพื่อศึกษานโยบาย มาตรการ และกฎระเบียบของรัฐ เกี่ยวกับการส่งเสริมการส่งออกสินค้าลำไย

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบถึงภาวะการผลิต การค้าลำไยและความต้องการลำไยในประเทศ และต่างประเทศ
2. ทำให้ทราบถึงภาวะการตลาด การส่งออกสินค้าลำไยของประเทศไทย และประเทศคู่ค้าและอนาคต
3. ทำให้ทราบถึงแนวทางวิธีการแก้ไขปัญหอุปสรรคต่าง ๆ และมาตรการส่งเสริมการส่งออกสินค้าลำไย ซึ่งสามารถนำไปวางแผนพัฒนาโอกาสขยายตลาดลำไยไปยังต่างประเทศให้มีประสิทธิผลมากขึ้น

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

1. ศึกษา Supply ของลำไยด้านการผลิต พื้นที่เพาะปลูก ปริมาณผลผลิตในระหว่างปี พ.ศ. 2542 - 2546
2. ศึกษา Demand ของลำไยในตลาดในประเทศและต่างประเทศในช่วงปีเดียวกัน
3. ศึกษาตลาดลำไยในต่างประเทศ ปัญหอุปสรรคการกีดกันทางการค้า และมาตรการส่งเสริมการส่งออกและโอกาสในการส่งออก

1.5 วิธีการศึกษา

ศึกษาจากข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบทความทางวิชาการ วารสาร รายงานวิจัย และเอกสารจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง คือ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดในภาคเหนือ สำนักงานเกษตรจังหวัดในภาคเหนือ สำนักงานส่งเสริมและพัฒนากุศลเกษตรเขตที่6 สำนักงานการค้าภายในจังหวัดในภาคเหนือ กรมเจรจาการค้า (กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์) สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร กรมวิชาการเกษตร กรมการค้าต่างประเทศ สำนักบริการส่งออก และสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ

บทที่ 2

สถานการณ์ลำไย

2.1 ข้อมูลทั่วไป

2.1.1 พฤกษศาสตร์ของลำไย

ลำไย (LONGAN) จัดเป็นพืชที่อยู่ในตระกูล SAPINDACEAE มีชื่อทางวิทยาศาสตร์อยู่หลายชื่อ คือ EUPHORIA LONGANA LAM. ; EUPHORIA LONGAN STREND ; NEPHELIUM LONGANA COMB. และ DIMOCARPUS LONGAN LOUR พืชในตระกูลเดียวกันที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ ได้แก่ เงาะ (RAMBUTAN : NEPHELIUM LAPPACEUM L.) ลิ้นจี่ (LYCHEE ; LITCHI : LITCHI CHINENSIS)

2.1.2 ประวัติและถิ่นกำเนิด

ถิ่นกำเนิดของลำไยสันนิษฐานว่าอยู่ในประเทศจีนตอนใต้ เนื่องจากมีการปลูกมานานกว่าพันปี ปลูกมากในมณฑลฝูเกี้ยน (FUKIEN) กวางตุ้ง (KWANG TUNG) ไต้หวัน (TAIWAN) และเสฉวน (SZECHUEN) โดยมีศูนย์กลางอยู่ที่มณฑลฝูเกี้ยน

การแพร่กระจายของลำไยจากประเทศจีนนี้ ได้แพร่เข้าไปสู่อินเดีย ลังกา พม่า ฟิลิปปินส์ ยุโรป สหรัฐอเมริกา (มลรัฐฮาวาย และฟลอริดา) คิวบา หมู่เกาะอินเดียตะวันตกและเกาะมาดากัสกา ส่วนในประเทศไทยนั้นสันนิษฐานว่าลำไยมาจากประเทศจีนตอนใต้ เพราะตามป่าของประเทศไทยในจังหวัดเชียงใหม่และเชียงรายนั้น มีลำไยพื้นเมืองซึ่งมีผลเล็ก ขึ้นอยู่ดกต้น และเรียกว่าลำไยธรรมดา จนกระทั่ง พ.ศ. 2439 มีชาวจีนผู้หนึ่งนำลำไยกิ่งตอน 5 กิ่ง จากประเทศจีนมาถวายเจ้าดารารัศมี ได้แบ่งลำไยเอาไว้ปลูกที่กรุงเทพฯ 2 กิ่ง ส่วนอีก 3 กิ่งได้มอบให้เจ้าน้อยต้น ณ เชียงใหม่ ผู้เป็นน้องชายนำไปปลูกที่เชียงใหม่ ณ บ้านท่าช้างเหล็ก ตำบลสบตา อำเภอสองแคว จังหวัดเชียงใหม่ และได้ขยายแพร่พันธุ์ไปทั่วจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดใกล้เคียง โดยเฉพาะจังหวัดลำพูน หลังจากนั้นจึงทำให้มีพันธุ์ลำไยเกิดขึ้นมากมายในประเทศไทย

2.1.3 แหล่งปลูก

แหล่งปลูกที่สำคัญคือจังหวัดที่อยู่ในเขตภาคเหนือ ได้แก่ เชียงใหม่ ลำพูน เชียงราย ลำปาง แพร่ น่าน พะเยา นอกจากนี้ยังมีการปลูกในภาคตะวันออก เช่น อำเภอบึงนาราง จังหวัดพิจิตร ปัจจุบันลำไยได้แพร่กระจายไปในจังหวัดต่าง ๆ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เช่น จังหวัดเลย หนองคาย นครพนม ขอนแก่น และหนองบัวลำภู เป็นต้น

2.1.4 การจัดเกรดลำไย

การจัดเกรดคุณภาพ ในการปฏิบัติใช้จัดเกรดโดยสายตาของผู้ที่มีประสบการณ์ซึ่งอยู่ในวงการนี้และทำการคำนวณความแม่นยำในการจัดเกรดมีถึงร้อยละ 99 ข้อดีของการจัดเกรดด้วยสายตาคือมีความรวดเร็วกว่าการชั่งน้ำหนัก แต่มีข้อเสียคือการประมาณตามความพอใจของผู้จัดเกรด และเนื่องจากการจัดเกรดเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดราคารับซื้อลำไย ดังนั้นกรณีการประมาณตามความพอใจของผู้จัดเกรดทำให้ผู้ขายเสียเปรียบ

อย่างไรก็ดี เพื่อเป็นการแก้ไขข้อเสียของการจัดเกรดด้วยสายตาจึงมีการนำลำไยที่จัดเกรดไว้แล้วมาชั่งน้ำหนักเปรียบเทียบ การจัดเกรดลำไยที่กำหนดเป็นมาตรฐานการกำหนดเกรดลำไยโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีดังนี้

ข้อกำหนดขนาดของลำไยข้อและลำไยผลเดี่ยว

เกรด	จำนวนผล/กิโลกรัม		เส้นผ่าศูนย์กลางผล (มิลลิเมตร)
	ลำไยข้อ	ลำไยผลเดี่ยว (ตัดเหลือขั้ว)	
AA	< 85	< 91	> 28
A	85-94	91-100	> 27-28
B	95-104	101-111	> 26-27

ลำไยเป็นสินค้าที่มีลักษณะเป็นข้อซึ่งสามารถดึงผลออกมาจากข้อได้และใน 1 ข้อขนาดผลลำไยแต่ละข้อมีไม่เท่ากัน การจัดเกรดใช้วิธีสุ่มจากตะกร้าลำไยที่ชาวสวน/ผู้รับซื้อนำมาจำหน่าย

มาตรฐานลำไยอบแห้ง

รายการ	เกรด		
	AA	A	B
ขนาดผลเส้นผ่าศูนย์กลาง	2.51 ซม. ขึ้นไป	ตั้งแต่ 2.21-2.50 ซม.	ตั้งแต่ 1.90-2.20 ซม.
ความชื้น	ไม่เกิน 13.5 %		
ผลบวบ	ผลที่มีรอยบวบไม่เกิน 15 % ของพื้นที่ผิวเปลือก ปะปนได้ไม่เกิน 15 % โดยน้ำหนัก และผลที่มีรอยบวบเกิน 15 % แต่ไม่เกิน 50 % ของพื้นที่ผิวเปลือกปะปนได้ไม่เกิน 3 % ของน้ำหนัก		
ผิวเปลือก	มีสีน้ำตาลอ่อนสม่ำเสมอ ไม่เป็นน้ำหมาก ไม่มีริ้วและรอยแตก		
คุณภาพเนื้อใน	เนื้อแห้งจับแล้วไม่เหนียวติดมือ มีสีเหลืองทอง ไม่มีรอยไหม้ ไม่มีเชื้อรา		
รสชาติ	หอมหวาน ไม่เปรี้ยว		

2.2 สถานการณ์การผลิตลำไย

2.2.1 พื้นที่เพาะปลูก

ปัจจุบันประเทศไทยมีพื้นที่เพาะปลูกลำไยทั้งสิ้นประมาณ 7.5 แสนไร่ พื้นที่เพาะปลูกลำไยส่วนใหญ่อยู่ในภาคเหนือประมาณร้อยละ 80 - 90 ของพื้นที่เพาะปลูกทั้งหมด ภาคเหนือมีการเพาะปลูกลำไยเพิ่มขึ้นทุกปี โดยในปี 2546 มีพื้นที่เพาะปลูกรวมทั้งประเทศ 737,763 ไร่ ดังตารางที่ 2-1

ตารางที่ 2-1 พื้นที่เพาะปลูก และผลผลิตลำไย ระหว่างปี 2542 - 2546

ปี พ.ศ.	พื้นที่เพาะปลูกรวม (ไร่)	พื้นที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)
2542	615,935	266,482	212,223.25
2543	694,339	359,590	373,363.72
2544	718,286	351,494	389,543.59
2545	722,995	506,096	486,570.23
2546	737,763	524,764	309,552.64

ที่มา : สำนักส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 6

จากตารางที่ 2-1 แสดงถึงพื้นที่เพาะปลูกและผลผลิตลำไยของประเทศ ระหว่างปี พ.ศ. 2542 - 2546 จะเห็นว่าการขยายพื้นที่เพาะปลูกลำไยเพิ่มขึ้นทุกปี เนื่องจากเป็นพืชเศรษฐกิจที่ทำรายได้ดีให้แก่เกษตรกร จะเห็นว่าในปี 2542 มีพื้นที่เพาะปลูกรวมประมาณ 615,935 ไร่ เป็นพื้นที่ที่ให้ผลผลิตแล้ว 266,482 ไร่ คิดเป็นผลผลิตประมาณ 212,223.25 ตัน ต่อมาในปี 2546 พื้นที่เพาะปลูกเพิ่มขึ้นเป็น 737,763 ไร่ เป็นพื้นที่ที่ให้ผลผลิตแล้ว 524,764 ไร่ คิดเป็นผลผลิตประมาณ 309,552.64 ตัน จะเห็นได้ว่าจากปี 2542 ถึงปี 2546 มีพื้นที่เพาะปลูกเพิ่มขึ้นร้อยละ 19.78 และมีผลผลิตเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 45.86

แหล่งผลิตลำไยที่สำคัญในภาคเหนือได้แก่ เชียงใหม่ ลำพูน เชียงราย น่าน พะเยา ตาก

2.2.2 ผลผลิต

พันธุ์ลำไยที่ปลูกแพร่หลาย และรู้จักกันโดยทั่วไปมี 4 พันธุ์ คือ พันธุ์อีดอ พันธุ์เหั่ว พันธุ์เบี้ยวเขียว และพันธุ์สีชมพู แต่พันธุ์ลำไยที่ปลูกมากที่สุดคือ พันธุ์อีดอ มีผลผลิตประมาณคิดเป็นร้อยละ 80 ของผลผลิตทั้งหมด ลำไยพันธุ์อีดอเป็นพันธุ์ที่ให้ผลผลิตสม่ำเสมอ ทนทานต่อโรค มีรสหวานกลิ่นหอม เนื้อหนาและกรอบ เมล็ดเล็ก ส่วนพันธุ์อื่นๆ ปลูกไม่มากนัก

ผลิตผลลำไยสดจะเริ่มออกสู่ตลาดประมาณเดือนมิถุนายน - สิงหาคมของทุกปี ผลิตผลลำไย 85 % เป็นผลผลิตจากจังหวัดทางภาคเหนือ

ปี 2545 ผลิตผลลำไยทั้งหมดประมาณ 486,570.23 ตัน ซึ่งมากกว่าผลผลิตปี 2544 ที่มีผลผลิตประมาณ 389,543.59 ตัน คิดเป็นเพิ่มขึ้นร้อยละ 24.91

ปี 2546 ผลิตผลลำไยสดทั้งหมดประมาณ 309,552.64 ตัน น้อยกว่าผลผลิตปี 2545 ที่มีผลผลิตประมาณ 486,570.23 ตัน คิดเป็นลดลงร้อยละ 36.38

ตามธรรมชาติของลำไยจะให้ผลมากปีเว้นปี ประกอบกับสภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวยจากการที่มีฝนตกต่อเนื่องมาจนถึงเดือนธันวาคม 2545 และมีอากาศหนาวเย็นในระยะสั้นๆ นับว่าเป็นปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลทำให้ลำไยติดดอกน้อย และเกษตรกรส่วนใหญ่ใช้สารคลอเรตในการบังคับให้ลำไยออกดอกต่อเนื่องมานับตั้งแต่ปี 2542 โดยไม่มีการหยุดพักดิน ในขณะที่เดียวกันมีการเพิ่มปริมาณอัตราการใช้สารสูงขึ้นทุกปี ทำให้เกิดปัญหาดินทรุดโทรมและล้มตาย ส่งผลต่อปริมาณผลผลิตลำไยสดในปี 2546

2.2.3 การส่งเสริมการผลิตลำไย

จากการที่พื้นที่การเพาะปลูกลำไย ได้ขยายตัวเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ และเป็นผลไม้เศรษฐกิจตัวหนึ่งของประเทศ จึงมีความจำเป็นที่จะส่งเสริมการผลิตลำไยโดยมุ่งเน้นในการพัฒนาคุณภาพของลำไย โดยพิจารณาความพร้อมในหลายด้านดังนี้

1. ส่งเสริมด้านการเพาะปลูก การที่เกษตรกรมีความคุ้นเคย มีความรู้ความเข้าใจ และทักษะในการเพาะปลูก ความพร้อมดังกล่าว จึงเป็นการง่ายต่อการส่งเสริมฐานความรู้ในวิทยาการใหม่ ๆ เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ และลดต้นทุนในการผลิตให้ต่ำลง ตลอดจนการขยายการผลิตไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ของประเทศที่มีโอกาสขยายพื้นที่ไปได้ ถือว่าเป็นศักยภาพการเพาะปลูกที่สำคัญประการหนึ่ง

2. ส่งเสริมด้านอุตสาหกรรมลำไย ลำไยเป็นผลไม้ที่มีอุตสาหกรรมรองรับอยู่หลายประเภท เช่น ลำไยแห้ง ลำไยกระป๋อง ลำไยแช่แข็ง เป็นต้น กล่าวได้ว่าอุตสาหกรรมที่มีอยู่ในปัจจุบันเป็นศักยภาพที่สำคัญต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมลำไยในประเทศ หรือผลิตภัณฑ์ลำไยอื่น ๆ ให้มีความหลากหลายได้อีกมาก

3. ส่งเสริมให้ผลิตภัณฑ์มีการส่งออกมากขึ้น ปัจจุบันมีธุรกิจเอกชนจำนวนมากที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกลำไยซึ่งแสดงถึงการมีเครือข่ายกับต่างประเทศมีข้อมูลเกี่ยวกับการค้าลำไยในต่างประเทศการขยายตลาดสู่ตลาดต่างประเทศมากขึ้น และมีผลต่อการส่งออกผลผลิตลำไยในอนาคต

ขณะเดียวกัน การค้าของไทยในอนาคตจะเป็นระบบการค้าเสรีในตลาดโลก สินค้าที่ส่งออกจะมีการแข่งขันกันสูงขึ้น การพัฒนาคุณภาพ และปริมาณจึงมีความจำเป็นเพื่อที่จะสู้กับต่างประเทศได้ อันจะมีผลต่อการทำรายได้เข้าสู่ประเทศเพิ่มขึ้น

4. การจัดการด้านองค์กรเพื่อการวิจัยและพัฒนาองค์กรวิจัย การพัฒนามืออยู่ที่ภาครัฐและเอกชนที่ให้ความสนใจและทุ่มเทงบประมาณในการวิจัยคิดค้นหาวิธีการและเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาทั้งด้านการเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว การปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปรวมทั้งการส่งออก

ปัจจุบันกระทรวงเกษตรฯ โดยสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ ได้กำหนดแนวทางมาตรฐานระบบการผลิตลำไยภายใต้กรอบแนวคิดการปฏิบัติตาม Good Agriculture Practice (GAP) โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อส่งเสริมให้เกิดการจัดการในกระบวนการผลิตที่เหมาะสม ปลอดภัยต่อการบริโภค และสนองตอบต่อคุณสมบัติขั้นพื้นฐาน รวมทั้งเพื่อให้มาตรฐานดังกล่าวเป็นเครื่องมือสำคัญในการให้การรับรองการผลิตแก่สวนที่มีการผลิตได้ตามข้อกำหนดมาตรฐาน ซึ่งรายละเอียดของมาตรฐานระบบการผลิตลำไยมีรายละเอียดดังนี้

1. น้ำที่ใช้ในสวนลำไยต้องได้จากแหล่งที่ไม่มีสภาพแวดล้อมซึ่งก่อให้เกิดการปนเปื้อนวัตถุอันตราย
2. ในบริเวณพื้นที่ปลูกต้องปราศจากวัตถุอันตรายที่จะทำให้เกิดการตกค้างหรือปนเปื้อนในผลิตผล
3. ต้องใช้สารเคมีให้สอดคล้องกับรายการสารเคมีที่ประเทศคู่ค้าอนุญาตให้ใช้
4. ห้ามใช้วัตถุอันตรายที่ระบุในทะเบียนวัตถุอันตรายทางการเกษตรที่ห้ามใช้
5. การใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตร ต้องอยู่ภายใต้คำแนะนำของกระทรวงเกษตรหรือตามคำแนะนำในฉลากที่ขึ้นทะเบียนอย่างถูกต้องกับกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรฯ
6. มีการป้องกันกำจัดเพลี้ยแป้ง เพลี้ยหอยและศัตรูพืชอื่นๆ เมื่อมีการสำรวจพบที่ข้อผล ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงเกษตรฯ กำหนด
7. มีการป้องกันกำจัดโรคน้ำสน โรคผลเน่า และโรคอื่นๆ ตามเกณฑ์ที่กำหนด เมื่อสำรวจพบการเข้าทำลาย
8. ภาชนะและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บเกี่ยว ต้องเหมาะสมและไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อคุณภาพของผล และคุณภาพในการเก็บรักษา

9. ภาชนะและอุปกรณ์ต้องสะอาดไม่มีการปนเปื้อนสิ่งอันตรายที่ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในการบริโภค
10. ภาชนะที่ใช้บรรจุลำไยจะต้องสะอาดมีวัสดุที่มีความยืดหยุ่นรองรับภาชนะและปิดสนิทก่อนปิดภาชนะ เพื่อป้องกันความเสียหายจากการกระแทก
11. เก็บเกี่ยวเมื่อผลขยายเต็มที่ โดยสังเกตจากกระของผิวเปลือกแยกตัวจากกัน หรือให้ผลยกขึ้นชัดเจนเมื่อมีผิวสีนวลมากขึ้น
12. ผลผลิตที่เก็บเกี่ยวต้องมีภาชนะรองรับเพื่อป้องกันการปนเปื้อนสิ่งอันตราย
13. มีการตัดแต่งข้อผลเพื่อให้ผลในแต่ละข้อมีขนาดสม่ำเสมอ มีความยาวก้านผลประมาณ 15 เซนติเมตร นับจากผลสุดท้ายของข้อสำหรับลำไยข้อ และ สำหรับลำไยผลเดี่ยวข้อผลต้องไม่ฉีกขาดและมีข้อผลยาวได้ไม่เกิน 5 มิลลิเมตร
14. ข้อผลที่บรรจุลงภาชนะจะต้องมีขนาดสม่ำเสมอ โดยยอมให้มีผลที่มีขนาดเล็กหรือใหญ่กว่าขนาดผลเฉลี่ยในชั้นที่กำหนดได้ไม่เกินร้อยละ 20 สำหรับลำไยข้อ และไม่เกินร้อยละ 10 สำหรับลำไยผลเดี่ยว
15. สถานที่เก็บรักษาต้องสะอาดมีอากาศถ่ายเทได้ดี และสามารถป้องกันการปนเปื้อนสิ่งอันตราย แมลง และสัตว์ฟันแทะเข้าทำลาย
16. อุปกรณ์และพาหนะในการขนย้ายต้องสะอาดไม่มีการปนเปื้อนสิ่งอันตรายที่ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในการบริโภค
17. การขนย้ายผลผลิตต้องเป็นไปด้วยความระมัดระวัง
18. มีการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการใช้วัตถุดิบอันตรายทางการเกษตร, ข้อมูลการสำรวจศัตรูพืช, การเก็บเกี่ยวและการคัดบรรจุลำไย

2.3 สถานการณ์การตลาด

ลักษณะการจำหน่ายผลผลิตในตลาดที่ทำการซื้อขายแต่ละระดับมีดังนี้

ระดับไร่นา เกษตรกรชาวสวนลำไยร้อยละ 55 จะขายผลผลิตแบบเหมาสวน ที่เหลืออีกร้อยละ 35 จะเป็นเกษตรกรที่มีเงินทุนเพื่อจัดการการตลาดเอง ส่วนเกษตรกรที่จำหน่ายผลผลิตแก่ผู้ส่งออกโดยตรงร้อยละ 7 และการเก็บเกี่ยวผลผลิตลำไยนั้น จะต้องจ้างผู้รับเก็บเกี่ยวลำไย มีการคัดเกรดบรรจุตะกร้าให้ได้มาตรฐาน ก่อนนำผลผลิตไปส่งต่อให้พ่อค้ารายใหญ่ที่เกษตรกรรับตะกร้ามาให้ทันตามกำหนดเวลาส่ง

ระดับท้องถิ่น พ่อค้าที่รับซื้อในท้องถิ่นส่วนใหญ่เป็นพ่อค้าส่งออกรายใหญ่ มีหลายรายซึ่งมีสำนักงานใหญ่อยู่ที่กรุงเทพฯ และเข้ามาตั้งจุดรับซื้อลำไยเกรดบริโภครทุกชนิดในจังหวัดเชียงใหม่ และลำพูน โดยลำไยเกรดบริโภครจะแยกเป็นเกรดส่งออก ซึ่งมีผลขนาดใหญ่ม่าเสมอและสวยงามกว่าเกรดอื่น ๆ เพื่อส่งออกขายต่างประเทศ ส่วนลำไยเกรดคิรลงลงมาที่มีขนาดสม่ำเสมอ หรือมีขนาดผลไม่ได้มาตรฐานตามเกรดส่งออกจะถูกนำไปขายส่งให้พ่อค้าในตลาดกรุงเทพฯ

ผู้รับซื้อและรวบรวมในท้องถิ่น (พ่อค้าเหมาสวนในท้องถิ่น) มีพ่อค้าในท้องถิ่นเป็นจำนวนมากจะเข้ามารับซื้อผลผลิตจากเกษตรกรรายย่อย อาจจะเป็นการเหมาสวนในรูปของเงินสด เงินเชื่อ หรือการฝากขายก็ตาม พ่อค้ากลุ่มนี้จะเป็นผู้รวบรวมผลผลิตในระดับท้องถิ่นไว้ เพื่อเก็งกำไรจากการจำหน่ายให้กับพ่อค้าขายส่งหรือพ่อค้าส่งออกรายใหญ่ พ่อค้าในจังหวัด พ่อค้าจากกรุงเทพฯ พ่อค้าต่างจังหวัด และโรงงานแปรรูปต่างๆ

โรงงานแปรรูปบรรจุกระป๋อง การรับซื้อผลผลิตมี 2 ลักษณะ คือ

1. การรับซื้อผลผลิตที่ไม่ได้ขนาด ผลร่วงแตก หรือช่วงที่ผลผลิตกำลังล้นตลาด เพื่อให้ได้วัตถุดิบที่มีราคาถูก ด้วยการไปตั้งจุดรับซื้อที่แหล่งผลิตของเกษตรกร และรับซื้อในราคาถูกกว่าผู้ส่งออก
2. มีพ่อค้าในท้องถิ่นซึ่งตั้งจุดรับซื้อผลผลิตจากเกษตรกร แล้วนำมาควั่นเมล็ดออก เพื่อนำเนื้อลำไยส่งโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปบรรจุกระป๋อง จะทำให้ได้ราคาที่สูงกว่าขายผลผลิตสด

โรงงานอบแห้ง โรงงานอุตสาหกรรมอบแห้งจะตั้งจุดรับซื้อผลผลิตลำไยร่วงเป็นส่วนใหญ่ ลำไยเปลือกผิวแตกหรือลำไยเกรดต่ำทั่วไป ณ หน้าโรงงาน ในราคาต่ำกว่าโรงงานบรรจุกระป๋อง เพื่อนำมาอบแห้งซึ่งสามารถเก็บไว้บริโภคได้นาน

ปัจจุบันเกษตรกรนิยมนำลำไยสดมาอบแห้งไว้ขาย เนื่องจากได้ราคาดีกว่าลำไยสด และรัฐบาลรับจำนำ โดยประกันราคาให้

ระดับภูมิภาค เป็นระดับของผู้บริโภค พ่อค้ารับซื้อลำไยจากแหล่งผลิตแล้วนำมาคัดเกรดเพื่อส่งไปขายที่ตลาดต่าง ๆ ตามความต้องการของตลาด อาทิ ตลาดกรุงเทพฯ และตลาดต่างประเทศ เป็นต้น

2.3.1 ตลาดภายในประเทศ

ปริมาณผลผลิตที่ออกสู่ตลาดในแต่ละปี จะกระจายไปสู่ผู้บริโภคได้ 3 ลักษณะดังต่อไปนี้ คือ

1. ผู้บริโภคสดภายในประเทศ โดยลำไยจะถูกส่งเข้าสู่ตลาดรวบรวมในกรุงเทพฯ ได้แก่ ตลาดปากคลองตลาด ตลาดมหานาค และตลาดคอนเมืองพัฒนา ตลาดไท โดยพ่อค้ารวบรวมในท้องถิ่น หรือตัวแทนของพ่อค้ากรุงเทพฯ จะเป็นผู้รวบรวม นอกจากนี้ตลาดผู้บริโภคสดที่สำคัญ คือ ตลาดตามจังหวัดต่าง ๆ ซึ่งพ่อค้าในแต่ละจังหวัดเข้าไปรับซื้อ ณ จุดรับซื้อในแหล่งผลิตหรือ ชาวสวน แล้วนำไปขายให้แก่ผู้บริโภคจังหวัดต่าง ๆ

2. ผู้รับซื้อลำไยเพื่อแปรรูป เป็นลำไยกระป๋อง ลำไยแช่แข็ง และลำไยอบแห้ง ผู้รับซื้อลำไยเพื่อแปรรูปจะซื้อลำไยสดจากชาวสวนโดยตรง หรือจากพ่อค้าเหมาสวนอีกต่อหนึ่ง

3. ผู้รับซื้อเพื่อการส่งออก เป็นผู้ส่งออกลำไยสดไปต่างประเทศจะรับซื้อเฉพาะลำไยเกรดที่ต้องการส่งออกเท่านั้น ซึ่งมีประมาณร้อยละ 30 ของผลผลิตทั้งหมด พ่อค้าส่งออกจึงมีอิทธิพลต่อราคาลำไยเกรดอื่น ๆ ที่ชาวสวนและพ่อค้าเหมาสวนจะนำไปกำหนดราคาขายให้กับบริษัทที่รับซื้อลำไยเพื่อแปรรูป เช่น โรงงานบรรจุกระป๋อง โรงงานอบแห้ง เป็นต้น

2.3.2 ตลาดต่างประเทศ

ตลาดลำไยในต่างประเทศที่สำคัญมีสิงคโปร์ มาเลเซีย ฮองกง อินโดนีเซีย และได้มีการขยายไปสู่ประเทศจีนตอนใต้ แคนาดา สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส เกาหลีใต้ และสหภาพยุโรป ในปี 2545 ผลผลิตลำไยส่งออกประมาณ 74 % และบริโภคในประเทศ 26 % ลำไยที่ส่งออกคิดเป็นสัดส่วน ลำไยสด 52% ลำไยอบแห้ง 36% ลำไยกระป๋อง 10% และลำไยแช่แข็ง 2%

ตลาดลำไย ในปี 2546

ชนิดลำไย	ตลาดหลัก	ตลาดรอง
ลำไยสด	ฮ่องกง, อินโดนีเซีย, จีน	ไต้หวัน, แคนาดา, มาเลเซีย, สิงคโปร์
ลำไยกระป๋อง	มาเลเซีย, สิงคโปร์, สหรัฐอเมริกา	อินโดนีเซีย, กัมพูชา, ฝรั่งเศส, ออสเตรเลีย
ลำไยอบแห้ง	จีน, ฮ่องกง, สิงคโปร์	เวียดนาม, เกาหลีใต้, สหรัฐอเมริกา, แคนาดา
ลำไยแช่แข็ง	สหรัฐอเมริกา, ฮ่องกง, ออสเตรเลีย	แคนาดา, เยอรมนี, นิวซีแลนด์, ฝรั่งเศส

ตลาดลำไยในต่างประเทศ มีทั้งลำไยสดและผลิตภัณฑ์ลำไยแปรรูป โดย

ลำไยสด และผลิตภัณฑ์ลำไยแปรรูปที่ส่งออกไปต่างประเทศในช่วงปี 2546 มีมูลค่า 4,684.30 ล้านบาท โดยแยกเป็นผลผลิตลำไยสด หรือแช่เย็นส่งออก มูลค่า 1,655.20 ล้านบาท ผลผลิตลำไยแห้ง มูลค่า 2,512.60 ล้านบาท ลำไยกระป๋อง มูลค่า 495.7 ล้านบาท และลำไยแช่แข็ง มูลค่า 20.80 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 35.34, 53.64, 10.58 และ 0.44 ตามลำดับ ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด (ดูตารางที่ 2-2) ดังนั้นจึงสามารถแบ่งตลาดส่งออกลำไยได้ 2 ลักษณะ คือ

1. ตลาดลำไยสด

ตลาดส่งออกสำคัญของลำไยสดในปี 2546 คือ อินโดนีเซีย และฮ่องกง ด้วยสัดส่วนร้อยละ 32.60 และ 32.35 ของมูลค่าการส่งออกลำไยทั้งหมด สำหรับอินโดนีเซียเป็นมูลค่าที่เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า ส่วนฮ่องกงเป็นมูลค่าที่ลดลงจากปีก่อนหน้า แต่มูลค่าการส่งออกไปยังจีนก็ได้เพิ่มขึ้นจาก 44.4 ล้านบาท ในปี 2542 เป็น 226.00 ล้านบาท ในปี 2546 เพิ่มขึ้นร้อยละ 509 รองลงมาได้แก่ ใต้หวัน แคนาดา มาเลเซีย สิงคโปร์ สหราชอาณาจักร เนเธอร์แลนด์และฟิลิปปินส์ ตามลำดับ รวมประเทศคู่ค้าสำคัญ 10 ประเทศดังกล่าว มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 98.561 ของผลผลิตลำไยสดส่งออกทั้งหมดของประเทศ ประเทศนอกกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านที่นำเข้าลำไยสดจากประเทศไทย ในมูลค่าสูงอย่างน่าสังเกตก็คือ แคนาดา ซึ่งมีมูลค่านำเข้าอยู่ในระดับ 70-100 ล้านบาทเศษ มาตั้งแต่ปี 2542-2546

2. ตลาดลำไยแปรรูป

การแปรรูปลำไย ทำได้ 3 ลักษณะ คือ ลำไยบรรจุกระป๋อง ลำไยอบแห้ง และลำไยแช่แข็ง ในปี 2546 สามารถแปรรูปลำไยส่งออกไปต่างประเทศคิดเป็นมูลค่า 3,029.12 ล้านบาท แบ่งเป็นลำไยบรรจุกระป๋อง 495.70 ล้านบาท ลำไยอบแห้ง 2,512.60 ล้านบาท และลำไยแช่แข็ง 20.8 ล้านบาท

2.1 ตลาดลำไยแห้ง

ตลาดลำไยแห้งที่สำคัญของไทยยังคง ได้แก่ จีน ฮ่องกง และสิงคโปร์ โดยนำเข้าจากไทยคิดเป็นมูลค่าจากไทยร้อยละ 90.30, 4.87 และ 1.74 ตามลำดับ ในปี 2546 รวมทั้ง 3 ประเทศนำเข้าจากไทยคิดเป็นร้อยละ 96.91 ของลำไยแห้งส่งออกของไทย จะเห็นได้ว่ามูลค่าส่งออกไปจีนในสัดส่วนได้เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 20.99 ในปี 2543 เป็นร้อยละ 90.30 ในปี 2546 จะเห็นว่าจีนเป็นตลาดหลักของไทย และจีนมีความนิยมบริโภคลำไยอบแห้ง เนื่องจากชาวจีนถือว่าลำไยแห้งเป็นยาบำรุงชนิดหนึ่ง ดังนั้นแม้จีนจะผลิตได้เอง แต่ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการในประเทศที่เพิ่มขึ้น ประเทศอื่นที่นำเข้าได้แก่ เวียดนาม สหรัฐอเมริกา เกาหลีใต้ อินโดนีเซีย ใต้หวัน แคนาดา และออสเตรเลีย เป็นต้น

การที่ลำไยอบแห้ง มีสถิติการเพิ่มผลผลิตและการส่งออกสูงขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วง 3 - 4 ปีที่ผ่านมา ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการส่งเสริมให้เกษตรกรชาวสวนลำไย และกลุ่มแม่บ้านหันมาทำลำไยอบแห้ง โดยทางราชการสนับสนุนให้มีเตาอบลำไยขนาดเล็กประจำหมู่บ้านทั่วไปในภาคเหนือ และนอกจากนั้นยังจัดแปลงเตาอบใบยาสูบมาทำอบแห้งด้วย ส่วนความนิยมลำไยอบแห้งของตลาดต่างประเทศนั้น เกาหลีใต้ชอบสีคล้ำปนเทาดำ เนื้อแห้ง สิงคโปร์ ฮ่องกง

นิยมลำไยส่งออกแดง ส่วนสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น ยุโรป จะนิยมลำไยออกสีน้ำตาล เนื้อแห้ง เน้นคุณภาพเป็นสำคัญ และมีอัตราการขยายตัวในตลาดค่อนข้างสูง ปริมาณลำไยอบแห้งที่ผลิตได้ในภาคเหนือมาจากแหล่งผลิตในจังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน ร้อยละ 90 ของผลผลิตลำไยอบแห้งทั้งประเทศ

2.2 ลำไยกระป๋อง และลำไยแช่แข็ง

ลำไยกระป๋อง ปี 2546 มีมูลค่าส่งออก 495.70 ล้านบาท โดยมาเลเซีย สิงคโปร์ สหรัฐอเมริกา อินโดนีเซีย นำเข้าเป็นมูลค่ารวม 411.70 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 83.05 ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด ซึ่งในอัตราส่วนนี้เป็นการนำเข้าของมาเลเซียร้อยละ 36.09 รองลงมาคือ สิงคโปร์ร้อยละ 23.58 สหรัฐอเมริการ้อยละ 15.88 และอินโดนีเซียร้อยละ 7.50

สำหรับลำไยแช่แข็งการส่งออกยังมีมูลค่าเพิ่มขึ้นบ้างแต่ไม่มากนัก เฉพาะในปี 2546 ส่งออกเป็นมูลค่า 20.80 ล้านบาท โดยส่งไปยังประเทศสหรัฐอเมริกา 10.70 ล้านบาทฮ่องกง 3.3 ล้านบาท และประเทศอื่น ๆ อีก 6.80 ล้านบาทเท่านั้น ความนิยมในการบริโภคลำไยแช่แข็งของผู้บริโภคยังมีอยู่น้อยมาก เมื่อเทียบกับลำไยสด การส่งออกจำหน่ายจะกระทำได้ในเฉพาะบางประเทศที่อยู่ห่างไกลจากแหล่งผลิตเท่านั้น

2.4 แนวโน้มลำไยในอนาคต

ลำไย เป็นพืชเศรษฐกิจที่ทำรายได้ให้แก่เกษตรกรได้มาก เมื่อเปรียบเทียบกับพืชสวนชนิดอื่น และในอนาคตตลาดลำไยจะขยายได้กว้างขวางขึ้นเมื่อเกษตรกรสามารถแก้ปัญหา และอุปสรรคต่าง ๆ ด้านการผลิตได้ เช่น การคัดเลือกพันธุ์ การบำรุงรักษาสวน การคัดเกรดคุณภาพ ตลอดจนการถนอมลำไยในรูปแบบต่าง ๆ

ด้านการตลาด ต้องได้รับความร่วมมือจากผู้ส่งออกและจากทางรัฐบาล โดยเฉพาะตลาดในต่างประเทศรัฐบาลควรให้การช่วยเหลือด้านต่าง ๆ เช่น ข่าวดารข้อมูลการตลาด พฤติกรรมผู้บริโภคในต่างประเทศ เพื่อที่จะให้เกษตรกรและผู้ส่งออกสามารถวางแผนการผลิต การตลาดล่วงหน้าได้ถูกต้อง

แนวโน้มตลาดลำไยในต่างประเทศ นอกจากลำไยจะเป็นที่นิยมในตลาดแถบเอเชียแล้วอนาคตมีแนวโน้มขยายไปด้านยุโรป เช่น เยอรมนี ฝรั่งเศส สหรัฐอเมริกา แคนาดา ออสเตรเลีย เป็นต้น ซึ่งส่วนมากจะเป็นลำไยแปรรูป ส่วนลำไยสดมีปัญหาด้านการขนส่ง การรักษาคุณภาพ ลำไยสดให้ได้นาน ต้องอาศัยการขนส่งด้านเครื่องบินอย่างเดียว ซึ่งต้นทุนสูงมากทำให้ราคาลำไยในยุโรปและสหรัฐอเมริกาส่ง แข่งขันกับผลไม้ชนิดอื่นได้ลำบาก แต่ในปี 2547 เป็นต้นไปเมื่อ

ไทยทำข้อตกลง FTA กับประเทศต่างๆ มีผลบังคับใช้ คิดว่าตลาดส่งออกลำไยของไทยคงจะเพิ่มขึ้นทั้งปริมาณ และมูลค่าโดยเฉพาะลำไยแห้ง ลำไยกระป๋อง หรือโดยรวมคือลำไยแปรรูป มีแนวโน้มขยายตัวสูงขึ้น โดยเฉพาะตลาดจีน ซึ่งเป็นตลาดสำคัญ

2.5 การพัฒนาการผลิต และการส่งออกลำไยอบแห้ง

ช่วงก่อนปี 2533 การผลิตส่วนใหญ่เพื่อใช้บริโภคในครัวเรือน ใช้เทคนิคการผลิตแบบชาวบ้าน โดยนำลำไยร่วงมาตากแดด เก็บถนอมรักษาไว้มีให้น่าเสีย และบริโภคเมื่อพ้นช่วงฤดูกาล ในระยะหลังการส่งออก เริ่มมีบ้างในปี 2531 แต่ปริมาณส่งออกไม่มากนัก และยังไม่แน่นอน ต่อมาได้มีการพัฒนาโดยแบ่งออกเป็น 3 ช่วง คือ

ช่วงระหว่างปี 2533 - 2536 เป็นช่วงที่การผลิตมุ่งเพื่อการส่งออกโดยนับตั้งแต่ปี 2533 ที่กระทรวงพาณิชย์ได้ส่งเสริมให้มีการผลิตลำไยอบแห้งให้แหล่งผลิตจังหวัดเชียงใหม่ และลำพูน เนื่องจากเล็งเห็นโอกาสทางการตลาด การผลิตและการส่งออกได้ขยายตัว โดยการส่งออกมีลักษณะดังนี้

- ปริมาณส่งออก

: ประมาณ 720 - 880 ตัน มูลค่า 80 - 120 ล้านบาท

- ตลาดส่งออก

: ประเทศสิงคโปร์ เกาหลีใต้ และฮ่องกง

- ลักษณะผลิตภัณฑ์ที่ส่งออก

: เป็นลักษณะเนื้อลำไยอบแห้ง

- กำลังการผลิต

: รองรับลำไยสดได้ประมาณ 400 ตันสด / 48 ชั่วโมง

- สัดส่วนการรองรับผลผลิตลำไยสด

: ร้อยละ 10 ของผลผลิตลำไยสด

- วัตถุดิบที่ใช้ผลิตลำไยอบแห้ง

: เป็นลำไยร่วงที่เดิมไม่มีตลาดรองรับและมักจะประสบปัญหาการขาดค่าเมื่อนำมาผลิตลำไยแห้งแล้วทำให้เกษตรกรสามารถขายได้ราคาที่ดีและมีรายได้เพิ่มสูงขึ้น

ช่วงระหว่างปี 2537 - 2538 เป็นช่วงที่การส่งออกได้ขยายตัว โดยการผลิตและการส่งออกได้มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไป ดังนี้

- ปริมาณส่งออกเพิ่มสูงขึ้น

: จากที่เคยส่งออกประมาณ 800 ตัน เพิ่มขึ้น 3,300 - 3,600 ตัน มูลค่า 200 - 250 ล้านบาท

- ตลาดส่งออกขยายตัว

: จากที่เคยส่งออกไปประเทศสิงคโปร์ เกาหลีใต้ฮ่องกง ได้ขยายไปสู่ประเทศจีน ซึ่งปัจจุบันเป็นตลาดรองรับลำไยอบแห้งจากไทยที่สำคัญ

- ลักษณะผลิตภัณฑ์ที่ส่งออกเปลี่ยนไป

: จากที่เคยส่งออกในรูปแบบเนื้อลำไยอบแห้ง ได้มีการส่งออกมากในรูปแบบลำไยอบแห้งทั้งเปลือกโดยสัดส่วนการส่งออก ลำไยอบแห้งทั้งเปลือก ต่อเนื้อลำไยอบแห้งเป็น 60 : 40

- กำลังการผลิตขยายตัว

: จากที่เคยรองรับลำไยสดได้ประมาณ 400 ตันสด / 48 ชั่วโมง ในปี 2533 เพิ่มขึ้นประมาณ 1,300 ตันสด / 48 ชั่วโมง ในปี 2538 โดยมีโรงงานขนาดใหญ่และกลาง และยังมีผู้ผลิตรายเล็กรายน้อยกระจายอยู่โดยทั่วไปในแหล่งผลิต ทั้งนี้ประมาณว่า ยังมีกำลังการผลิตอีกจำนวนหนึ่งที่ยังมิได้ผลิตจริง

- สัดส่วนการรองรับผลผลิตลำไยสด

: จากร้อยละ 10 ในปี 2533 เป็นร้อยละ 20 ในปี 2538

- วัตถุดิบที่ใช้ผลิตลำไยอบแห้ง

: เดิมใช้ผลลำไยร่วง ต่อมาเมื่อผลลำไยร่วงมีปริมาณไม่เพียงพอ จึงได้ขยายไปสู่การใช้ลำไยข้อเป็นวัตถุดิบเพิ่มเติม ส่งผลต่อการแข่งขันรับซื้อระหว่างภาคการส่งออก การบริโภคสดทำให้เกษตรกรขายลำไยสดได้ราคาดี

ช่วงปี 2539 - 2540 การผลิตและการส่งออกลำไยอบแห้งได้มีการขยายตัวแบบก้าวกระโดดเป็นผลมาจากตลาดส่งออกเข้มโต และการส่งเสริมการผลิตลำไยแห้ง พร้อมทั้งการหาช่องทาง การขยายตลาดส่งออกลำไยอบแห้งของหน่วยงานราชการ ในปี 2539 โดยการผลิตและการส่งออกลำไยอบแห้งได้เปลี่ยนไปจากช่วงระหว่างปี 2533 - 2538 ดังนี้

- ปริมาณส่งออกก้าวกระโดด

: จาก 3,654.6 ตันในปี 2538 เป็นประมาณ 26,909.5 ตัน ในปี 2539 และ 38,075.4 ตัน ในปี 2540

- การผลิตลำไยอบแห้งเป็นตลาดรองรับลำไยสดที่มีขนาดใหญ่ที่สุด

: กล่าวคือ สัดส่วนการรองรับผลผลิตลำไยสดเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 20 ในปี 2538 เป็นร้อยละ 45 ในปี 2540

- การผลิตและการส่งออกลำไยอบแห้งเกือบทั้งหมดอยู่ในรูปผลลำไยทั้งเปลือก

: โดยผลผลิตร้อยละ 90 ส่งออกไปประเทศจีนและฮ่องกง

- กำลังการผลิตได้ขยายตัวอย่างมาก

: โดยประมาณว่าในปี 2540 การผลิตจริงของผู้ประกอบการแปรรูปลำไยอบแห้ง เพิ่มขึ้นเป็น 6,000 ตันสด / 48 ชั่วโมง ได้จากโรงงานผลิตลำไยอบแห้งรายใหญ่ ที่มีกำลังการผลิตมากกว่า 250 ตันสด / 48 ชั่วโมง ประมาณ 20 - 25 โรง และมีเตาอบลำไยขนาดกำลังการผลิต 105 - 2 ตันสด / 48 ชั่วโมง กระจายอยู่โดยทั่วไปในแหล่งผลิตอีกมากกว่า 4,000 เตา

ช่วงปี 2542-2546 การผลิตและการส่งออกลำไยอบแห้งได้มีการขยายตัวแบบก้าวกระโดด เป็นผลมาจากตลาดส่งออกมีแนวโน้มสูงขึ้นโดยตลอด และการส่งเสริมการผลิตลำไยแห้ง พร้อมทั้งการหาช่องทางกระจายตลาดส่งออกลำไยอบแห้งโดยการผลิตและการส่งออกลำไยอบแห้งได้เปลี่ยนไป ดังนี้

- ปริมาณส่งออกก้าวกระโดด

: จาก 6,700 ตันในปี 2542 เป็นประมาณ 29,780 ตัน ในปี 2545 และ 37,837 ตัน ในปี 2546 (ม.ค.-ก.ย.)

- ตลาดส่งออก

: ประเทศจีน ฮ่องกง และสิงคโปร์

- การผลิตลำไยอบแห้งเป็นตลาดรองรับลำไยสดที่มีขนาดใหญ่ที่สุด

: กล่าวคือ สัดส่วนการรองรับผลผลิตลำไยสดเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 45 ในปี 2542 เป็นร้อยละ 70 ในปี 2546

- การผลิตและการส่งออกลำไยอบแห้งร้อยละ 90 อยู่ในรูปผลลำไยทั้งเปลือก

: โดยผลผลิตร้อยละ 90 ส่งออกไปประเทศจีนและฮ่องกง

- กำลังการผลิตได้ขยายตัวอย่างมาก

: โดยประมาณว่าในปี 2546 การผลิตจริงของผู้ประกอบการแปรรูปลำไยอบแห้ง เพิ่มขึ้นสูงขึ้น โดยได้จากโรงงานผลิตลำไยอบแห้งรายใหญ่ ที่มีกำลังการผลิตมากกว่า 250 ตันสด / 48 ชั่วโมง ประมาณ 30 - 35 โรง และมีเตาอบลำไยขนาดกำลังการผลิต 105 - 2 ตันสด / 48 ชั่วโมง กระจายอยู่โดยทั่วไปในแหล่งผลิตอีกมากกว่า 5,000 เตา

จะเห็นว่า ในปี 2543 ที่ผ่านมา นับได้ว่าเป็นปีทองของเกษตรกรสวนลำไยและพ่อค้าส่งออก นอกจากผลลำไยสดจะได้ราคาดีแล้วยังมีการส่งออกผลลำไยรวัง ซึ่งนำมาอบแห้งทั้งเปลือกเป็นจำนวนมากในราคาที่ให้ผลกำไรแก่ผู้เกี่ยวข้องเป็นอย่างมากประกอบกับภาครัฐมีนโยบายรับจำนำลำไยอบแห้ง นับเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกษตรกรเลือกที่จะจำหน่ายผลผลิตเป็นลำไยสดหรือนำไปอบแห้งเพื่อรอการจำหน่ายของรัฐ

ตารางที่ 2-2 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกภายใต้ ระหว่างปี 2542 – 2546 (ม.ค.-ก.ย.)

ปริมาณ : ตัน

มูลค่า : ล้านบาท

รายละเอียด	ปี 2542		ปี 2543		ปี 2544		ปี 2545		ปี 2546 (ม.ค.-ก.ย.)	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
ปริมาณผลผลิตรวม	212,223		373,363		389,543		486,570		309,552	
ปริมาณการส่งออก	43,116	1,147	96,488	2,042	100,336	1,911	112,140	1,941	63,399	1,350
ลำไยสด	734	44	3,832	119	1,576	64	1,207	46	777	19
ลำไยแช่แข็ง	6,700	437	52,152	2,415	26,685	1,310	29,780	1,326	37,837	1,686
ลำไยอบแห้ง	7,908	469	10,971	476	8,118	367	10,453	413	8,506	336
ลำไยกระป๋อง	58,458	2,097	163,443	5,052	136,715	3,652	153,580	3,726	110,519	3,391
รวม										

แหล่งข้อมูล : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร / สำนักส่งเสริมและพัฒนากิจการเกษตรที่ 6

บทที่ 3

การส่งออกลำไย

ลำไยเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญชนิดหนึ่งของภาคเหนือและของประเทศ ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่ม ความสำคัญมากขึ้นโดยลำดับ จากตารางที่ 2-1 ในบทที่ 2 ในปี 2546 ผลผลิตลำไยมีถึง 309,552.64 ตันและเมื่อพิจารณาจากตารางที่ 3.1 ในปี พ.ศ. 2546 (ม.ค.-ก.ย.) การส่งออกลำไยสด และผลิตภัณฑ์ของไทยมีปริมาณสูงถึง 110,519 ตัน แบ่งเป็นลำไยสดร้อยละ 52 ลำไยแช่แข็งร้อยละ 2 ลำไยกระป๋องร้อยละ 10 และลำไยแห้งร้อยละ 36 คิดเป็นมูลค่ารวมทั้งสิ้น 3,391 ล้านบาท ดังนั้นจะเห็นได้ว่าผลผลิตลำไยมากกว่าร้อยละ 60 ส่งออกไปขายในต่างประเทศทั้งในรูปของลำไย สดและลำไยแปรรูป แสดงให้เห็นว่า การส่งออกลำไยไปยังตลาดต่างประเทศมีความเกี่ยวข้องและ ทวีความสำคัญในการผลิตและการค้าลำไยในประเทศไทย

ตารางที่ 3-1 ปริมาณและมูลค่าส่งออกลำไยสดและผลิตภัณฑ์ของไทย ปริมาณ : ตัน
มูลค่า : ล้านบาท

ปี	ลำไยสด		ลำไยแช่แข็ง		ลำไยกระป๋อง		ลำไยแห้ง		รวม	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
2542	43,116	1,147	734	44	7,908	469	6,700	437	58,458	2,097
2543	96,488	2,042	3,832	119	10,971	476	52,152	2,415	163,443	5,052
2544	100,336	1,911	1,576	64	8,118	367	26,685	1,310	136,715	3,652
2545	112,140	1,941	1,207	46	10,453	413	29,780	1,326	153,580	3,726
2546	63,399	1,350	777	19	8,506	336	37,837	1,686	110,519	3,391

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร
หมายเหตุ : ปี 2546 (ม.ค.-ก.ย.)

3.1 ตลาดส่งออกที่สำคัญ

3.1.1 จีน

การนำเข้า

จีนเป็นตลาดผลไม้ที่สำคัญตลาดหนึ่งของไทยโดยเฉพาะสินค้าลำไยอบแห้ง จีน ถือเป็นตลาดหลักของไทย ในแต่ละปีมีมูลค่าการนำเข้าผลไม้สูงกว่า 30,000 ล้านบาท ลำไยอบ

แห่งของไทยส่งเข้าไปจำหน่ายในจีนประมาณร้อยละ 80 ของการนำเข้าลำไยทั้งหมด ในปี 2542 จีนนำเข้าลำไยจากไทย คิดเป็นมูลค่า 260.80 ล้านบาท เปรียบเทียบกับการนำเข้าในปี 2543 คิดเป็นมูลค่า 723.10 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 277.79 ของมูลค่า สำหรับปี 2544 จีนนำเข้าลำไยจากไทย คิดเป็นมูลค่าประมาณ 1,238 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 171.21 และปี 2545 จีนนำเข้าลำไยจากไทย คิดเป็นมูลค่าประมาณ 1,319.40 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 106.58 และในปี 2546 จีนนำเข้าลำไยจากไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ 189.52 เป็นการเพิ่มขึ้นแบบก้าวกระโดด จะเห็นว่าการนำเข้าของจีนมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นตลอด

ระเบียบการนำเข้า

จีนเก็บภาษีนำเข้าลำไย ดังนี้ ลำไยสด ลำไยแช่แข็ง และลำไยกระป๋อง เสียภาษี 18 % ลำไยอบแห้งเสียภาษี 22 % นอกจากนี้ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มอีก 13 % ในอดีตภาครัฐจีนไม่ค่อยเข้มงวดในการตรวจสินค้านำเข้ามากนัก และมีการนำเข้าโดยไม่ผ่านระบบที่ครบถ้วน หรือมีการเสียภาษีสำไยนำเข้าในอัตราค่อนข้างต่ำ แต่ปัจจุบันทางการจีนมีความเข้มงวดเรื่องนี้เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และมีแนวโน้มว่าจะเข้มงวดเพิ่มขึ้นอีกในอนาคต เมื่อจีนเข้าร่วมเป็นสมาชิก WTO แล้วจีนมีข้อผูกมัดว่าจะค่อยๆลดภาษีนำเข้าสินค้าต่างๆ รวมทั้งลำไย ปัจจุบันประเทศไทยได้จัดทำข้อตกลงเขตการค้าเสรีกับจีน FTA ไทย-จีน ว่าด้วยการลดภาษีนำเข้าผักและผลไม้ (รวมทั้งลำไย) เป็น 0% ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2546 แต่ยังคงต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม 13 % นอกจากนี้ กฎ ระเบียบ ของแต่ละมณฑลมีความแตกต่างกันในทางปฏิบัติ สำหรับลำไยที่ใช้สารฆ่าเชื้อโรคออกไซด์หรือผลลำไยเพื่อถนอมความสด จีนกำหนดไว้ไม่ให้เกิน 50 ppm.

3.1.2 ฮองกง

การนำเข้า

ฮองกงเป็นตลาดผลไม้ที่สำคัญตลาดหนึ่งในแถบเอเชีย ในแต่ละปีมีมูลค่าการนำเข้าผลไม้สูงประมาณ 15,000 ล้านบาท ลำไยเป็นผลไม้สดของไทยที่ส่งเข้าไปจำหน่ายในฮองกงประมาณร้อยละ 99 ของการนำเข้าลำไยทั้งหมด ในปี 2542 ฮองกงนำเข้าลำไยจากไทย คิดเป็นมูลค่า 635.30 ล้านบาท เปรียบเทียบกับการนำเข้าในปี 2543 คิดเป็นมูลค่า 1,157.40 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 182.18 ของมูลค่า สำหรับปี 2544 ฮองกงนำเข้าลำไยจากไทย คิดเป็นมูลค่าประมาณ 1,203.80 ล้านบาท และปี 2545 ฮองกงนำเข้าลำไยจากไทย คิดเป็นมูลค่าประมาณ 1,028.40 ล้านบาท จะเห็นว่าการนำเข้าของฮองกงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ลำไยสดของไทยที่ส่งไปฮองกง ร้อยละ 60 จะถูกส่งต่อไปยังมาเก๊า และจีนตอนใต้แถบมณฑลกวางตุ้ง

ระเบียบการนำเข้า

เนื่องจากฮ่องกงเป็นตลาดเปิดเสรี กฎระเบียบที่ใช้กับการนำเข้าจึงเปิดกว้างไม่เคร่งครัด การวางกฎระเบียบเพียงเพื่อป้องกันรักษาสุขภาพอนามัยของผู้บริโภคเป็นสำคัญ สำหรับลำไยที่ใช้สารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ผสมผลลำไย เพื่อถนอมความสด ฮ่องกงกำหนดไว้ไม่ให้เกิน 350 ppm. ในเปลือก แต่ต้องปราศจากในเนื้อ

3.1.3 ลิ้งคโปร์

การนำเข้า

ลิ้งคโปร์นำเข้าลำไยสด ลำไยอบแห้ง และลำไยกระป๋อง ร้อยละ 30 จากไทย โดยมีปริมาณลำไยสด ปีละ 2,000 - 3,000 ตัน ลำไยอบแห้งปีละ 160 - 400 ตัน ลำไยสดและลำไยแปรรูปบางส่วนถูกส่งต่อไปยังบรูไน และอินโดนีเซีย ลำไยสดซึ่งเป็นที่นิยมของชาวลิ้งคโปร์ ได้แก่ พันธุ์ฮือค้อและเบียวเขียว

ในปี 2546 ลิ้งคโปร์นำเข้าลำไยจากไทย คิดเป็นมูลค่า 388.5 ล้านบาท เปรียบเทียบกับการนำเข้าในปี 2545 คิดเป็นมูลค่า 182.1 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 213.34 ของมูลค่า ส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าลำไยกระป๋อง

ระเบียบการนำเข้า

ลิ้งคโปร์เป็นตลาดปลอดภาษีนำเข้า แต่มีการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 4 ในปี 2546 และจะเพิ่มเป็นร้อยละ 5 ในปี 2547 และเข้มงวดเรื่องการใช้สารเคมีในการถนอมอาหาร เช่นการใช้สารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO_2) รมควันลำไยเพื่อถนอมให้ลำไยสด และอยู่ได้นาน ลิ้งคโปร์กำหนดให้มีสารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ตกค้างบนเปลือกลำไยได้ระหว่าง 200 - 300 ppm. แต่คิดที่เนื้อลำไยไม่ได้ และรัฐบาลลิ้งคโปร์จะอนุญาตให้นำเข้าผลไม้สดได้ ผู้นำเข้าต้องมีคุณสมบัติและปฏิบัติดังนี้

1. เป็นผู้นำเข้าที่มีใบอนุญาตนำเข้า
2. ต้องได้รับอนุญาตให้นำเข้า
3. ต้องแสดงแหล่งผลิตสินค้า
4. สินค้าต้องปราศจากยาฆ่าแมลง และโรคระบาด

3.1.3 มาเลเซีย

การนำเข้า

มาเลเซียนำเข้าลำไยจากประเทศไทยปีหนึ่ง ๆ มีมูลค่าสูงกว่าร้อยละด้านบาทในปี 2545 มาเลเซียนำเข้าลำไยจากไทย มูลค่า 184.76 ล้านบาท ในปี 2546 มาเลเซียนำเข้าลำไยจากไทยเพิ่มขึ้น คิดเป็นมูลค่า 239.10 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2545 คิดเป็นร้อยละ 129.41 ของมูลค่า มาเลเซียนำเข้าลำไยจากไทยร้อยละ 95 รองลงไปนำเข้าจากไต้หวันและจีน นอกจากนี้จะใช้บริโภคภายในประเทศแล้วยังส่งออกไปยังสิงคโปร์อีกด้วย การขนส่งโดยทางรถบรรทุกและขนถ่ายใส่รถบรรทุกหลาย ๆ ท่อจากภาคใหญ่ ถึงตลาดกลางขนส่งผักและผลไม้ในกรุงกัวลาลัมเปอร์ ซึ่งใช้เวลา 4 ชั่วโมง ทำให้ลำไยบางส่วนมีคุณภาพด้อยลงไป ลำไยสดมีการซื้อขายนอกระบบ ซึ่งไม่ผ่านขั้นตอนทางราชการ เนื่องจากมีเขตชายแดนติดต่อกัน

ระเบียบการนำเข้า

มาเลเซียเข้มงวดเรื่องการใช้สารเคมีในการถนอมคุณภาพผัก ผลไม้ สำหรับลำไย อนุญาตให้มีสารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ตกค้างบนเปลือกลำไยได้ ระหว่าง 200 - 300 ppm. เช่นเดียวกับสิงคโปร์ แต่ห้ามมีสารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ในเนื้อลำไยโดยเด็ดขาด

ภาษีนำเข้า

มาเลเซียจัดเก็บนำเข้า สำหรับลำไยในอัตราร้อยละ 5 ของราคาสินค้า และต้นทุนประมาณ 5,614 บาท สำหรับประเทศสมาชิกอาเซียน ยังได้รับส่วนลดพิเศษ (PTA) ในอัตราร้อยละ 50

อื่น ๆ

นอกจากประเทศดังกล่าวแล้วยังมีประเทศที่นำเข้าลำไยจากไทยอีกเช่น อินโดนีเซีย ไต้หวัน สหรัฐอเมริกา และแคนาดา เป็นต้น แต่ประเทศเหล่านี้นำเข้าลำไยจากไทยในปริมาณที่ขี้น้อย ยกเว้น อินโดนีเซีย ซึ่งใน ปี 2546 นำเข้าลำไยสดจากไทยเป็นอันดับ 1 และนำเข้าลำไยกระป๋องจากไทยเป็นอันดับ 4 มีแนวโน้มจะเป็นตลาดลำไยที่สำคัญของไทยในอนาคตโดยเฉพาะลำไยสดถือว่าเป็นตลาดหลักตลาดหนึ่ง

3.2 ตลาดลำไยไทยในต่างประเทศพิจารณาตามชนิดและผลิตภัณฑ์ลำไยมีดังนี้

3.2.1. ลำไยสดหรือแช่แข็ง ตลาดหลัก คือ ยองกง อินโดนีเซีย จีน ตลาดรองคือ ไต้หวัน แคนาดา มาเลเซีย และสิงคโปร์ ส่วนสหราชอาณาจักร เนเธอร์แลนด์ และฟิลิปปินส์ ปริมาณการส่งออกยังมีมูลค่าไม่มากนัก เนื่องจากความนิยมในการบริโภคลำไยสดยังมีน้อย

3.2.2. ตลาดลำไยกระป๋อง ตลาดสำคัญคือ มาเลเซีย สิงคโปร์ สหรัฐอเมริกา โดยไทยส่งออกคิดเป็นมูลค่าร้อยละ 80 ของมูลค่าการส่งออกลำไยกระป๋องของไทย ส่วนตลาดอื่น ๆ ได้แก่ อินโดนีเซีย กัมพูชา ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น จีน และเวียดนาม เนื่องจากคุณภาพลำไยของไทยดีขึ้น ดังนั้นแนวโน้มการส่งออกจึงเพิ่มขึ้น

3.2.3. ตลาดลำไยอบแห้ง (เฉพาะเนื้อลำไย) ได้แก่ ตลาดฮ่องกง เกาหลีใต้ สิงคโปร์ สหรัฐอเมริกา แคนาดา ลำไยอบแห้งที่ผลิตได้ส่วนใหญ่ร้อยละ 90 ของผลผลิตลำไยอบแห้งมีแหล่งผลิตมาจากจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน

3.2.4. ลำไยแห้ง (อบแห้งทั้งเมล็ด) ตลาดที่สำคัญ 3 ประเทศ ซึ่งนำเข้าลำไยแห้งจากไทย ประมาณร้อยละ 90 ของปริมาณลำไยแห้งส่งออกของไทย ได้แก่ จีน ฮ่องกง สิงคโปร์ นอกจากนี้มีประเทศอื่น ๆ ที่นำเข้า อาทิ เวียดนาม อินโดนีเซีย แคนาดา และออสเตรเลีย เป็นต้น

3.3 ตลาดลำไยอบแห้งในจีน

3.3.1 ความเชื่อของชาวจีนเกี่ยวกับลำไย

คนจีนนิยมรับประทานลำไยอบแห้ง เพราะถือเป็นยาสมุนไพรที่รับประทานแล้วให้ประโยชน์แก่ร่างกาย ทำให้ร่างกายแข็งแรง เพิ่มความอบอุ่นแก่ร่างกาย โดยเฉพาะในฤดูหนาว นอกจากนี้ ชาวจีนยังใช้ลำไยในงานพิธีต่าง ๆ เพราะถือว่าลำไยคือ “ตามังกร” ในภาคเหนือของจีน ซึ่งมีอากาศหนาวเย็น จะใช้ลำไยอบแห้งชงแทนชาดื่มสร้างความอบอุ่นให้ร่างกาย ชาวจีนที่มีฐานะดีจะใช้ลำไยอบแห้งเป็นของขวัญสำหรับรับแขก ยังมีลำไยอบแห้งต้อนรับแขกมากเพียงใดก็แสดงถึงฐานะที่สูงส่งของเจ้าบ้านมากขึ้นเท่านั้น

3.3.2 การผลิตการนำเข้า

จีนมีการเพาะปลูกลำไยมากมีถึงปีละ 400,000 - 500,000 ตัน เพราะปลูกมากที่มณฑลกว่างตุง กวางสี 푸เจี้ยน และไห่หนาน แต่ก็ยังไม่เพียงพอับความต้องการภายในประเทศ จึงต้องนำเข้าจากไทย ฮ่องกง และได้หวัน โดยมณฑลที่นำเข้าและบริโภคลำไยสดมากที่สุด คือ มณฑลกว่างตุง แหล่งบริโภคลำไยอบแห้งแหล่งใหญ่คือ มณฑลฟูเจี้ยน มณฑลเจ้อเจียง(Zhejiang) นครเซี่ยงไฮ้ มณฑลอานฮุย และมณฑลหูหนาน

3.3.3 ช่องทางการนำเข้าลำไยอบแห้งจากไทย

แหล่งที่มาของลำไยอบแห้งที่นำเข้ามาในจีนเกือบทั้งหมดเป็นลำไยจากไทย ส่วนใหญ่ขนส่งโดยทางเรือ ซึ่งกระทำได้ 2 ทาง คือ

1. ขนส่งทางแม่น้ำโขง จากท่าเรืออำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย ผ่านลาวไปสิบสองปันนา และซือเหมา ในมณฑลยูนนานแล้วส่งไปยังลูกค้าในมณฑลฟุเจี้ยน และมณฑลกวางตุ้ง ซึ่งเป็นแหล่งนำเข้าที่ใหญ่ที่สุดเพื่อกระจายการจำหน่ายต่อไป

2. ขนส่งทางการท่าเรือคลองเตย ไปยังฮ่องกง จากนั้นเปลี่ยนขนส่งเรือไปยังท่าเรือต่าง ๆ ในมณฑลกวางตุ้ง ซึ่งมีประมาณ 50 แห่ง กระจายอยู่ตามเมืองต่าง ๆ เช่น ชัวเถา เถาโจว ตงกว่าน เซินเจิ้น เป็นต้น ส่วนการขนส่งจากฮ่องกงไปจีน อีกทางหนึ่ง คือ โดยทางรถยนต์ ออกจากด่าน MAN KAM TO และ LOK MA CHAU เข้าเมืองเซินเจิ้นของมณฑลกวางตุ้ง จากนั้นกระจายการจำหน่ายไปยังมณฑลต่าง ๆ ในจีน ผู้นำเข้าส่วนใหญ่นำเข้าโดยผ่านฮ่องกงมากกว่า เพราะสะดวกและคล่องตัวรวมทั้งสามารถลดต้นทุนได้อีกทางหนึ่ง

ฮ่องกงจึงเป็นแหล่งนำเข้าที่มีปริมาณสูงมากเกินการบริโภคภายในประมาณว่าชาวฮ่องกงบริโภคถั่วโขบแห้งเพียงร้อยละ 10 ของปริมาณนำเข้า ส่วนที่เหลือร้อยละ 90 ได้ส่งต่อไปยังประเทศจีน โดยเป็นการลักลอบนำเข้ามากกว่าการนำเข้าโดยถูกต้องตามกฎหมาย เนื่องจากอัตราภาษีนำเข้าโดยถูกต้องตามกฎหมายอยู่ในระดับสูง

รูปแบบการจำหน่ายถั่วโขบแห้งในจีน ในด้านการค้าปลีกถั่วโขบแห้งจะถูกนำมาบรรจุภัณฑ์ใหม่โดยใช้ฉลากเป็นภาษาจีน บรรจุในถุงพลาสติกหรือกล่องกระดาษแบบเปิดฝาด้านบน และหุ้มด้วยพลาสติกใสเพื่อให้สามารถมองเห็นตัวผลิตภัณฑ์ หรือใส่ขวดโหลเพื่อแบ่งขายปลีกย่อย

อัตราภาษีอากรขาเข้า ถั่วโขบแห้งเมื่อนำเข้าประเทศจีนต้องเสียภาษีนำเข้าในอัตราร้อยละ 22 และภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 13 ปัจจุบันประเทศไทยได้จัดทำข้อตกลงเขตการค้าเสรีกับจีน FTA ไทย-จีน ว่าด้วยการลดภาษีนำเข้าผักและผลไม้ (รวมทั้งถั่วโขบ) เป็น 0% ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2546 แต่ยังคงเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม 13 %

กฎระเบียบการนำเข้า ถั่วโขบแห้งที่นำเข้าต้องผ่านการตรวจสอบด้านสุขอนามัยจากหน่วยงานราชการของจีน

3.3.4 ปัญหาการค้าถั่วโขบในจีนและการแก้ไข

ถั่วโขบแห้งจะมีปัญหาเรื่องคุณภาพ คือ ขนาดของถั่วโขบ ซึ่งมีเกรดละ เกรดต่ำกว่าที่ระบุ และมีเชื้อราสีขาวในเมล็ด หรือเปลือกใน ซึ่งเกิดจากการอบแห้งไม่เพียงพอ หรืออาจจะเกิดระหว่างการขนส่งหรือการเก็บรักษาที่ไม่ได้มาตรฐานซึ่งได้มีการแก้ไขปัญหาโดยภาครัฐของไทยได้ประสานงานให้ผู้นำเข้าเดินทางมาตรวจสอบคุณภาพถั่วโขบแห้งก่อนส่งออกที่จังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน และเชียงราย ในช่วงฤดูกาล และมีการกำหนดมาตรฐานการกำหนดเกรดถั่วโขบสดและอบแห้งโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

บทที่ 4

นโยบาย และ มาตรการของรัฐ

4.1 นโยบายของรัฐ

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจเปิดการค้าระหว่างประเทศมีบทบาทสำคัญเป็นกลไกในการพัฒนาและนำความเจริญมาสู่ประเทศ รวมทั้งมีส่วนสำคัญในการผลักดันให้เศรษฐกิจของประเทศขยายตัวไปอย่างต่อเนื่อง และรวดเร็วส่งผลให้ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในตลาดการค้าโลกมากขึ้น แต่ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ รอบด้าน โดยเฉพาะการแข่งขันและกีดกันทางการค้าที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น รัฐบาลโดยกระทรวงพาณิชย์ ในฐานะที่เป็นหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรง ได้ดำเนินการปกป้องรักษาผลประโยชน์ทางการค้าของประเทศแก้ไขปัญหาและอุปสรรคทางการค้า และขยายการส่งออกโดยได้ดำเนินการค้าในด้านการค้าต่างประเทศที่สำคัญ ดังนี้

4.1.1 การเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

การเจรจาการค้าหลายฝ่ายรอบอุรุกวัย ภายใต้ข้อตกลงแกตต์

เริ่มในปี พ.ศ. 2529 มีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดตลาดการค้าของโลกให้เสรียิ่งขึ้นโดยการลดภาษีและมาตรการที่มีใช้ภาษี เพื่อปรับปรุงกฎระเบียบการค้าระหว่างประเทศให้รัดกุมและเป็นธรรมมากขึ้น รวมทั้งเพื่อจัดทำกฎเกณฑ์สำหรับเรื่องใหม่ ๆ ที่ยังไม่เคยมีกฎเกณฑ์การค้าระหว่างประเทศกำกับมาก่อน

จากการเจรjadังกล่าวมาเป็นเวลาหลายปี เรื่องที่มีความคืบหน้ามากขึ้นคือ สินค้าเกษตรเป็นเรื่องที่ประเทศไทยมีผลประโยชน์สูง เพราะเป็นผู้ผลิตและส่งออกสินค้าเกษตรเป็นพื้นฐานสำคัญของเศรษฐกิจ เป้าหมายการเจรจาเรื่องสินค้าเกษตรก็เพื่อให้ประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะประเทศที่มีพลังทางเศรษฐกิจสูง ให้ลดการอุดหนุนสินค้าเกษตรและเปิดตลาดสินค้าเกษตรให้เสรียิ่งขึ้น ตลอดจนให้ใช้มาตรการอุดหนุนภายในที่ปิดเบือนกลไกตลาดน้อยลง

การเจรจาจัดทำเขตการค้าเสรีกับ 8 ประเทศ และ 1 กลุ่ม โดยได้มีการลงนามในกรอบความตกลงแล้ว 4 ประเทศ ได้แก่ จีน บารเนห์ อินเดีย และเปรู กับอีก 1 กลุ่มประเทศ คือ BIMST-EC(บังกลาเทศ อินเดีย พม่า ศรีลังกา ไทย ภูฏาน และเนปาล) ส่วนออสเตรเลียได้เจรจาและลงนามความตกลงแล้ว มีผลตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2548 และจะมีการเจรจากับอีก 3 ประเทศ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และนิวซีแลนด์

การเจรจาจัดทำเขตการค้าเสรีไทย-จีน (FTA)

ได้มีการลงนามในความตกลงเร่งลดภาษีสินค้าผักและผลไม้ ระหว่างไทย-จีน เมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2546 ณ กรุงปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน สาระสำคัญของความตกลงครอบคลุมเรื่องการลดภาษีสินค้าผักและผลไม้ทุกรายการ ตามพิกัดศุลกากรตอนที่ 07-08 (116 รายการ ตามพิกัดศุลกากร 6 หลัก) ให้เหลือ 0 % ภายในวันที่ 1 ตุลาคม 2546 โดยกระทรวงการคลังได้ออกประกาศลดภาษีให้สินค้าดังกล่าว รวมทั้งกรมการค้าต่างประเทศได้ออกหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า เพื่อให้มีการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีแล้ว

4.1.2 การแก้ไขปัญหา และอุปสรรคทางการส่งออก

การลดขั้นตอน และปรับปรุงหลักเกณฑ์การนำเข้าและส่งออก ในรอบปีที่ผ่านมา กระทรวงพาณิชย์ได้ปรับปรุงหลักเกณฑ์ และลดขั้นตอนการนำเข้าและส่งออกเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการค้าโดยลดขั้นตอนการออกใบอนุญาตยกเลิกขั้นตอนการเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาต เพื่อให้เกิดความคล่องตัว และรองรับการส่งออก การนำเข้าสินค้าได้อย่างรวดเร็ว

4.1.3 การส่งเสริมการส่งออก

กระทรวงพาณิชย์ได้ทำการศึกษาวิจัยสินค้า ภาวะตลาด นโยบาย มาตรการและข้อจำกัดทางการค้าของประเทศคู่ค้าสำคัญ รวมทั้งสถานการณ์แนวโน้มเศรษฐกิจของโลกและของประเทศไทย จัดทำเป้าหมายการส่งออก นำเข้า และดุลการค้า โดยได้ร่วมกับภาคเอกชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดมความคิดและข้อเสนอแนะมาตรการในการแก้ไขปัญหาเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการให้บรรลุตามเป้าหมาย

การกำหนดเป้าหมายส่งออกได้มีการพิจารณาสินค้าใหม่ ๆ ที่มีศักยภาพในการแข่งขัน และมีู่ทางการตลาดที่ดี

ในการแก้ไขปัญหาและเร่งรัดการส่งออกคณะกรรมการพัฒนาการส่งออกได้พิจารณาเสนอแนะแนวทาง และมาตรการผลักดันการส่งออก ดังนี้

1. เร่งรัดให้มีการพิจารณาปรับโครงสร้างอากรนำเข้าวัตถุดิบสินค้าสำเร็จรูป และสินค้าสำเร็จรูปทั้งระบบ
2. เร่งรัดให้มีการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากภาษีมูลค่าเพิ่ม
3. เร่งรัดให้มีการลดขั้นตอน และพิธีศุลกากรในการนำเข้า และส่งออก
4. เร่งรัดให้มีการแก้ไขปัญหาสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน โดยเฉพาะการขนส่ง และการขนถ่ายสินค้าบริเวณท่าเรือ
4. เร่งรัดให้มีการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการขนส่ง โดยเฉพาะทางเรือ

4.1.4 การเผยแพร่ และประชาสัมพันธ์

ปัจจุบันการประชาสัมพันธ์ เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างมากในการค้ากับต่างประเทศ รัฐบาลต้องร่วมมือกับภาคเอกชน ตลอดจนให้การสนับสนุนการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ดังนี้

1. จัดเข้าร่วมงานแสดงสินค้าระหว่างประเทศ และภายในประเทศ
2. ร่วมมือกับห้างสรรพสินค้าชั้นนำในต่างประเทศจัดงานแสดงสินค้าผัก/ผลไม้ไทย
3. จัดแสดงสินค้า PRODUCTS DISPLAY & INFORMATION เป็นงานแนะนำสินค้าใหม่ ๆ ที่มีความพร้อมในด้านการผลิตและมีทางการส่งออกในตลาดนั้น ๆ
4. จัดงานแสดงสินค้าภายในประเทศเพื่อเผยแพร่ และสนับสนุนสินค้าที่ผลิตภายในประเทศให้เป็นที่ยอมรับของประชาชนโดยทั่วไป
5. กระตุ้นให้ผู้ผลิต และผู้ส่งออก เห็นความสำคัญของการพัฒนารูปแบบและคุณภาพของผลิตภัณฑ์ให้ตรงกับความต้องการของตลาด โดยเชิญผู้ผลิตจากต่างประเทศมาเยี่ยมชมงานด้วย
6. จัดทำเอกสารเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้บริโภคผลไม้ไทย รวมถึงวิธีรับประทานทั้งภาษาอังกฤษและภาษาอื่นเช่น ภาษาจีน
7. จัดส่งผลไม้ไทยไปเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ชิมฟรีในตลาดที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย
8. นำสินค้าผลไม้สดและแปรรูป จัดกิจกรรม Road Show ในประเทศจีน ณ เมืองที่เป็นตลาดเป้าหมาย

นอกจากจะประชาสัมพันธ์เผยแพร่สินค้าไทยในรูปแบบต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว ยังจัดให้มีการโฆษณาสินค้าไทย และกิจกรรมที่เป็นการส่งเสริมการส่งออกของสินค้าไทยในสื่อต่าง ๆ ของต่างประเทศเพื่อเป็นการเชิญชวนและเผยแพร่สินค้าไทยให้เป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางด้วย

4.2 มาตรการของรัฐ

4.2.1 การส่งออก

มีการจัดระเบียบการส่งออก โดยประกาศกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการส่งสินค้าออกไปนอกราชอาณาจักร ฉบับที่ 55 พ.ศ. 2534 ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้

1. ผู้ส่งออกยื่นความจำนงขอเป็นผู้ส่งออกไว้ต่อกรมการค้าต่างประเทศโดยผู้ส่งออกต้องจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลต่อกรมทะเบียนการค้า
2. ต้องติดแถบการระบุชื่อผู้ส่งออก เกรด หรือตราไว้ที่ภาชนะบรรจุทุกหีบห่อ

3. รายงานการส่งออกลำไยของแต่ละปีการผลิตนั้น ภายในเดือนกันยายนของแต่ละปีเมื่อผู้ส่งออกได้ยื่นความจำนง ขอเป็นผู้ส่งออกไว้กับกรมการค้าต่างประเทศแล้วในการส่งออกลำไยสด ผู้ส่งออกต้องปฏิบัติตามระเบียบกรมการค้าต่างประเทศว่าด้วยการส่งผลลำไยสดออกไปนอกราชอาณาจักร พ.ศ. 2538

ปัจจุบันผู้ส่งออกผลลำไยสด ต้องขึ้นทะเบียนผู้ส่งออกลำไยสดกับกรมวิชาการเกษตร ศูนย์บริการทางวิชาการแบบเบ็ดเสร็จ และต้องปฏิบัติตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องการส่งสินค้าผักและผลไม้ออกไปนอกราชอาณาจักร พ.ศ. 2546

4.2.2 การนำเข้า

นโยบายรัฐบาลด้านการนำเข้าลำไย และผลิตภัณฑ์ลำไย

1. ลำไยสด

การนำเข้าไม่มีการควบคุมเปิดเสรี มีการเก็บภาษีนำเข้าร้อยละ 60 ของราคานำเข้า หรือกิโลกรัมละ 50 บาท

2. ลำไยแห้ง

ควบคุมโดยประกาศกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ 15 ลงวันที่ 9 มีนาคม 2525 ให้ลำไยแห้งเป็นสินค้าที่ต้องขออนุญาตนำเข้าในทางปฏิบัติยังไม่มี การอนุญาตให้นำเข้าด้านภาษี มีการเก็บภาษีนำเข้าในอัตราร้อยละ 60 ของราคานำเข้า หรือกิโลกรัมละ 50 บาท

3. ลำไยกระป๋องและลำไยแช่แข็ง

ไม่มีการควบคุมการนำเข้า แต่เก็บภาษีนำเข้าร้อยละ 60 ของราคานำเข้าหรือกิโลกรัมละ 60 บาท

ทั้งนี้ ยกเว้นประเทศที่จัดทำข้อตกลงเขตการค้าเสรี FTA เช่น จีน เป็นต้น

บทที่ 5

ปัญหาการผลิต การตลาด และแนวทางการแก้ปัญหา

5.1 ปัญหาการผลิต

โดยธรรมชาติลำไยมักจะให้ผลผลิตปีเว้นปี กล่าวคือเมื่อปีการผลิตใดลำไยมีปริมาณผลผลิตมาก ในปีถัดไปปริมาณผลผลิตของลำไยจะลดลง ปัญหาที่ตามมาคือในปีที่ผลผลิตมีมาก อาจเกิดปัญหาราคาลำไยที่ตกต่ำอาจจะเนื่องมาจากผลผลิตออกสู่ตลาดในช่วงเวลาเดียวกันเป็นจำนวนมาก หรือฝนตกชุกเกษตรกรต้องเร่งเก็บเกี่ยวผลผลิตเพื่อมิให้ลำไยเกิดการเน่าเสีย ปัญหาการผลิตที่เกษตรกรชาวสวนลำไยประสบอยู่ในขณะนี้ มีดังนี้ คือ

5.1.1 ผลผลิตลำไยไม่สม่ำเสมอ

เนื่องจากเกษตรกรเก็บเกี่ยวผลผลิตแต่ละปีแล้ว ไม่ได้ตัดแต่งกิ่งและใส่ปุ๋ยบำรุง ทำให้ปีต่อไปลำไยจะให้ผลผลิตน้อยหรือไม่ติดผลเลย

5.1.2 ขาดแคลนแรงงานเก็บเกี่ยวผลผลิต

การเก็บเกี่ยวลำไยต้องใช้แรงงานที่มีความชำนาญโดยเฉพาะจึงจะทำให้ผลผลิตที่เก็บเกี่ยวเสียหายน้อย และการตัดแต่งกิ่งภายหลังการเก็บเกี่ยวให้ต้นลำไยเสียหายน้อยหรือไม่ทรุดโทรม

5.1.3 การเก็บเกี่ยวผลผลิต

เกษตรกรมักรีบเก็บผลผลิตในช่วงต้นฤดู เพราะลำไยราคาสูงผลผลิตที่ได้จึงแก้ไขไม่ได้ แต่ไม่เต็มที่เป็นลำไยที่มีคุณภาพต่ำ ทำให้ผู้ซื้อขาดความเชื่อถือในเรื่องของคุณภาพในครั้งต่อไป

5.1.4 ขาดแคลนภาชนะบรรจุผลผลิต

ในช่วงต้นฤดูเก็บเกี่ยวเกษตรกร จะแย่งชิงกันเก็บผลผลิตออกขายพร้อม ๆ กัน ทำให้ภาชนะที่บรรจุผลผลิตไม่เพียงพอมีการขึ้นราคากาษาชนะบรรจุเป็นการเพิ่มต้นทุนการผลิตให้แก่เกษตรกรอีกด้วย

5.1.5 ขาดความรู้ความเข้าใจในการผลิต

- การใช้สารเคมี การใช้สารคลอเรตบั้งคับให้ลำไยออกดอกไม่ถูกต้อง เกษตรกรส่วนใหญ่ใช้สารคลอเรตอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี 2542 โดยไม่มีการหยุดพักต้นทำให้ต้นขาดความสมบูรณ์ ในขณะที่เดียวกันเพิ่มปริมาณอัตราการใช้สารสูงขึ้นทุกปี มีผลทำให้ต้นทรุดโทรมล้มตาย และยังขาดความรู้เรื่องการตกค้างของสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช ซึ่งเงินเป็นลูกค้ายรายใหญ่ห้ามใช้ถึง 19 ชนิด

- ขาดความรู้การผลิตทางการเกษตรที่ถูกต้องเหมาะสม (Good Agricultural Practice : GAP) ขาดการวางแผนการผลิตลำไยนอกฤดู

5.2 ปัญหาการตลาด

5.2.1 ตลาดภายในประเทศ

เป็นตลาดที่มีความผันแปรของราคาลำไยอย่างรวดเร็ว ในช่วงที่ผลผลิตออกสู่ตลาด ทำให้เกษตรกรรีบเก็บเกี่ยวผลผลิตออกจำหน่ายพร้อมกันประกอบกับการคัดเกรดคุณภาพของเกษตรกรไม่ได้มาตรฐาน เช่น ในช่วงต้นฤดูอาจมีการนำลำไยที่ไม่แก่จัดออกจำหน่าย เพราะราคาถูก จึงส่งผลกระทบต่อราคาจำหน่ายเช่นกัน

5.2.2 ตลาดต่างประเทศ

ตลาดลำไยในต่างประเทศ ยังเป็นตลาดแคบ ๆ อยู่เฉพาะแถบเอเชียเป็นส่วนใหญ่ ทำให้ระบายลำไยออกสู่ต่างประเทศได้จำกัด ปีใดผลผลิตมีมาก ผลผลิตจะล้นตลาดภายในประเทศ เพราะตลาดต่างประเทศไม่ได้ขยายให้กว้างขึ้น ด้านการใช้สารรมควัน SO_2 เพื่อถนอมลำไยให้สดอยู่นานนั้น ก็มีปัญหารื่องสารพิษตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค การกีดกันทางการค้าในต่างประเทศ โดยเฉพาะเรื่องแมลงและโรคราโรค เช่น ตลาดญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา เป็นต้น และปัญหาการจัดเกรดคุณภาพลำไย ตัดซื้อผู้ส่งออกหรือตราของสินค้า และการกำหนดราคาตามคุณภาพไม่แน่นอน

5.2.3 ปัญหาด้านการขนส่ง

โดยเฉพาะตลาดในกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นตลาดใหญ่บรรทุกไม่สามารถเข้ามาในกรุงเทพฯ ได้ตลอดเวลา มีการจำกัดเวลาบรรทุกส่งผลกระทบต่อคุณภาพลำไยสด ส่วนการขนส่งไปยังตลาดต่างประเทศส่วนมากจะประสบปัญหาเกี่ยวกับเที่ยวบินไม่เพียงพอในช่วงต้นฤดูกาลที่ผลผลิตออกสู่ตลาดพร้อม ๆ กัน

5.3 ปัญหาของการส่งออกลำไย

แต่ละประเทศผู้นำเข้าลำไยมีมาตรการที่ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการส่งออก โดยเฉพาะมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชซึ่งบางประเทศกำหนดไว้สูง เช่น ที่เปลือกของลำไยประเทศมาเลเซียไม่ยอมให้มีสารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ตกค้างอยู่เลย ฮองกงยอมให้มีได้ไม่เกิน 350 ppm. และสิงคโปร์มีได้ตั้งแต่ 200 - 300 ppm. ประเทศเหล่านี้ที่กำหนดมาตรการเพื่อความปลอดภัยในการบริโภคล้วนแต่เป็นประเทศที่มีการนำเข้าลำไยส่วนใหญ่จากประเทศไทย เช่น ฮองกงนำเข้าจากไทยถึง 90% ของลำไยที่นำเข้าทั้งหมด สิงคโปร์ ก็มีการนำเข้าจากไทยสูงถึง 80% เช่นกัน อีกมาตรการหนึ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการส่งออกลำไยก็คือ มาตรการทางภาษี ฮองกงและสิงคโปร์ไม่เก็บภาษีทั้งในรูปลำไยสด และผลิตภัณฑ์ลำไย จีนเก็บภาษีสำไยสด แช่แข็งและลำไยกระป๋องจากไทย 18% และลำไยแห้ง 22% ปัจจุบันไทยได้จัดทำข้อตกลงเขตการค้าเสรีกับจีน

(FTA ไทย-จีน) ตกลงลดภาษีนำเข้าผักและผลไม้ ให้เหลือ 0 % ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2546 มาเลเซีย เก็บภาษีลำไยสด 5% ลำไยแห้ง 10% สหรัฐอเมริกาเก็บภาษีลำไยสด 3.2% ลำไยแช่แข็ง 16.6% ลำไยแห้ง 3.7% ญี่ปุ่นเก็บภาษีลำไยแช่แข็งทั้งเปลือก 17.3% จากมาตรการทางภาษีทำให้มองเห็น แนวโน้มของทิศทางตลาดลำไยของไทยว่าควรจะไปทางไหน

5.4 แนวทางแก้ปัญหาการผลิต และการตลาด

5.4.1 การผลิต

1. เกษตรกรควรปลูกลำไยชนิด หรือ พันธุ์ที่ตลาดมีความต้องการมาก โดยเน้น ตลาดต่างประเทศ เช่น พันธุ์อีดอ หรือกะโหลก
2. การคัดพันธุ์ บำรุงรักษาสวนลำไย การใช้ปุ๋ย ให้มีประสิทธิภาพเพื่อให้ลำไย ออกผลผลิตได้เกือบทุกปี
3. เกษตรกรควรได้รับการอบรมเทคนิคการใช้สารรมควัน SO_2 เพื่อไม่ให้เกิด ปัญหาในตลาดต่างประเทศ หรือการแปรรูปผลผลิตเพื่อเก็บรักษาไว้ได้นาน
4. เผยแพร่ข่าวสารภาวะการค้า และราคาจำหน่ายลำไย ให้แก่เกษตรกรในแหล่ง ผลิตทราบเป็นประจำ เพื่อให้เกษตรกรใช้เป็นข้อมูลในการต่อรองราคา
5. เกษตรกรควรรวมตัวกันเป็นกลุ่ม เช่นกลุ่มผู้ผลิตลำไย เพื่อการส่งออกหรือ เป็นสหกรณ์ผู้ผลิตลำไย เพื่อจะได้มีอำนาจต่อรองในเรื่องราคาได้มากขึ้น การขอความช่วยเหลือ จากรัฐ เช่น การอบรมเทคนิคการผลิตสมัยใหม่ การขอสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำจะมีผลมากกว่าเกษตรกร กระจัดกระจายกันอยู่
6. เกษตรกรควรเน้นการแปรรูปลำไยให้มากขึ้น เป็นการรองรับลำไยร่วงหรือ คุณภาพต่ำได้ดี แก้ปัญหาลำไยราคาตกต่ำและเน่าเสีย
7. เกษตรกรควรได้รับความรู้ในการใช้สารเคมี และการผลิตทางการเกษตรที่ถูกต้อง เหมาะสม (GAP) และขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตร

5.4.2 การตลาด

1. เพิ่มช่องทางการจำหน่ายลำไยของเกษตรกรโดยตรง เช่น การจัดตั้งตลาดกลาง ตลาดสี่มุมเมือง
2. สนับสนุนการระบายลำไยออกสู่ตลาดโดยเร็ว เช่น การผ่อนผันจากกรมตำรวจ อนุญาตให้รถบรรทุกลำไย และผลไม้เข้ากรุงเทพฯ ในช่วงเวลาห้าม

3. ขอความร่วมมือจากกระทรวงคมนาคม เพื่อขอเพิ่มระวางบรรทุกเครื่องบิน และกำหนดค่าระวางเครื่องบินที่เหมาะสมสำหรับลำไยและผลไม้อื่น และขอความร่วมมือจากกรมศุลกากรให้ความสะดวกในการตรวจปล่อยลำไย

4. เพิ่มเจ้าหน้าที่กรมวิชาการเกษตร หรือจัดหาสถาบันการศึกษามารองรับในการตรวจสอบสาร So2 และสารตกค้างในช่วงฤดูกาลลำไย เพื่อออกไปรับรองก่อนการส่งออก

5. ขยายสู่ทางการจำหน่ายไปยังตลาดต่างประเทศ โดยความร่วมมือไปยังสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ เพื่อศึกษาสู่ทางการจำหน่ายต่อไป

6. ขอความร่วมมือผู้รับซื้อ ผู้ส่งออกและโรงงานแปรรูป ให้ขยายจุดรับซื้อไปยังแหล่งผลิตให้มากขึ้น โดยจุดรับซื้อที่มีการควบคุมดูแลในเรื่องการคัดเกรดคุณภาพ โดยชมรมชาวสวนลำไยเองเพื่อลดปัญหาข้อพิพาทเรื่องเกรดลำไย ระหว่างผู้รับซื้อกับเกษตรกร

7. การรักษาสตลาดต่างประเทศ สินค้าต้องมีคุณภาพสม่ำเสมอการใช้สาร So2 จะต้องระมัดระวังมิให้มากเกินไปจนเป็นอันตรายต่อผู้บริโภคได้

8. ส่งเสริมให้มีการจัดเกรดคุณภาพลำไย การกำหนดราคาตามคุณภาพ การติดป้ายชื่อยี่ห้อ หรือตราของสินค้า เพื่อสร้างค่านิยมให้เกิดขึ้นในหมู่ผู้นำเข้า และเกิดความระมัดระวังที่จะรักษาชื่อเสียง อันนำไปสู่การต่อรองให้ได้ราคาสูงขึ้น

9. ส่งเสริมตลาดแปรรูปลำไยมากขึ้น เช่น ลำไยอบแห้ง บรรจุกระป๋อง โดยขยายสู่ทางการจำหน่ายลำไยแปรรูป ไปยังตลาดต่างประเทศให้กว้างขวางยิ่งขึ้น หรือแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์อื่น เช่น ไวน์ลำไย ชาผงลำไย น้ำลำไย รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ถึงประโยชน์ของลำไยที่มีต่อสุขภาพ เพื่อช่วยขยายตลาดลำไย

10. วิจัยด้านวิทยาการหลังเก็บเกี่ยว เพื่อยืดอายุลำไยทั้งสดและอบแห้ง และส่งเสริมให้ใช้กรรมวิธีอื่นในการเก็บรักษาเช่น Dry Freeze เป็นต้น

5.5. แนวทางการหาตลาดลำไย

1. ฮองกง นิยมบริโภคผลไม้สด 98% ของปริมาณลำไยที่นำเข้าทั้งหมดเป็นการนำเข้าจากไทย ซึ่ง 60% ของปริมาณการนำเข้าส่งต่อไปยังจีน ฮองกงต้องการลำไยที่มีคุณภาพสูงมาก ดังนั้นจึงต้องให้ความสำคัญในเรื่องคุณภาพของลำไยสำหรับการส่งออกไปยังฮองกง

2. จีน เป็นตลาดใหญ่ของลำไยอบแห้งและลำไยสด จีนนำเข้าลำไยอบแห้งจากไทย 90% ของปริมาณนำเข้า ปัจจุบันจีนนำเข้าเหลือ 0 % ทำให้สามารถแข่งขันได้ดี แต่ต้องระวังในเรื่องของสาร So2 และสารตกค้างอื่นที่จีนประกาศห้ามนำเข้า 19 ชนิด

3. สิงคโปร์ มีปัญหาการตกค้างของสารซัลเฟอร์ไดออกไซด์มาตลอด ทำให้ความเสียหายต่อการส่งออกลำไยไปยังสิงคโปร์ ไทยคงต้องให้ความสนใจกับสิงคโปร์ในเรื่องของความจำเป็นในการรมสาร

4. มาเลเซีย เป็นตลาดที่น่าสนใจแม้จะไม่ยอมให้มีสารตกค้าง แต่ก็มี การนำเข้าลำไยจากไทยมากถึง 98% ของลำไยที่นำเข้าทั้งหมดคงต้องให้การเจรจาต่อรอง สภาพเศรษฐกิจของมาเลเซียในปัจจุบันเป็นอุปสรรคต่อการส่งออก

5. อินโดนีเซีย มีอัตราภาษีสูงแต่ราคาขายต่ำกว่าที่ขายให้แก่ประเทศอื่น

6. ยุโรป ความนิยมบริโภคลำไยมีน้อยความหวังที่จะส่งออกไปยังยุโรปจึงไม่มาก นอกจากเป็นการตั้งเข้าไปเพื่อการบริโภคของชาวเอเชียที่อาศัยอยู่ในประเทศนั้น

7. ใต้หวัน ไม่อนุญาตให้มีการนำเข้าลำไยสด แต่ให้มีการนำเข้าเฉพาะลำไยกระป๋องเท่านั้น

8. เกาหลี กีดกันสินค้าเกษตรจากไทยทุกอย่าง ค่อนข้างมีข้อจำกัด เช่น ปัญหาโรคแมลง

บรรณานุกรม

กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์. กลยุทธ์การขยายตลาดผลไม้. เอกสารประกอบการสัมมนา: เชียงใหม่, มีนาคม 2547

กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์. ลำไยอบแห้ง. กรกฎาคม 2541.

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์. การเจรจาสินค้าเกษตรภายใต้ WTO และ FTA. เอกสารประกอบการสัมมนา: พิษณุโลก, เมษายน 2547

กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. การผลิตลำไยสดคุณภาพเพื่อการส่งออก. เอกสารการฝึกอบรม: เชียงใหม่, มิถุนายน 2546

กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. สถานการณ์การผลิตและการตลาดลำไยปี 2541/42. เอกสารประกอบการสัมมนา : เชียงใหม่, กุมภาพันธ์ 2542.

กองส่งเสริมการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. การพัฒนากลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกลำไยเพื่อการส่งออกในเขตจังหวัดลำพูนและเชียงใหม่. เอกสารประกอบการสัมมนา : เชียงใหม่, พฤศจิกายน 2546

กองส่งเสริมการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. การพัฒนากลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกลำไยเพื่อการส่งออกในเขตจังหวัดลำพูนและเชียงใหม่. เอกสารประกอบการสัมมนา : เชียงใหม่, กันยายน 2547

ปิยวรรณ สกุลเจริญ. โอกาสการขยายตลาดส่งออกลำไย. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2539.

สำนักงานการค้าภายในจังหวัดลำพูน. แนวทางการผลิตและการตลาดลำไยในอนาคต. เอกสารประกอบการสัมมนา : เชียงใหม่ พฤศจิกายน 2537, หน้า 1 - 2.

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.). โครงการพัฒนาตลาดผลิตภัณฑ์ลำไยส่งออก. เอกสารประกอบการถ่ายทอดผลการวิจัย: เชียงใหม่, พฤษภาคม 2546

สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงใหม่. ข้อมูลการตลาดจังหวัดเชียงใหม่ ประจำปี พ.ศ. 2545.

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ เมืองฮ่องกง. รายงานราคาขายปลีกอาหารสดในฮ่องกง.
มีนาคม-เมษายน 2547

สำนักบริการส่งออก กรมส่งเสริมการส่งออก. อนาคตของลำไยไทย. 2546

ศูนย์พาณิชย์กรรม ณ นครเชียงใหม่. ระเบียบการนำเข้าและอัตราภาษีสินค้า : ผลไม้สด. มิถุนายน
2540.

ภาคผนวก

มาตรการนำเข้และสภาพตลาดลำไยในต่างประเทศ

ลำดับ	ประเทศ	มาตรการภาษี			มาตรการที่มีภาษี	สภาพตลาด	แนวทางในการขยายตลาด
		ลำไยสด	อบแห้ง	กระป๋อง			
1	ฮ่องกง	ไม่เก็บ	ไม่เก็บ	ไม่เก็บ	อนุญาตให้ปริมาณ So2 ได้ไม่เกิน 350 ppm	1. คนฮ่องกงนิยมบริโภคผลไม้สด และเป็นตลาดหลักนำเข้าลำไยสด และลำไยอบแห้ง ร้อยละ 98 จากไทย โดยมีปริมาณปีละ 20,000 กว่าตัน รองลงไปนำเข้าจากไต้หวัน จีน 2. ลำไยสดของไทยที่ส่งไปฮ่องกง ร้อยละ 60 จะถูกส่งต่อไปมาเก๊า และจีน ตอนใต้แถบมณฑล กวางตุ้ง 3. การส่งออกเป็นระบบฝากขาย เป็นส่วนใหญ่ 4. ลำไยที่ส่งไปตลาดฮ่องกงต้องมีคุณภาพสูง	ปรับปรุงรักษาคุณภาพลำไยสดให้สม่ำเสมอ อยู่ในมาตรฐาน โดยเฉพาะการรม So2 เพื่อถนอมความสดต้องเป็นไปตามข้อกำหนด

ลำดับ	ประเภท	มาตรการภายใน			มาตรการที่มีเป้าหมาย	สภาพตลาด	แนวทางในการขยายตลาด
		ลำไยสด	อบแห้ง	กระป๋อง			
2	สิงคโปร์	ไม่เก็บ	ไม่เก็บ	ไม่เก็บ	1. ต้องได้รับอนุญาตให้นำเข้าจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการค้าของสิงคโปร์ (STDB) 2. ลำไยสดอนุญาตให้มี SO₂ บนเปลือกลำไยสดได้ไม่เกิน 250 ppm และในเนื้อลำไยไม่ได้เลย โดย STDB จะเก็บตัวอย่างเพื่อตรวจสอบ SO₂ 3. ลำไยอบแห้ง อนุญาตให้ใช้สารเคมีถนอมอาหารได้ไม่เกินอัตราดังนี้ - SO₂ 350 ppm - Benzoic Acid 800 ppm - Methyl or propyl parahydroxy Bezoate 800 ppm - Sorbic Acid 1,000 ppm ทั้งนี้ หากมีการใช้สารเคมีมากกว่า 1 ชนิด สารเคมีต่าง ๆ ที่ใช้รวมกันจะต้องไม่เกิน 100% 4. การนำลำไยสดผ่านแดนมาเลเซียทางถนนมายังสิงคโปร์ จะต้องเสียค่าธรรมเนียมที่ด่าน Bukit Kaya Hitam ในมาเลเซียด้วย	1. สิงคโปร์นำเข้าลำไยสด ลำไยอบแห้ง และลำไยกระป๋องร้อยละ 30 จากไทย โดยมีปริมาณลำไยสดปีละ 2,000 - 3,000 ตัน ลำไยอบแห้งปีละ 160 - 400 ตัน 2. ลำไยสดและลำไยแปรรูปบางส่วนถูกส่งต่อไประบุในและอินโดนีเซีย 3. ลำไยสดซึ่งเป็นที่นิยมของชาวสิงคโปร์ ได้แก่ พันธุ์คุด และเบียวเขียว	1. ส่งออกไปสิงคโปร์โดยตรงเพิ่มขึ้นเนื่องจากลำไยที่ส่งผ่านมาเลเซียมักมีปัญหาเสมอ 2. ส่งออกลำไยสดคุณภาพดีเทียบเท่ากับที่ส่งไปฮ่องกงเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะมะม่วงระวังในเรื่องลำไยอ่อนสำหรับลำไยแห้งจะต้องไม่อบแห้งมากจนเกินไป ทำให้ลำไยหดตัวและมีขนาดเล็กกลงมาก 3. ปรับปรุงบรรจุภัณฑ์ให้ได้มาตรฐานเทียบเท่ายุโรป ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ซึ่งสามารถเก็บรักษาลิ้นค้าได้นานกว่า ไม่ทำให้ห้ำหรือเสียหาย

ลำดับ	ประเทศ	มาตรการภาษี			มาตรการที่มีภาษี	สภาพตลาด	แนวทางในการขยายตลาด
		ลำไยสด	อบแห้ง	กระป๋อง			
3	มาเลเซีย	ร้อยละ 5 ของราคาสินค้าและต้นละประมาณ 5,614 บาท	ร้อยละ 10		- ไม่อนุญาตให้มีสาร SO₂ ตกค้างบนเปลือกและเนื้อลำไย - ขอบินอนุญาตนำเข้า - สุ่มตรวจสอบโดยเจ้าหน้าที่สาธารณสุขและเจ้าหน้าที่กระทรวงเกษตรของมาเลเซีย	1. ร้อยละ 98 นำเข้าจากไทย รองลงไปในนำเข้าจากไต้หวันและจีน 2. เนื่องจากความต้องการในด้านราคาของผู้บริโภครวมกับการแข่งขันทางด้านราคาทำให้คุณภาพลำไยที่ส่งไปอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าลำไยที่ส่งไปฮ่องกง	1. รักษาคุณภาพโดยเฉพาะการใช้ SO ₂ ซึ่งมาเลเซียมีกักกันขึ้นเป็นเครื่องมือกีดกันทางการค้า และยังทำให้เกิดผลลบต่อผลไม้อื่นๆ อีกด้วย 2. ปรับปรุงและพัฒนาบรรจุภัณฑ์ให้คงทนต่อการขนส่งและรักษาคุณภาพลำไย
4	อินโดนีเซีย	- เสียภาษีการค้าร้อยละ 5 - สำหรับประเทศในกลุ่มอาเซียนได้ รับส่วนลดร้อยละ 50 ของอัตราภาษีปกติ	ร้อยละ 25	ร้อยละ 25	ไม่มี	3. การขนส่งโดยทางรถบรรทุกและการขนถ่ายใส่รถบรรทุกหลาย ๆ ท่อจากท่าเรือถึงตลาดกลางขนส่งผักและผลไม้ในกรุงกัวลาลัมเปอร์ ซึ่งใช้เวลา 4 ชั่วโมง ทำให้ลำไยบางส่วนมีคุณภาพด้อยลงไป 4. ลำไยสดบางส่วนส่งต่อไป สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และบรูไน 5. มีการซื้อขายนอกระบบซึ่งไม่ผ่านขั้นตอนทางราชการเนื่องจากมีเขตชายแดนติดต่อกัน เดิมไม่มีการนำเข้าลำไยจากไทยโดยตรง แต่นำเข้าผ่านสิงคโปร์	1. เนื่องจากอินโดนีเซียเป็นตลาดขนาดใหญ่ และมีหลายเมืองที่มีการ

ลำดับ	ประเทศ	มาตรการภายใน			มาตรการที่มีเป้าหมาย	สภาพตลาด	แนวทางในการขยายตลาด
		ภาษีศุลกากร	อุปสรรค	การป้องกัน			
5	ญี่ปุ่น	ภาษีศุลกากร	ภาษีศุลกากร	การป้องกัน	1. ภาษีศุลกากรนำเข้า (ทั้งเปลือก) ต้องผ่านการตรวจสอบทั้งในเรื่องแหล่งและสารตกค้างจากเจ้าหน้าที่กระทรวงเกษตรป่าไม้และประมง (MAFF) และกระทรวงสาธารณสุข (MHW) และสาธารณสุข (MHW) 2. ภาษีศุลกากรนำเข้า ต้องผ่านการตรวจสอบในเรื่องสารตกค้าง 3. ภาษีศุลกากรนำเข้า ต้องมีใบรับรองจากกฎหมาย Plant Protection Law 1. ภาษีศุลกากรนำเข้า ต้องมีใบรับรองด้านคุณภาพและสารตกค้างจากหน่วยราชการไทยมาแสดง และ	และตั้งแต่ปี 2534 มีการนำเข้าโดยตรงเริ่มจาก 200 กว่าตัน เป็น 3,000 กว่าตัน ในปี 2538 และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อไป 1. ความต้องการนำเข้าผลไม้แช่แข็งและผลไม้กระป๋องมีน้อยมาก ซึ่งน้อยกว่ามะม่วง ลิ้นจี่แช่แข็ง และกระป๋อง 2. กลุ่มผู้บริโภคมีเพียงชาวญี่ปุ่นที่อาศัยอยู่ในไทย หรือคนไทยที่อาศัยอยู่ในญี่ปุ่นเท่านั้น 3. ภาษีนำเข้ามีข้อยกเว้นในกรณีการนำเข้าผลไม้แช่แข็ง	ขยายตลาดผลไม้ โดยเฉพาะลำไยได้ เช่น ลำไยสุราบายา เซรามัง ปันจามาจีน ปาล์มยัง และมังคุด เป็นต้น 2. แก้ไขปัญหาเกี่ยวกับต้นทุนค่าขนส่ง 3. จัดงานแสดงผลไม้ลำไยในเมืองสำคัญของไทย โดยให้ผู้ส่งออกของไทยได้พบปะผู้นำเข้าของอินโดนีเซียโดยตรง ส่งเสริมเผยแพร่ผลไม้ลำไยให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายในญี่ปุ่นมากขึ้น
		ภาษีศุลกากร	ภาษีศุลกากร	การป้องกัน			
6	บรูไน	ไม่มีเก็บ	ไม่มีเก็บ	-	1. ภาษีศุลกากรนำเข้าผลไม้แช่แข็งและผลไม้กระป๋องมีน้อยมาก ซึ่งน้อยกว่ามะม่วง ลิ้นจี่แช่แข็ง และกระป๋อง 2. กลุ่มผู้บริโภคมีเพียงชาวญี่ปุ่นที่อาศัยอยู่ในไทย หรือคนไทยที่อาศัยอยู่ในญี่ปุ่นเท่านั้น 3. ภาษีนำเข้ามีข้อยกเว้นในกรณีการนำเข้าผลไม้แช่แข็ง	1. ส่งออกไปบรูไน โดยตรงเพิ่มขึ้นเพื่อให้ชาวบรูไนมีโอกาสบริโภคลำไยที่สดและคุณภาพดี	

ลำดับ	ประเภท	มาตรการภาษี			มาตรการที่มีเงื่อนไข	สภาพตลาด	แนวทางในการขยายตลาด
		ลดหย่อน	ยกเว้น	ยกเว้น			
7	เกาหลี	ร้อยละ 50			ขออนุญาตนำเข้าจากบรูไนก่อน 2. ถ้าโยอบแห่งไม่ต้องขออนุญาตนำเข้า	ปริมาณส่วนใหญ่ส่งผ่านสิงคโปร์ สำหรับลำโยอบแห่ง และลำโยอบกระป๋องก็นำเข้าจากไทย แต่ปริมาณยังไม่มากนัก	2. แก้ไขปัญหาเกี่ยวกับต้นทุนค่าขนส่ง
		ร้อยละ 50	ร้อยละ 8	ร้อยละ 50	1. ถ้าโยอบแห่งนำเข้าตามมาตรการควบคุมโรคพืชและแมลง 2. ถ้าโยอบแห่งต้องมีใบอนุญาตให้นำเข้าวัตถุดิบผสมยาสมุนไพร จากกระทรวงสาธารณสุขและสวัสดิการ (MHW) ก่อน แล้วมาขอรับการรับรองการนำเข้าจากสมาคมผู้ค้าเวชภัณฑ์แห่งเกาหลี (KPTA) จึงจะเปิด LC เพื่อนำได้ สำหรับสมาคมฯ ดังกล่าว จะจำกัดให้นำมาใช้เฉพาะการผสมยาสมุนไพรเท่านั้น ซึ่งเมื่อสินค้าผ่านพิธีการศุลกากรแล้ว จะต้องให้สมาคมฯ ตรวจสอบคุณภาพด้วยวิธีต่างๆ คือ ตรวจสอบด้วยสายตา, สารพิษตกค้าง ส่วนผสมโลหะหนัก, สิ่งเจือปน จึงออกจำหน่ายได้	1. เกาหลีใต้นำเข้าลำโยอบแห้งปีละ 600 ตันเศษ โดยนำเข้าจากไทย จีน และเวียดนาม เพื่อใช้ผสมสมุนไพร อาหารเสริมบำรุงสุขภาพ ซึ่งมีแนวโน้มนำเข้าเพิ่มขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากมีปริมาณการใช้แต่ละปีค่อนข้างจำกัด 2. ถ้าโยอบกระป๋องมีวงขาย และเสรีภาพเป็นของหวานตามภัตตาคารจีนบางแห่ง	1. เจริญแข็งแรงให้ผ่อนคลายข้อจำกัดด้านสุขอนามัยพืชของลำโยอบ และผลักดันให้เกาหลีลดหย่อนมาตรการกีดกันเพื่อให้ลำโยอบแห้งสามารถนำเข้า และจำหน่ายปลีกได้เสรี โดยไม่จำเป็นต้องนำเข้าเพื่อทำสมุนไพร รวมทั้งยกเลิกการขอหนังสือรับรองจากสมาคมด้วย 2. ส่งเสริมให้ชาวเกาหลีรู้จักบริโภคลำโยอบกระป๋อง และลำโยอบแห้ง ซึ่งอาจนำมาทำเป็นน้ำลำโยอบกระป๋อง หรือใช้บริโภคเป็นของว่าง หรือใช้แต่งหน้าไอศกรีม หรือขนมเค้ก เป็นต้น 3. ปรับปรุงคุณภาพลำโยอบแห้ง และกระป๋องให้ได้มาตรฐานรวมทั้งส่งมอบสินค้าตามเวลา เพื่อสร้างความเชื่อถือ

ลำดับ	ประเทศ	มาตรการภาษี			มาตรการที่มีภาษี	สภาพตลาด	แนวทางในการขยายตลาด
		ลำไยสด	อบแห้ง	กระป๋อง			
8	ไต้หวัน	ร้อยละ 10	ร้อยละ 30	ร้อยละ 10	3. ลำไยกระป๋องต้องมีความหวานมากกว่าร้อยละ 13 ขึ้นไป และ drained weight จะต้องมากกว่าร้อยละ 50 ขึ้นไป 1. ไม่อนุญาตให้นำเข้าทั้งลำไยสดและลำไยแห้ง เนื่องจากเกรงเกิดผลกระทบบกกับเกษตรกรผู้ปลูกลำไยภายในประเทศ แต่กเว้นกรณีผลผลิตภายในประเทศลดลงจะอนุญาตให้นำเข้าเป็นกรณีพิเศษ โดยต้องขออนุญาตต่อสภาการเกษตรไต้หวันก่อน 2. ลำไยกระป๋องให้นำเข้าได้	ชาวไต้หวันมีอำนาจการซื้อสูงและคิดใจนิยมรสชาติผลไม้เมืองร้อน จึงมีการนำเข้าผลไม้เมืองร้อนและวางจำหน่ายโดยทั่วไป แต่สำหรับสินค้าลำไย เนื่องจากไต้หวันสามารถปลูกลำไยได้ โดยในปี 2538 ได้ผลผลิต 149,742 ตัน ซึ่งเพียงพอต่อการบริโภคภายในประเทศ และยังมีส่งออกในรูปแบบลำไยสด ลำไยอบแห้ง และลำไยกระป๋องด้วย ดังนั้น ปริมาณนำเข้าลำไยสดและแปรรูปจึงมีไม่มากนัก	ลำไยสด ลำไยอบแห้ง และลำไยกระป๋องต้องมีคุณภาพดี และราคาต่ำกว่าที่ได้วันผลิตได้ ทำให้แนวโน้มการขยายตลาดมีไม่มากนัก
9	จีน	ร้อยละ 80 ไทยได้รับสิทธิพิเศษ ร้อยละ 18 FTA = 0	ร้อยละ 22 FTA = 0	ร้อยละ 80 ไทยได้รับสิทธิพิเศษ ร้อยละ 18 FTA = 0	- ต้องมีใบรับรองโรคพืช และแมลง รวมทั้งผ่านการตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ	1. เปลี่ยนการส่งออกผ่านฮ่องกงเป็นส่งออกไปจีน โดยตรง เนื่องจากจีนเป็นประเทศที่มีประชากรมาก โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในแถบเศรษฐกิจของจีน ซึ่งมีกำลังซื้อสูง และนิยมรสชาติลำไยของไทย ซึ่งมีคุณภาพดีกว่าของจีนแม้จะมีราคา	1. เปลี่ยนการส่งออกผ่านฮ่องกงเป็นส่งออกไปจีน โดยตรง เนื่องจากจีนเป็นประเทศที่มีประชากรมาก โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในแถบเศรษฐกิจของจีน ซึ่งมีกำลังซื้อสูง และนิยมรสชาติลำไยของไทย ซึ่งมีคุณภาพดีกว่าของจีนแม้จะมีราคา

ลำดับ	ประเภท	มาตรการภายใน			มาตรการที่มีเป้าหมาย	สภาพตลาด	แนวทางในการขยายตลาด
		ลำไยสด	อบแห้ง	กระป๋อง			
10.	อังกฤษ	ร้อยละ 10.6 GSP ร้อยละ 7	ร้อยละ 5.4	-บรรจุเกิน 1 กก ร้อยละ 21.3 GSP ร้อยละ 6 -บรรจุไม่เกิน 1 กก ร้อยละ 25.1 GSP ร้อยละ 7	-ต้องมีใบรับรองสุขอนามัยจากหน่วยงานที่รับผิดชอบประกอบ การนำเข้า	-ตลาดยังคงเติบโต เนื่องจากลำไยยังเป็นผลไม้ที่นิยมเฉพาะคนเอเชีย ปริมาณการนำเข้าจึงมีน้อยทั้งในรูปแบบ ลำไยสด อบแห้งและกระป๋อง	สูงก็ตาม 2. เจริญอุตสาหกรรมนำเข้า 3. จัดงานแสดงผลไม้ลำไยในเมือง ที่มีศักยภาพการซื้อสูง และขยายผล ไปตามเมืองใหญ่ต่างๆ 4. เน้นส่งออกลำไยที่มีคุณภาพดี การขยายตลาดควรเป็นลำไย กระป๋องหรือลำไยอบแห้งมากกว่า ลำไยสดซึ่งมีอายุการเก็บรักษาได้ ไม่นาน
11.	เนเธอร์แลนด์	ร้อยละ 10.6-11	ร้อยละ 5.4-8	ร้อยละ 21.3-22	-ต้องมีใบกำกับผลการตรวจสอบ รับรองสุขอนามัยพืช ซึ่งออกโดย กรมวิชาการเกษตร	-ความต้องการนำเข้าลำไยสด อบ แห้ง กระป๋อง ยังมีไม่มากนัก เนื่อง จากตลาดค่อนข้างจำกัด ผู้บริโภค ยังไม่คุ้นเคยกับการบริโภคลำไย	1. ปรับปรุงพัฒนาสินค้าให้มีคุณภาพ เช่น ความสด การใส่สารSO2 รวมทั้งการบรรจุหีบห่อ และการ ขนส่งที่สามารถคงคุณภาพไว้ได้

ลำดับ	ประเทศ	มาตรการภายใน			มาตรการที่มีเป้าหมาย	สภาพตลาด	แนวทางในการขยายตลาด
		ลำไยสด	อบแห้ง	กระป๋อง			
12.	สวีเดน	-	ร้อยละ 5 -ค่าตรวจ สอบคุณภาพ 1.45 โครนสวี เดนต่อสิน ค้าน้ำหนัก 100 กก.	-ร้อยละ 12.8 -ไทยได้ GSP ร้อยละ 6 -ค่าตรวจ สอบคุณภาพ 1.50 โครนสวี เดนต่อสิน ค้าน้ำหนัก 100 กก.	1. ลำไยสด อบแห้ง และกระป๋อง ไม่ต้องขออนุญาตนำเข้า และไม่ จำกัดโควตา แต่จะวางจำหน่ายได้ ต่อเมื่อได้รับการตรวจสอบและรับ- รองจากคณะกรรมการอาหารแห่ง ชาติสวีเดนก่อน 2. บรรจุภัณฑ์ที่มีส่วนผสมของดีบุก ต้องมีปริมาณดีบุกไม่เกิน 250 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม 3. บรรจุภัณฑ์ที่มีส่วนผสมของ ตะกั่ว ต้องมีปริมาณตะกั่วไม่เกิน 2 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม -กฎระเบียบการนำเข้าผลไม้สดและ แปรรูปของเยอรมัน	1.มีวางจำหน่ายเฉพาะร้านชำของ ชาวเอเชีย และมีเพียงลำไยกระป๋อง สำหรับลำไยสด และอบแห้ง ไม่มี วางจำหน่าย 2. เป็นการนำเข้าเพื่อให้ผู้บริโภค เห็นความหลากหลายของผลไม้จาก เอเชีย และทดลองตลาดโดยมีกลุ่ม เป้าหมายที่ชาวเอเชียที่อาศัยในสวี เดน 3. นิติการบริโภคของชาวสวีเดน หากเป็นสินค้าใหม่ไม่เคยบริโภคมา ก่อนจะนิยมผลไม้สดมากกว่า 1. มีแนวโน้มบริโภคผลไม้เมือง ร้อนเพิ่มมากขึ้น 2. นำเข้าลำไยสดและกระป๋องแต่ ยังมีปริมาณน้อยมาก เนื่องจากลำไย มีรสชาติค่อนข้างหวานจัดไม่	2. ผู้ส่งออกไทยควรร่วมมือกับ ผู้นำเข้าเนเธอร์แลนด์ เพื่อส่งเสริม ลำไยให้เป็นที่รู้จักแพร่หลาย เช่น เข้าร่วมในงานแสดงสินค้าผัก ผล ไม้สดในเนเธอร์แลนด์ ซึ่งจัดขึ้น ทุกๆ 2 ปีที่รอตเตอร์ดัม ส่งเสริมเผยแพร่ผลไม้ลำไย และ ผลิตภัณฑ์แปรรูปให้เป็นที่รู้จัก และ เกิดความสนใจซื้อไปทดลอง บริโภค
13.	เยอรมัน	ร้อยละ 10	-	ร้อยละ 15.6-29.3 -เสียค่า ธรรมเนียม			ส่งเสริมเผยแพร่ผลไม้ลำไย และ ผลิตภัณฑ์แปรรูปให้เป็นที่รู้จัก และ เกิดความสนใจซื้อไปทดลอง บริโภค

ลำดับ	ประเทศ	มาตรการภาษี			มาตรการที่มีใช้ภายใน	สภาพตลาด	แนวทางในการขยายตลาด
		ค่าใช้สอย	อุปทาน	การป้องกัน			
14	เดนมาร์ก	- ฤดูร้อน ร้อยละ 4 - ฤดูหนาว ร้อยละ 6	ร้อยละ 5-8.5	ร้อยละ 7-21	กฎระเบียบการนำเข้าผลไม้สด และแปรรูปของเดนมาร์ก	เป็นพื้นที่นิยมของชาวเยอรมัน 3. ถ้าโยสคมีจำหน่ายตามร้านค้าสำหรับชาวเอเชียเท่านั้น และมีราคาค่อนข้างสูง 4. ถ้าโยบแห่งเกือบไม่มีการบริโภคเนื่องจากไม่เป็นที่รู้จัก แต่ก็มีใช้เป็นส่วนผสมทำขนมเค้กบ้างเป็นส่วนน้อย 5. ถ้าโยสคป้องกันแนวโน้มในการบริโภคมากกว่าค่าโยสคเนื่องจากราคาค่าโยสคป้องกันในระดับปานกลาง 1. ถ้าโยสคเป็นผลไม้ที่ชาวยุโรปไม่รู้จักแพร่หลาย และยังไม่มีคู่แข่งกับการรับประทานผลไม้รสหวานมากโดยปกติชาวยุโรปจะนิยมผลไม้รสเปรี้ยวมากกว่าหวาน 2. ถ้าโยสคและการป้องกันมีจำหน่ายตามร้านขายของชำร้านอาหารของคนไทย และคนจีน แต่มีปริมาณไม่มาก 1. ถ้าโยสคยังไม่เป็นที่รู้จักของชาวเบลเยี่ยม	1. จัดทำโครงการเผยแพร่ผลไม้ไทยในยุโรป โดยสถิติถึงการรับประทานผลไม้มูลค่าทางอาหาร เพื่อขยายตลาดขั้นพื้นฐานกับผู้บริโภคโดยตรง 2. แลกเปลี่ยนผู้แทนการค้า และเชิญผู้นำเข้าผลไม้ของเดนมาร์กเยือนไทย เพื่อพบปะกับผู้ส่งออกและผู้ผลิตของไทย 1. แนะนำให้ชาวเบลเยี่ยมรู้จัก โดยใช้ทูปเปอร์มาร์เก็ตในเบลเยี่ยม
		-	-	-			
15	เบลเยี่ยม	-	-	-	กฎระเบียบการนำเข้าผลไม้สด และแปรรูปของเบลเยี่ยมเกี่ยวกับ		

ลำดับ	ประเทศ	มาตรการภายใน			มาตรการที่มีใช้ภายใน	สภาพตลาด	แนวทางในการขยายตลาด
		ลำไยสด	อบแห้ง	กระป๋อง			
16	แคนาดา	ลำไยสด ไม่เก็บแต่ เก็บลำไย แช่แข็ง ร้อยละ 14.3	ไม่เก็บ	ร้อยละ 8.8	บรรจุหีบห่อการติดฉลาก และเงื่อนไขด้านสุขอนามัยและความสะอาด <u>ผลไม้สด</u> 1. ตรวจสอบ โดย Health and Welfare Canada เพื่อหา Pesticide, insecticide herbicide และ Other substance 2. ตรวจสอบ Plant Quarantine โดย Agriculture Canada เพื่อหาโรคแมลงผลไม้ 3. ผู้นำเข้าต้องมี Licence จาก Agriculture Canada <u>ผลไม้แช่แข็ง กระป๋อง และแปรรูป</u> ภายใต้ Food and Drugs Act and Regulation 1. ส่งตัวอย่างสินค้าเพื่อตรวจสอบ Food additive และส่วนผสมอื่นๆที่ไม่อนุญาต 2. บรรจุภัณฑ์ และขนาดที่บรรจุ และป้ายฉลากต้องเป็นไปตามที่	2. มีการนำเข้าเพียงเล็กน้อย และราคาสูงมาก 1. ลำไยจัดเป็นผลไม้สดชนิดเดียวที่นิยมบริโภคกันมากกว่าผลไม้ชนิดอื่นๆ เนื่องจากลำไยเป็นที่รู้จักทั้งคนจีนฮ่องกง เวียดนาม เม็กซิโก และคนไทยที่อาศัยอยู่ในแคนาดา ทำให้ปริมาณการนำเข้ามากในฤดูที่ผลผลิตลำไยออกมาก โดยจำหน่ายในบ้าน China Town ในเมืองโตรอนโต มอริสวิลล์ แวนคูเวอร์ และฮอตตาว่า แต่สำหรับชาวแคนาดาไม่นิยมบริโภค เนื่องจากรสหวานจัดเกินไป ส่วนลำไยอบแห้งและลำไยกระป๋อง ก็ไม่เป็นที่นิยมบริโภคเช่นกัน 2. ลำไยที่ส่งไปมีผลผลิตมากเมื่อเปรียบเทียบกับลำไยที่ส่งไปฮ่องกง และเนื้อลำไยที่จิวมีสีคล้ำไม่น่ารับประทาน	เป็นสื่อกลาง 2. ต้องลดราคาโดยลดต้นทุนค่าขนส่งรวมทั้งปรับปรุงพัฒนาคุณภาพสินค้าและบรรจุภัณฑ์เพื่อช่วยให้สินค้ามีความสดได้นานขึ้น 1. ส่งเสริมให้มีการส่งออกลำไยคุณภาพดี ขนาดผลใหญ่ เนื้อหนาทึบ ตลาดแคนาดา แม้ว่าในระยะแรกอาจประสบปัญหาด้านราคาสูง แต่ระยะต่อไปจะเป็นผลดีในการยกระดับราคา และปริมาณการนำเข้า นอกจากนั้นควรแก้ไขและกำจัดปัญหาการยีสต์ที่ขึ้นที่ลำไยด้วย 2. ควบคุมคุณภาพลำไย รวมทั้งการใช้สาร So2 และการขนส่งการบรรจุหีบห่อ เพื่อให้ลำไยถึงปลายทางในสภาพสดไม่บอบช้ำ และเสียหาย

ลำดับ	ประเทศ	มาตรการภาษี			มาตรการที่มีใช้ภาษี	สภาพตลาด	แนวทางในการขยายตลาด
		ลำไยสด	อบแห้ง	กระป๋อง			
17	สหรัฐอเมริกา	-ร้อยละ 3.2 -ลำไยสดแช่แข็ง ร้อยละ 16.6 -ไทยได้ GSP ไม่ต้องเสียภาษี	ร้อยละ 3.7	-ร้อยละ 17.1 -ไทยได้ GSP ไม่ต้องเสียภาษี	กำหนดโดยจะต้องได้รับอนุญาตจาก Consumer and Corporate affair Canada ก่อนนำเข้า 3. ป้ายฉลากต้องมี 2 ภาษา คือ อังกฤษ และฝรั่งเศส และมีรายละเอียดตามที่กำหนดโดยจะต้องได้ รับอนุมัติจาก Agriculture Canada Food Production and inspection Branch ก่อน 1. ลำไยสดไม่อนุญาตให้นำเข้า เนื่องจากสหรัฐฯ แจ้งว่าลำไยไทยมีแมลงวันผลไม้ซึ่งไม่สามารถหาวิธีกำจัดได้ 2. ลำไยสดแช่แข็ง ลำไยอบแห้ง ลำไยกระป๋อง นำเข้าได้โดยต้องปฏิบัติตามกฎศุลกากรของกระทรวงสาธารณสุข (USFDA) สำหรับลำไยกระป๋องฉลากต้องระบุข้อความให้เห็นว่าอยู่ในระดับมาตรฐานของ USFDA โดยแสดงคุณภาพเป็นเกรด A, B หรือ C รวมทั้งปริมาณและการบรรจุ เป็นต้น	ประธาน ซึ่งอาจเกิดจากการเพิ่มขึ้นระหว่างขนส่ง 1. สหรัฐฯ เป็นตลาดผลไม่ใหญ่ แต่ผู้บริโภคในสหรัฐฯ ส่วนใหญ่ยังไม่รู้จักลำไย และไม่มีวางขายทั่วไป 2. ลำไยกระป๋องมีการนำเข้าปีละ 800-1,180 ตัน ส่วนลำไยสดแช่แข็ง มีการนำเข้าเล็กน้อย 1. เจรจากผลักดันให้ลดหย่อนมาตรการกีดกันการนำเข้าลำไยสด โดยฝ่ายไทยต้องหาวิธีกำจัดแมลงวันผลไม้เสนอให้ฝ่ายสหรัฐฯ ขอมริบวิธีการดังกล่าว 2. ปรับปรุงพัฒนาคุณภาพลำไยกระป๋อง และอบแห้ง รวมทั้งบรรจุภัณฑ์ให้เป็นไปตามความต้องการของผู้บริโภค 3. ส่งเสริมเผยแพร่ลำไยกระป๋องและอบแห้งให้เป็นที่ยอมรับ และเกิดความสนใจซื้อไปบริโภคเพิ่มขึ้น 4. การส่งออกควรเน้นไปที่ลำไยแช่แข็ง และลำไยกระป๋องก่อน	

ลำดับ	ประเทศ	มาตรการภายใน			มาตรการที่มีใช้ภายใน	สภาพตลาด	แนวทางในการขยายตลาด
		ค้าปลีก	อบแห้ง	กระป๋อง			
18.	ออสเตรเลีย	-	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5	1. ถ้าขายสดห้ามนำเข้า 2. ถ้าขายอบแห้งนำเข้าได้ต้องมี ความชื้นน้อยกว่าร้อยละ 15 และ ต้อง Fumigate ก่อนส่งออก 3. ถ้าขายกระป๋องนำเข้าได้ต้องผลิต ถูกต้องตามมาตรฐานสินค้า รวมถึง ฉลากต้องมีข้อความตามข้อกำหนด	1. แม้ว่าออสเตรเลียจะมีมูลค่าส่งออก และผลผลิตมีไม่มากนัก แต่ค่าใช้ ยังเป็นที่ยอมรับในหมู่ชาวเอเชีย หรือชาวออสเตรเลียที่เคยทดลอง จิม ซึ่งมีแนวโน้มความต้องการ บริโภคเพิ่มขึ้น 2. นำเข้าค่าใช้กระป๋องเป็นส่วน ใหญ่และวางจำหน่ายตามร้านค้า ไทย-ลาว เท่านั้น ยังไม่เป็นที่แพร่ หลายตามซูเปอร์มาร์เก็ต	1. เจริญผลึกคึกคักให้ลดหย่อนมาตรการ การกีดกันการนำเข้าค่าใช้ 2. ส่งเสริมเผยแพร่ผลไม้อื่นๆ เป็นที่รู้จักและเกิดความสนใจซื้อ เพิ่มขึ้น

แหล่งข้อมูล

- สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ

- ตลาดส่งออกค่าใช้ไทย โดยสำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงใหม่

- กลุ่มงานวิเคราะห์ 3 กองการค้าสินค้าทั่วไป 1

กรมการค้าต่างประเทศ

รวบรวม

พันธุ์ลำไย

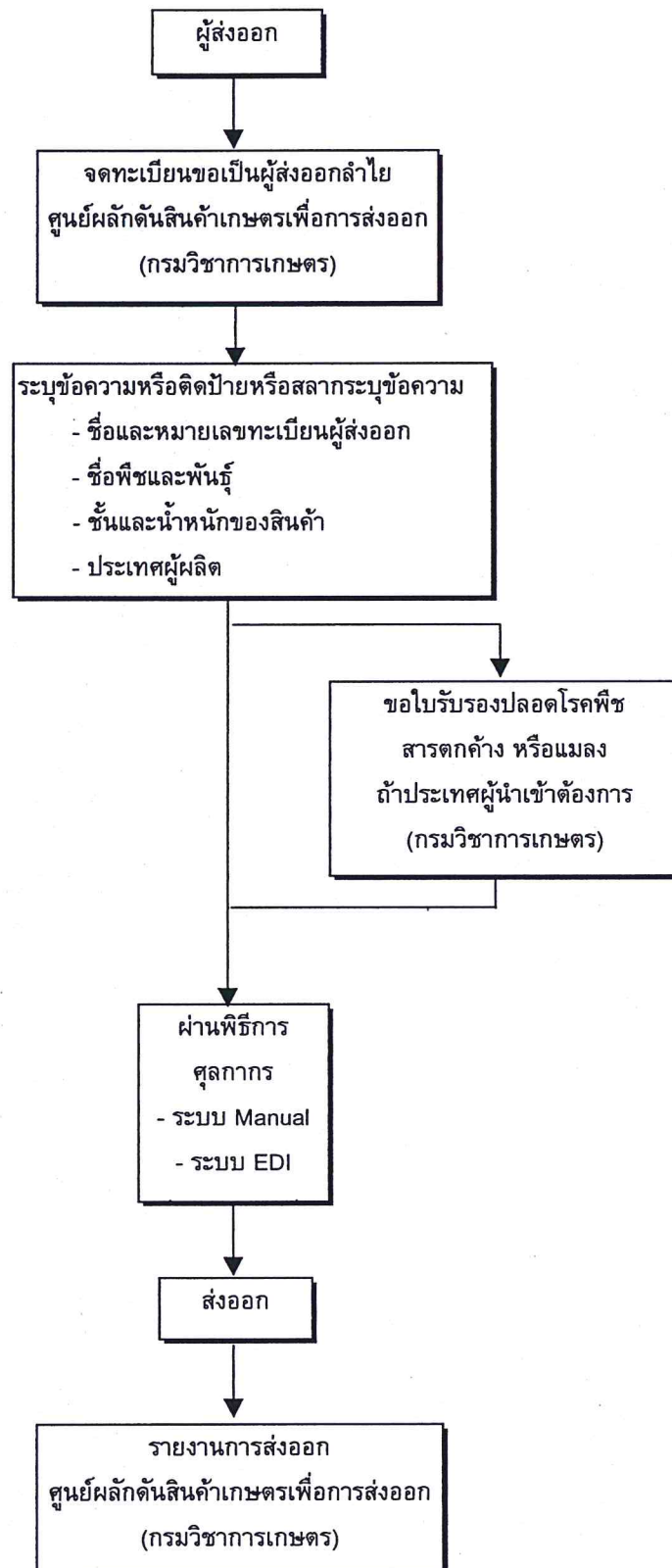
แบ่งตามลักษณะของพันธุ์

พันธุ์เบา : พันธุ์อีตอ	พันธุ์กลาง : พันธุ์แก้ว, แดงกลม, ชมพู	พันธุ์หนัก : พันธุ์เขียวเขียว, พันธุ์กะโหลก
- ออกสู่ตลาดจนกระทั่งเก็บเกี่ยวผลผลิตใช้ระยะเวลาประมาณ 6 เดือน - ช่วงเก็บเกี่ยวเดือน ก.ค.-ส.ค. - จำหน่ายได้ราคาดีเนื่องจากผลผลิตออกสู่ตลาดก่อนพันธุ์อื่นๆ - คุณภาพในการบริโภคประมาณร้อยละ 80 ของปริมาณผลผลิตทั้งหมด - ให้ผลผลิตสม่ำเสมอไม่เว้นปีเหมือนพันธุ์อื่น	- ออกดอกจนกระทั่งเก็บเกี่ยวผลผลิตใช้ระยะเวลาประมาณ 7 เดือน - ช่วงเก็บเกี่ยวเดือน ส.ค. - คุณภาพในการบริโภคดีมาก - ผลโตเนื้อมีกรอบหวานและมีกลิ่นหอม (โดยเฉพาะอย่างยิ่งพันธุ์ชมพูซึ่งเป็นที่นิยมของผู้บริโภคทั้งในประเทศและต่างประเทศ)	- ออกดอกจนกระทั่งเก็บเกี่ยวผลผลิต ประมาณ 8.5 เดือน - ช่วงเก็บเกี่ยวประมาณเดือน ส.ค. – ก.ย. - จำหน่ายได้ราคาดี เนื่องจากออกผลล่าช้ากว่าพันธุ์อื่น

จังหวัดเชียงใหม่-ลำพูน พันธุ์ลำไยที่ปลูก ได้แก่

- พันธุ์อีค้อ	
- พันธุ์แดงกลม
สุค	ราคาค่ากว่าพันธุ์อีค้อ ขนาดผลเล็ก เม็ดโต เนื้อบางและแฉะ คุณภาพต่ำ
	ราคาถูก
- พันธุ์ชมพู	รสชาติจัดที่สุด เนื้อสีชมพู หนา ต่างกับพันธุ์อื่นอย่างเห็นได้ชัด ช่อผลยาว
- พันธุ์แห้ว	เป็นลำไยที่มีคุณภาพดีมาก เนื้อแห้ง ขาวขุ่น กรอบ เปลือกหนา ช่อผลสั้น ก้านแข็ง ผลเบี้ยวน้อย
- พันธุ์เบี้ยวเขียว	ออกสู่ตลาดล่าสุด ผลโต เนื้อกรอบ เปลือกหนา สีน้ำตาลอมเขียว ผลเบี้ยวเห็นได้ชัด
- พันธุ์พื้นเมืองอื่นๆ	คุณภาพไม่สู้ดี ผลเล็ก เนื้อบาง ราคาถูก ไม่เป็นที่นิยมของตลาด

แผนภูมิขั้นตอนการส่งออก : ลำไยสด แช่เย็น

กฎหมาย / ระเบียบและขั้นตอนการส่งออกโดยสรุป : ลำไยสด แช่เย็น

สินค้า/พิกัด	กฎหมายและระเบียบที่ควบคุม	ขั้นตอนการส่งออก	เอกสารที่ใช้ในการส่งออก	หน่วยงานที่ติดต่อ
ลำไยสด แช่เย็น 0810900102 0811900304	1. ประกาศกรมวิชาการเกษตร เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขการจดทะเบียนเป็นผู้ส่งออก ลำไยสดออกไปนอกราชอาณาจักร	1. ยื่นความจำเป็นของผู้ส่งออกลำไย	1. แบบคำขอเป็นผู้ส่งออกลำไย	- ศูนย์ผลักดันสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออก , กรมวิชาการเกษตร โทรศัพท์ : 0-2940-7440 : 0-2940-7474 โทรสาร : 0-2940-7448
	2.1 พระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. 2507 2.2 พระราชบัญญัติกักพืช (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2542	2. ถ้าประเทศผู้นำเข้าต้องการการรับรองปลอดโรคพืช สารตกค้าง หรือแมลง ผู้ส่งออกต้องขอใบรับรองด้วย (แบบ พ.ก. 9)	2. ใบรับรองปลอดศัตรูพืช (กรณีประเทศผู้นำเข้าต้องการ)	- สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร กรมวิชาการเกษตร โทรศัพท์ : 0-2940-6466-8 โทรสาร : 0-2579-1581
	3.1 ประกาศกรมวิชาการเกษตร เรื่อง อัตราค่าธรรมเนียมการวิเคราะห์และทดสอบวัตถุตัวอย่าง ลงวันที่ 16 ตุลาคม พ.ศ. 2541 3.2 ขั้นตอนการดำเนินการดำเนินงานขอหนังสือรับรอง	3. ขอหนังสือรับรองคุณภาพอาหาร หรือผลิตผลเกษตรเพื่อการส่งออก (เฉพาะผู้ส่งออกต้องการ)	3. หนังสือรับรองคุณภาพอาหารหรือผลิตผลเกษตรเพื่อการส่งออก (เฉพาะผู้ส่งออกต้องการ)	- ศูนย์ตรวจสอบและออกใบรับรองสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออก (ศตอ.) กรมวิชาการเกษตร โทรศัพท์ : 0-2940-7440 : 0-2940-7474 โทรสาร : 0-2940-7448
	4. พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 16 ฉบับ	4. ผ่านพิธีการทางศุลกากร	4.1 ใบขนส่งสินค้าขาออก (กศท. 101) 4.2 บัญชีราคาสินค้า (Invoice) เท่าจำนวนใบขนส่งสินค้าขาออกที่ยื่นทั้งหมด 4.3 บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List) 4.4 แบบธุรกิจต่างประเทศ (แบบ ข.ศ. 1) สำหรับของส่งออกที่มีมูลค่ามากกว่า 500,000 บาท 4.5 คำร้องขอทำการตรวจสินค้าและบรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์	- ส่วนการส่งออก สำนักงานศุลกากรท่าเรือกรุงเทพ กรมศุลกากร โทรศัพท์ : 0-2671-7893 โทรสาร : 0-2671-5331

สินค้า/พิกัด	กฎหมายและระเบียบที่ควบคุม	ขั้นตอนการส่งออก	เอกสารที่ใช้ในการส่งออก	หน่วยงานที่ติดต่อ
สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร สามารถขอสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรได้ หากส่งออกไปยังกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น ประเทศญี่ปุ่น อเมริกา โปแลนด์ และ แคนาดา เป็นต้น ซึ่งสามารถตรวจสอบการได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร ได้ที่กรมการค้าต่างประเทศ	5.1 ประกาศกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการส่งสินค้าออกไปนอกราชอาณาจักร (ฉบับที่ 92) พ.ศ. 2542	5. ภายหลังการส่งออก ต้องรายงานการส่งออกที่ศูนย์ผลัดสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออกทราบภายใน 30 วัน นับตั้งแต่วันที่ส่งออกแต่ละครั้ง	4.6 ใบอนุญาตให้ส่งออก/ หนังสือรับรอง/ หนังสือกำกับ/ ใบเบิกทางของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง	- ศูนย์ผลัดสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออก , กรมวิชาการเกษตร โทรศัพท์ : 0-2940-7440 : 0-2940-7474 โทรสาร : 0-2940-7448
	5.2 ระเบียบกรมการค้าต่างประเทศ ว่าด้วยการส่งผลล้าйส่งออกไปนอกราชอาณาจักร พ.ศ. 2534			

ขั้นตอนการส่งออกโดยละเอียด : ลำไยสด แช่เย็น

ขั้นตอนการส่งออก	หลักฐาน/เอกสาร ประกอบ	หน่วยงาน ที่ติดต่อ	ค่าใช้จ่าย	ระยะเวลา ดำเนินงาน
1. ยื่นความจำนงขอเป็นผู้ส่งออกลำไย (แบบ ศกอ. 001-1)	1) กรณีนิติบุคคล 1.1. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/หรือสำเนาทะเบียนบ้าน 1.2. สำเนาทะเบียนบ้านของกรรมการผู้มีอำนาจลงนามผูกพันบริษัท (กรณีบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด) หรือของหุ้นส่วนผู้จัดการ (กรณีห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล) แล้วแต่กรณี 1.3. สำเนาใบทะเบียนพาณิชย์ที่ระบุชนิดแห่งพาณิชย์กิจการเป็นผู้ประกอบการค้าส่งออกผลไม้สดหรือสินค้าเกษตรกรรม 1.4. หนังสือรับรองของสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท แสดงรายการจดทะเบียน ชื่อกรรมการ กรรมการหรือหุ้นส่วนผู้มีอำนาจลงนามผูกพันบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งออกมาไม่เกิน 6 เดือน 1.5. สำเนาใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.20) 1.6. สำเนาหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า (ถ้ามี) สำเนาหลักฐานที่ต้องใช้ในการยื่นขอแสดงความจำนงเป็นจำนวน 3 ฉบับ 1.7. หนังสือมอบอำนาจ (กรณีให้ผู้อื่นยื่นคำขอจดทะเบียน) 2) กรณีบุคคลธรรมดา 2.1. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/หรือสำเนาทะเบียนบ้าน จำนวน 3 ฉบับ 2.2. สำเนาใบทะเบียนพาณิชย์ที่ระบุชนิดแห่งพาณิชย์กิจการเป็นผู้ประกอบการค้าส่งออกผลไม้สดหรือสินค้าเกษตรกรรม จำนวน 3 ฉบับ	- ศูนย์ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรเพื่อการส่งออก กรมวิชาการเกษตร โทรศัพท์ : 0-2940-7440 : 0-2940-7474 โทรสาร : 0-2940-7448	-	1 วัน

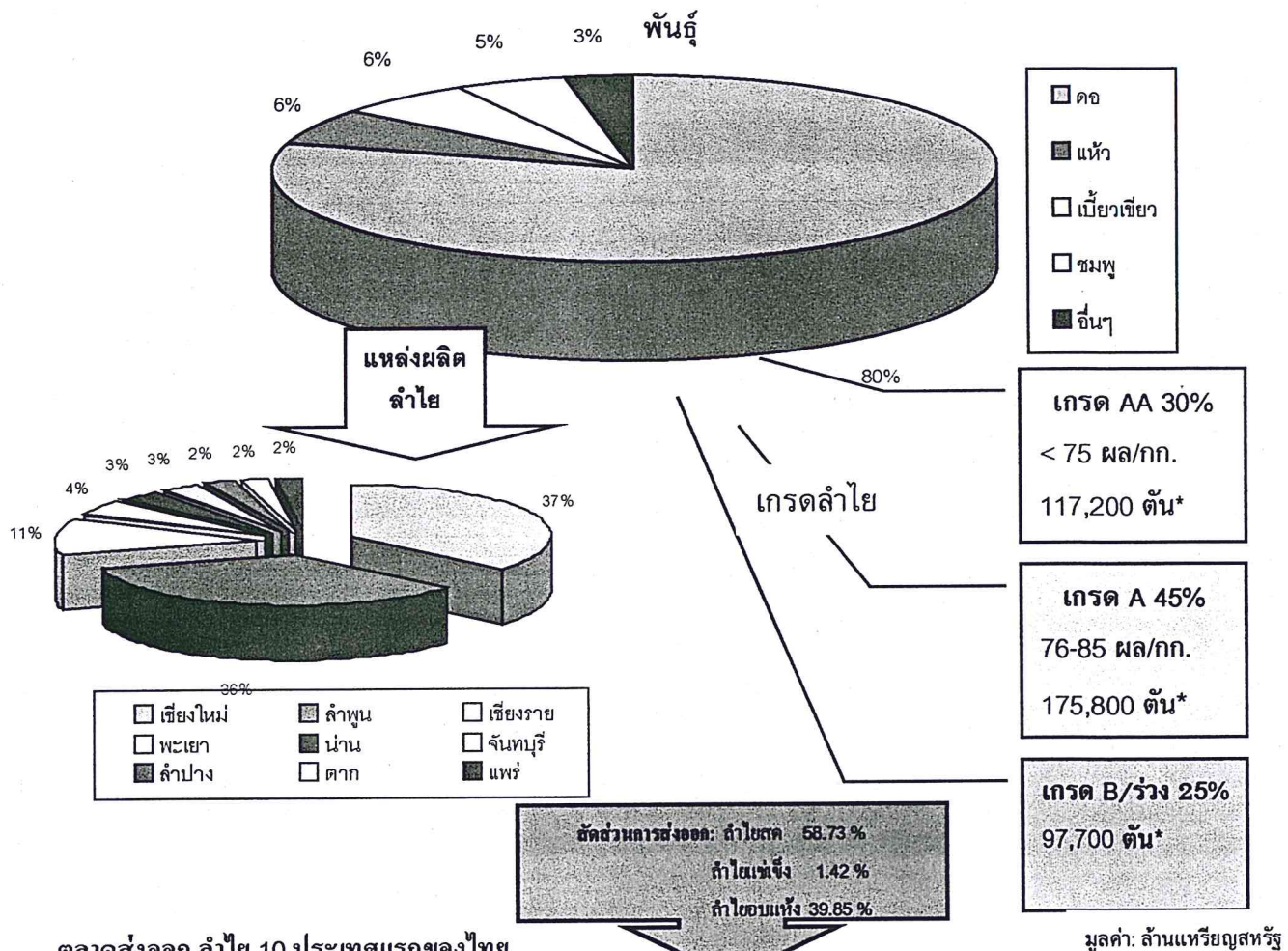
ขั้นตอนการส่งออก	หลักฐาน/เอกสาร ประกอบ	หน่วยงาน ที่ติดต่อ	ค่าใช้จ่าย	ระยะเวลา ดำเนินงาน
	หมายเหตุ 1. ผู้มีอำนาจลงนาม หมายความว่า 1.1. กรณีบริษัท ต้องเป็นกรรมการซึ่งชื่อย่อผูกพันบริษัทได้ ตามหนังสือรับรองของกรมทะเบียนการค้า 1.2. ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต้องเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ			
2. ถ้าประเทศผู้นำเข้าต้องการการรับรอง ปลดใดโรฟพีซ สารตกค้าง หรือแมลง ผู้ส่งออกต้องขอใบรับรองด้วย	1) แบบ พ.ก.9 2) ใบกำกับสินค้า (Invoice) 3) Letter of Credit 4) ใบตราส่งสินค้าทางเรือ (Bill of Lading)	- สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร กรมวิชาการเกษตร โทรศัพท์ : 0-2940-6466-8 โทรสาร : 0-2579-1581	1. ค่าธรรมเนียมใบรับรองปลดใดโรฟพีซ ฉบับละ 200 บาท 2. ค่าป่วยการตามระเบียบราชการ สำหรับการปฏิบัติงานในวันหยุดราชการหรือนอกเวลาราชการ หรือนอกสถานที่ราชการ ตามที่กำหนด 3. ค่ายานพาหนะสำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่ใช้เดินทางไปตรวจสอบสินค้า นอกสถานที่ทำการ ตามที่ใช้จริง	กรณีปกติ - ตรวจสินค้าและออกไปรับรองปลดใดโรฟพีซ 1 ชั่วโมง - ตรวจสินค้าทำการจัดตั้งรูพีชและออกไปรับรองปลดใดโรฟพีช 3 ชั่วโมง-5 วันทำการ (ขึ้นอยู่กับวิธีการที่ใช้ในการจัดตั้งรูพีช) กรณีพิเศษ ให้มีการระบุข้อความปลดใดโรฟพีชชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือตั้งแต่พีชจริงเติบโตในแปลงปลูกตามความต้องการของประเทศผู้นำเข้า - ตรวจสินค้าและเอเยต์ในห้องปฏิบัติการ 5-17 วันทำการ

ขั้นตอนการส่งออก	หลักฐาน/เอกสาร ประกอบ	หน่วยงาน ที่ติดต่อ	ค่าใช้จ่าย	ระยะเวลา ดำเนินงาน
3. ขออนุญาตส่งออกอาหาร หรือ ผลิตภัณฑ์เพื่อการส่งออก (เฉพาะผู้ส่งออกต้องการ) 3.1 กรณีเข้าโครงการรับรองคุณภาพสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออกครบทุกขั้นตอน - ขออนุญาตส่งออกผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรเพื่อการส่งออก (แบบ ตอ. 4) - ขออนุญาตรับรองโรงงานผลิตสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออกสำหรับโรงงานที่ผลิตและส่งออกเอง หรือคำร้องขออนุญาตเป็นผู้ส่งออกสินค้าเกษตร สำหรับบริษัทที่ไม่มีโรงงานเป็นของตัวเอง (แบบ ตอ. 2) - ขอบริการรับรองต่าง ๆ ตามต้องการ และ NOTICE OF INTENTION TO EXPORT AGRI-FOODS เมื่อจะส่งออกในแต่ละครั้ง (ไม่รับรองต่าง ๆ ได้แก่ HEALTH CERTIFICATE, SANITARY CERTIFICATE, MYCOTOXIN CERTIFICATE, HEAVY METAL CERTIFICATE, MERCURY CERTIFICATE ANALYSIS CERTIFICATE)	- คำร้องขอเป็นผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรเพื่อการส่งออก (แบบ ตอ. 3) - หลักฐานบริษัทในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติอาหารและยา - หลักฐานบริษัทและโรงงานที่เกี่ยวข้อง - คำร้องขอหนังสือรับรองโรงงานผลิตสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออก (แบบ ตอ. 1) - คำร้องขอหนังสือรับรองคุณภาพอาหารหรือผลิตภัณฑ์เพื่อการส่งออก (เลือก Certificate ตามต้องการ) - NOTICE OF INTENTION TO EXPORT AGRI-FOODS (แบบ ตอ. 5) - Invoice	- ศูนย์ตรวจสอบและออกใบรับรองสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออก (ศตอ.) กรมวิชาการเกษตร - โทรศัพท์ : 0-2940-7440 ; 0-2940-7474 ; โทรสาร : 0-2940-7448	1) ค่าหนังสือรับรองเป็นผู้ส่งออกสินค้าเกษตรฉบับละ 1,000 บาท 2) ค่าหนังสือรับรองโรงงานสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออกฉบับละ 1,000 บาท - คิดจาก 0.5 % ของมูลค่าการส่งออก (F.O.B) แต่ฉบับนี้ไม่ต่ำกว่า 500 บาท และไม่สูงกว่า 2,000 บาท	7-14 วัน 7-14 วัน ก่อนการส่งออก

ขั้นตอนการส่งออก	หลักฐาน/เอกสาร ประกอบ	หน่วยงาน ที่ติดต่อ	ค่าใช้จ่าย	ระยะเวลา ดำเนินงาน
3.2) กรณีขอใบรับรองผลิตภัณฑ์สุดท้าย - ยื่นคำร้องขอรับหนังสือรับรอง คุณภาพอาหารหรือผลิตภัณฑ์ เกษตรเพื่อการส่งออก ได้แก่ HEALTH CERTIFICATE SANITARY CERTIFICATE MYCOTOXIN CERTIFICATE HEAVY METAL CERTIFICATE MERCURY CERTIFICATE ANALYSIS CERTIFICATE)	- คำร้องขอหนังสือรับรองคุณภาพอาหารหรือผลิตภัณฑ์เกษตรเพื่อการส่งออก - หลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง (เช่น หลักฐานบริษัท และ Invoice ฯลฯ)		- คิดจาก 0.5 % ของมูลค่าการส่งออก (F.O.B) แต่ไม่เกิน 500 บาท และไม่สูงกว่า 2,000 บาท	7-14 วัน ก่อนการส่งออก
4. ผ่านพิธีการทางศุลกากร ระบบ Manual	1. ใบขนส่งสินค้าขาออก (กศท. 101) 2. บัญชีราคาสินค้า (Invoice) 3. บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List) 4. ใบอนุญาตให้ส่งออก หนังสือรับรอง หนังสือกำกับใบเบิกทางของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง 5. แบบบรรจุภัณฑ์ต่างประเทศ (แบบ ข.ต. 1) สำหรับของส่งออกที่มีมูลค่ามากกว่า 500,000 บาท 6. คำร้องขอทำการตรวจสินค้าและบรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์ 7. หนังสือรับรองคุณภาพอาหารหรือผลิตภัณฑ์เกษตรเพื่อการส่งออก (เฉพาะผู้ส่งออกต้องการ)	- ส่วนการส่งออก สำนักงานศุลกากรท่าเรือกรุงเทพ กรมศุลกากร โทรศัพท์ : 0-2671-78938 โทรสาร : 0-2671-5331	ค่าธรรมเนียมอัตรา ไม่เกิน 70 บาท	1 วัน
ระบบ EDI ผู้ส่งออกต้องจดทะเบียนเป็นผู้ใช้ EDI โดย ตรงกับกรมศุลกากร เลือกใช้บริการของบริษัทเอกชนผู้ให้บริการ EDI (VAN)	1) บันทึกข้อมูล Invoice และใบขนสินค้า ผ่านโปรแกรมจัดทำใบขนสินค้า เข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ของผู้ส่งออก 2) ส่งข้อมูลผ่านสายสื่อสาร เข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ของกรมศุลกากร 3) เครื่องคอมพิวเตอร์ของกรมศุลกากรรับข้อมูลตรวจสอบความถูกต้อง ออกเลขที่ใบขนสินค้ากำหนดเงื่อนไขการตรวจของ (Green line, Red line) แจ้งให้ผู้ส่งออกทราบผ่านสายสื่อสาร	- ส่วนการส่งออก สำนักงานศุลกากรท่าเรือกรุงเทพ กรมศุลกากร โทรศัพท์ : 0-2671-78938 โทรสาร : 0-2671-5331		10 นาที

ขั้นตอนการส่งออก	หลักฐาน/เอกสาร ประกอบ	หน่วยงาน ที่ติดต่อ	ค่าใช้จ่าย	ระยะเวลา ดำเนินงาน
	ขั้นที่ 2 1) ผู้ส่งออกพิมพ์ใบขนสินค้า 2) ชำระค่าภาษีอากร ณ ที่ทำการศุลกากร (ถ้ามี) 3) ใบขนสินค้าและเอกสารประกอบ	- ส่วนการส่งออก สำนักงานศุลกากรท่าเรือกรุงเทพ กรมศุลกากร โทรศัพท์ : 0-2671-78938 โทรสาร : 0-2671-5331		1 วัน
5. ภายหลังการส่งออก ต้องรายงานการ ส่งออกที่ศูนย์ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรเพื่อการ ส่งออก กรมวิชาการเกษตร ทราบภายใน 30 วัน นับตั้งแต่วันที่ส่งออกแต่ละครั้ง	1) แบบ ศกอ. 004-1 2) ใบกำกับสินค้า (Invoice) ที่ผ่านพิธีการศุลกากร ซึ่งระบุ ปริมาณ ชนิด ราคาต่อกิโลกรัม จำนวนเชิงหรือกล่อง มูลค่า ชื่อผู้ซื้อ และเมืองตราส่ง 3) ใบตราส่งสินค้า (Bill of Lading หรือ Airway Bill) หรือ เอกสารอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน	- ศูนย์ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรเพื่อ การส่งออก กรมวิชาการเกษตร โทรศัพท์ : 0-2940-7440 : 0-2940-7474 โทรสาร : 0-2940-7448	-	-

โครงสร้างการผลิตลำไย ปี 2545

รายการ	2543	2544	2545	อัตราขยายตัว(ร้อยละ)			สัดส่วน(ร้อยละ)		
				2543	2544	2545	2543	2544	2545
1. จีน	17.77	27.46	30.49	166.82	54.53	11.03	15.72	37.37	39.32
2.ฮ่องกง	29.58	26.96	24.02	73.80	-8.86	-10.91	26.17	36.69	30.98
3. อินโดนีเซีย	9.61	7.31	12.00	96.52	-23.93	64.16	8.50	9.95	15.48
4. ไต้หวัน	1.20	2.34	2.74	3,900.00	95.00	17.09	1.06	3.18	3.53
5.แคนาดา	2.55	2.14	2.19	-16.67	-16.08	2.34	2.26	2.91	2.82
6. สิงคโปร์	3.28	2.24	1.68	-0.91	-31.71	-25.00	2.90	3.05	2.17
7. มาเลเซีย	4.97	2.84	1.55	-0.40	-42.86	-45.42	4.40	3.86	2.00
8.ฟิลิปปินส์	0.11	0.10	0.31	-8.33	-9.09	210.00	0.10	0.14	0.40
9. สหราชอาณาจักร	0.17	0.14	0.26	240.00	-17.65	85.71	0.15	0.19	0.34
10. เนเธอร์แลนด์	0.21	0.32	0.23	90.91	52.38	-28.13	0.19	0.44	0.30
รวม 10 ประเทศ	69.45	69.51	75.48	72.68	0.09	8.59	61.45	94.60	97.34
อื่นๆ	43.57	3.97	2.06	1,300.96	-90.89	-48.11	38.55	5.40	2.66
มูลค่ารวม	113.02	73.48	77.54	160.84	-34.98	5.53	100.00	100.00	100.00

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศการค้าระหว่างประเทศ กรมส่งเสริมการค้าส่งออก / สำนักวิจัยสถิติพยากรณ์การค้าเกษตร กรมการค้าภายใน

รายชื่อผู้ส่งออกตามโครงสร้างสินค้าส่งออก
มกราคม - สิงหาคม 2547

รหัส (CODE.) : 101050101 ลำไย

ลำดับที่	ชื่อ	ที่อยู่	หมายเลขโทรศัพท์
1.	บ.เบสท์ฟรุ๊ต จำกัด	2585 ม.12 ซ.แมริ่ง ถ.สุขุมวิท107 ต.สำโรงเหนือ อ.เมืองฯ จ.สมุทรปราการ	02 3993544
2.	บ.เอม ไทย ฟรุ๊ต จำกัด	97/67 ม.3 ต.คลองใหม่ อ.สามพราน จ.นครปฐม	034 321829
3.	หจก.ดำรงชัยฟรุ๊ต	187/21 ม.15 ซ.เพชรเกษม39ก.เพชรเกษม แขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กทม.	02 2217470
4.	หจก.พงศ์เจริญเทรดดิ้งหาดใหญ่	45-47 ถ.พุทธสุวรรณ ต.หาดใหญ่ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา	074 235678
5.	บ.แกรนด์ วิลด์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด	46/30ม.10อาคารเนินทิวเวอร์ชัน8 แขวง/เขตบางนา กทม.	7514111
6.	บ.วี ไอ เทรด เซ็นเตอร์ จำกัด	40/64 ซ.รามอินทรา 55/8 ถ.รามอินทรา แขวงท่าแร้ง เขตบางเขน กทม.	9460975
7.	บ.ไทย-สง ผลไม้ จำกัด	159/162-163 ม.1 ถ.ช้างอากาศอุตสาหกรรม แขวงสีกัน เขตดอนเมือง กทม.	9295471-4
8.	บ.ไทยพีมผล อิมพอร์ต-เอ็กซ์พอร์ต จำกัด	-	-
9.	บ.อินเตอร์เฟรช จำกัด	366 ถ.บ้านหม้อ แขวงวังบูรพาภิรมย์ เขตพระนคร กทม.	2217470
10.	หจก.สินเทียม อินเตอร์เนชั่นแนล	163/6 ตรอกวัดเสาวคนธ์ ถ.ปิ่นเกล้า แขวงบางยี่ขัน เขตบางพลัด กทม.	2714646
11.	บ.สยาม เฟรช อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด	159 ม.2 ต.มะเขือแจ้ อ.เมืองฯ จ.ลำพูน	053 56065435
12.	บ.อีสเทิร์น ฟรุ๊ต บางกอก จำกัด	62/23 ถ.รัชดาภิเษก แขวงวัดท่าพระ เขตบางกอกใหญ่ กทม.	2952847
13.	บ.ทีโน ไทย ฟู้ด ซีฟฟลาย จำกัด	242/13 ถ.ราชวิถี แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กทม.	2431315
14.	บ.เชียงใหม่ ธนาธรการเกษตร จำกัด	426/1 ถ.เชียงใหม่-ลำปาง ต.หนองป่าครั่ง อ.เมืองฯ จ.เชียงใหม่	246923-4
15.	บ.ธรรมแสง อินเตอร์ฟรุ๊ต จำกัด	31/99 ม.5 ต.ฟ้าช้าง อ.เมือง จ.จันทบุรี	-
16.	บ.รุ่งเจริญพืชผล จำกัด	99/2 หมู่ 4 ถ.เพชรเกษม แขวงบางแคเหนือ เขตภาษีเจริญ กทม.	-

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

รายชื่อผู้ส่งออกตามโครงสร้างสินค้าส่งออก
มกราคม - สิงหาคม 2547

รหัส (CODE.) : 101050101 ลำไย

ลำดับที่	ชื่อ	ที่อยู่	หมายเลขโทรศัพท์
17.	บ.ไทยเฟรช อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด	161/418-419 ถ.วิทยาสรรค์ เขตดอนเมือง กทม.	9966520
18.	บ.สยามกรีน เฟรช ฟรุ๊ต จำกัด	801/93 ม.8 ต.อุคต อ.ลำลูกกา จ.ปทุมธานี	-
19.	บ.วิเศษ แอนด์ พี เฟรช ฟรุ๊ต จำกัด	499/190 ม.6 ถ.แพรกษา ต.แพรกษา อ.เมืองฯ จ.สมุทรปราการ	7037067-8
20.	หจก.เฮลโลว์ ชิม-มาวัน อินเตอร์เทรด	264/4 ถ.มหิดล ต.ป่าแดด อ.เมืองฯ จ.เชียงใหม่	053 200588
21.	บ.ไทย อโกร เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด	186 ซ.พัฒนาการ 29 ถ.พัฒนาการ แขวง/เขตสวนหลวง กทม.	7195611
22.	บ.จี.ออล ชีชีน จำกัด	61/1 ม.3 ต.ทุ่งเบญจา อ.ท่าใหม่ จ.ันทบุรี	-
23.	บ.สกายเฟรช จำกัด	450 ม.1 ซ.ลาดพร้าว 101 ถ.ลาดพร้าว แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กทม.	-
24.	บ.วิชนนฟู๊ด จำกัด	1332/1 ถ.ประชาธิปไตย แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ กทม.	9517641
25.	บ.ปาล์มเกตุ จำกัด	66/42 หมู่ 5 ถ.ร่มเกล้า แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กทม.	-
26.	บ.ฟอร์โมซ่า บี เค จำกัด	53,55 ซ.เจริญนคร แขวงบางลำภูล่าง เขตคลองสาน กทม.	4373311
27.	บ.เคสส์ เกษตรภัณฑ์ จำกัด	97 ม.5 ต.หนองแฝด อ.สารภี จ.เชียงใหม่	053 854115
28.	บ.ชิตีเท็กซ์ อินเตอร์เทรด จำกัด	40/29 ม.5 ถ.กาญจนาภิเษก แขวงบางบอน เขตบางบอน กทม.	8951761
29.	บ.ชินโซนิ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด	43/20-21 หมู่ 7 ต.อุคต อ.ลำลูกกา จ.ปทุมธานี	-
30.	บ.สกายเท็กซ์ จำกัด	186 ซ.พัฒนาการ 29 ถ.พัฒนาการ แขวง/เขตสวนหลวง กทม.	7195611
31.	บ.แสงทองส่งออก จำกัด	355/1271 ม.8 ต.อุคต อ.ลำลูกกา จ.ปทุมธานี	02 9295473
32.	บ.ชินเทคโนโลยี อินเตอร์เทรด จำกัด	100/113 ถ.เทศบาลนครเหนือ แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กทม.	01-8775976
33.	บ.เอเลมิ โปรดักส์ จำกัด	-	-
34.	บ.แกรนด์โปรเกรส อิมพอร์ตเอ็กซ์พอร์ต จำกัด	226/14 ม.6 ต.บางละมุง อ.บางละมุง จ.ชลบุรี	038 401210

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

รายชื่อผู้ส่งออกตามโครงสร้างสินค้าส่งออก
มกราคม - สิงหาคม 2547

รหัส (CODE.) : 101050101 ลำไย

ลำดับที่	ชื่อ	ที่อยู่	หมายเลขโทรศัพท์
35.	บ.สยามอินฟิไนต์ ฟู้ด จำกัด	69/14 ม.2 ถ.พหลโยธิน ต.คลองหนึ่ง อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี	5163534
36.	บ.สัจจะรุ่งเรือง จำกัด	50/118 หมู่ 3 ซ.เสนานิคม 1 ถ.พหลโยธิน แขวง/เขตลาดพร้าว กทม.	5781573
37.	บ.สินไทย อินพอร์ต แอนด์ เล็กซ์ปอร์ต จำกัด	69/60 ถ.พญาไท แขวงถ.พญาไท เขตราชเทวี กทม.	2520367
38.	บ.คุณฉวี อกริษฐ์เลเซอร์ เทรด จำกัด	120/120 ซ.สุขุมวิท 101/1 ถ.สุขุมวิท แขวงบางนา เขตพระโขนง กทม.	-
39.	หจก.สุริยา ไทยฟรุ๊ต	-	-
40.	หจก.กฤษณ์	74/22 ถ.จักรเพชร แขวงวังบูรพาภิรมย์ เขตพระนคร กทม.	2213769
41.	บ.ฟ้าเจริญพร เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด	99/281 ถ.นพรี แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กทม.	2952847
42.	บ.ตาดัง ฟิง อุตสาหกรรม(ประเทศไทย) จำกัด	-	-
43.	บ.ไทย ฟาร์มเมอร์ ฟรุ๊ต จำกัด	1000/87 อาคารลิเบอร์ตี้พลาซ่า ถ.สุขุมวิท55 แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา กทม.	3818214-6
44.	บ.ไทย เฟรช แอนด์ ฟรุ๊ต ฟู้ด จำกัด	231 ซ.ลาดพร้าว95(ปรางค์กู่) ถ.ลาดพร้าว แขวง/เขตวังทองหลาง กทม.	5142910
45.	บ.แปซิฟิค ฟรุ๊ตส์ แอนด์ ฟลาวเวอร์ส จำกัด(ติดต่อสห.สสย.)	437/12 ซ.พหลโยธิน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กทม.	5110129 2
46.	บ.อินเตอร์เกรด เทรดดิ้ง จก.	2188/133 ซ.รามวิลล่า ถ.รามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กทม.	7321434-5
47.	บ.จิน จิน มาร์เก็ตติ้ง จำกัด	3333/23 ถ.สุตประเสริฐ แขวงบางโคส เขตบางคอแหลม กทม.	2916108
48.	บ.แจ๊ส จำกัด	3333/22-24 ถ.สุตประเสริฐ แขวงบางโคส เขตบางคอแหลม กทม.	2916108
49.	บ.บุญอินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด	600/775 หมู่ 14 ต.อุคต อ.สาธิต จ.ปทุมธานี	-
50.	บ.โปรเวล อินเตอร์เนชั่นแนล เอ็กซ์เพรส จำกัด	65/63 อาคารบ้านบุญใหญ่พัฒนา 15 เสน่ห์เป็นเตอร์ ย่าน 6 แขวงหัวหมาก เขตหัวหมาก กทม.	-

ที่มา: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

รายชื่อผู้ส่งออกตามโครงสร้างสินค้าส่งออก
มกราคม - สิงหาคม 2547

รหัส (CODE.) : 101050101 ลำไย

ลำดับที่	ชื่อ	ที่อยู่	หมายเลขโทรศัพท์
51.	บ.สวีฟท์ จำกัด	88/81 ซ.พฤษภาลัย หมู่บ้านพฤษภาลัย แขวงสะพานสูง เขตวังทองหลาง กทม.	034 351025
52.	บ.อินเตอร์เนชั่นแนล ไรซ์แอนด์โปรดักส์ จำกัด	161/115-116 ม.9 ถ.วิภาวดีรังสิต แขวงสีกัน เขตดอนเมือง กทม.	5336454-6
53.	บ.เบเนโก จำกัด	515 ถ.พหลโยธิน แขวงป้อมปราบ เขตป้อมปราบฯ กทม.	-
54.	บ.3ดี ออร์คิด แอนด์ ดีไซน์ จำกัด	9/2 หมู่ 6 ต.ท่าไม้ อ.กระทุ่มแบน จ.สมุทรสาคร	-
55.	บ.นิเวศน์ทองฟู๊ดส์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (สาขา)	12/9 ถ.อรุณอมรินทร์ แขวงอรุณอมรินทร์ เขตบางกอกน้อย กทม.	-
56.	บ.เขมธร จำกัด	99/281 ถ.มนตรี แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กทม.	2952847-8
57.	บ.เกอ เพอ จำกัด	101/41 ซ.สวนพลู ถ.สาทรใต้ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กทม.	2864111
58.	บ.แสงทองอกริฟู๊ดส์ จำกัด	32/861-2 ม.9 ถ.พหลโยธิน ต.คลองหนึ่ง อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี	9082700
59.	บ.กอร์โกล อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด	115/7 ซ.จุลดิศ ถ.เพชรบุรี แขวงถนนพญาไท เขตราชเทวี กทม.	8027201-3
60.	พจก.ลองเทม เทรคคิง	515 ถ.พหลโยธิน แขวงป้อมปราบ เขตป้อมปราบฯ กทม.	-
61.	บ.นรา พวีน อิมพอร์ต เอ็กซพอร์ต จำกัด	59/235 ม.4 ถ.รามคำแหง แขวงสะพานสูง เขตสะพานสูง กทม.	3737272
62.	บ.จักรวาลภัณฑ์ จำกัด	26/6-7 ม.6 ถ.ประชาธิปไตย ต.ตลาดขวัญ อ.เมืองนนทบุรี จ.นนทบุรี	9683041-9
63.	บ.แอคชั่นส์ เฟรท จำกัด	802/259 ม.12 ต.คูคต อ.ลำลูกกา จ.ปทุมธานี	9900317
64.	บ.ตระกูลกลาง จำกัด	59 หมู่ 5 ต.บางเค็ด อ.เมืองปทุมธานี จ.ปทุมธานี	5813607

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

รายชื่อผู้ส่งออกตามโครงสร้างสินค้าส่งออก
มกราคม - สิงหาคม 2547

รหัส (CODE.) : 101050101 ลำไย

ลำดับที่	ชื่อ	ที่อยู่	หมายเลขโทรศัพท์
65.	บ.เนชั่น โปรดิวซ์(ไทยแลนด์) จำกัด	200/85 ม.5 ถ.พุทธมณฑลสาย4 ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม	4291210
66.	บ.เรนโบว์ ฟรุ๊ต จำกัด	23/45 ม.8 แขวง/เขตหนองแขม กทม.	4293388
67.	หจก.ซีดีโอ	-	-
68.	บ.สยามโกรธร จำกัด	725/27 ถ.เจริญสุขทวงศ์ แขวงบางปahr เขตบางพลัด กทม.	-
69.	บ.พี.ดี.ฟรุ๊ต(ไทย) จำกัด	4 ม.5 ต.บางเคอ อ.เมืองฯ จ.ปทุมธานี	5813607-8
70.	บ.นาทวีทรัพย์ คาร์โบ เทอร์วิส จำกัด	32/147 ม.9 ถ.พหลโยธิน ต.คลองหนึ่ง อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี	9920425
71.	หจก.วี.เฟรชฟรุ๊ต	225/16 ม.3 ต.บ้านแหวน อ.หางดง จ.เชียงใหม่	431205
72.	บ.เอสแอนดี ธิมมิ่งไจน์ จำกัด	26/5 ถ.พัฒนการศึกษาศึกษา ต.พินา อ.เมือง จ.สุพรรณบุรี	074 711519
73.	บ.ยูนิเวอร์แซลโปรดักส์(ไทยแลนด์) จำกัด	21/30-32 ซ.อนุสรณ์1 ถ.พลับพลาไชย แขวงเทพศิรินทร์ เขตป้อมปราบฯ กทม.	2236894
74.	บ.ซูเปอร์พรีเมียมฟลายแอนด์เทรดดิ้ง จำกัด	-	-
75.	บ.สหเจริญเอ็นเตอร์ไพรส์ จก.	47/32-33 ซ.เนชั่น ต.จันทน์ แขวงทุ่งวัดดอน เขตสาทร กทม.	-
76.	หจก.ทรอปิคอลเนเจอร์	333/79 ม.6 แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กทม.	9540778
77.	บ.ธรากร ชีฟฟลาย จำกัด	15/4 ม.7 ต.บางเตย อ.สามโคก จ.ปทุมธานี	02 9772000
78.	หจก.ชีวาสด อิมพอร์ต แอนด์แพ็คเกจจิง	126/239 หมู่ 3 ถ.เอกชัย แขวงบางขุนเทียน เขตจอมทอง กทม.	-

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

รายชื่อผู้ส่งออกตามโครงสร้างสินค้าส่งออก
มกราคม - สิงหาคม 2547

รหัส (CODE.) : 101050101 ลำไย

ลำดับที่	ชื่อ	ที่อยู่	หมายเลขโทรศัพท์
79.	บ.กำแพงแสน คอมเมอร์เชียล จำกัด	222 หมู่ 2 ต.กำแพงแสน อ.กำแพงแสน จ.นครปฐม	034 351556
80.	บ.พีเอ็นเอ็นพี จำกัด	109/31 ม.10 ซ.สำนักสงฆ์ ถ.นวมินทร์ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กทม.	9449967-8
81.	บ.เอส.เอ.พี.ฟู้ด จำกัด	1/249 ม.16 ต.บางกระสัน อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา	035 218204
82.	บ.พี.ไพรม์ จำกัด	149/130 หมู่ 13 ต.ล้อมน้อย อ.กระทุ่มแบน จ.สมุทรสาคร	8111780

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

ตารางที่ ผ-1 ตารางแสดงตลาดและมูลค่าการส่งออกกล้วยสด ประจำปี 2542-2546

ตลาดส่งออกกล้วยสดของไทย ปี 2542-2546

รายการ	มูลค่า : ล้านบาท						อัตราการขยายตัว : ร้อยละ						สัดส่วน : ร้อยละ					
	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2543	2544	2545	2546	2547	2543	2544	2545	2546	2547	2543	2544
1. อินเดีย	182.2	380.3	328.7	506.1	539.6	108.73	13.57	53.97	6.62	15.88	18.87	17.20	26.08	32.60				
2. ชองกง	501.5	949.7	1,136.4	947.7	535.4	89.37	19.66	-16.61	-43.51	43.71	47.12	59.48	48.83	32.35				
3. จีน	44.4	218.9	99.3	99.3	226.0	393.02	54.64	.00	127.59	3.87	10.86	5.20	5.12	13.65				
4. ไต้หวัน	.4	44.7	13.0	115.0	94.3	11,075.00	70.92	784.62	-18.00	.03	2.22	.68	5.93	5.70				
5. แคนาดา	104.3	76.9	72.7	87.1	73.3	-26.27	-5.46	19.81	-15.84	9.09	3.82	3.80	4.49	4.43				
6. มาเลเซีย	185.3	195.4	127.7	65.1	60.2	5.45	34.65	-49.02	-7.53	16.15	9.70	6.68	3.35	3.64				
7. สิงคโปร์	92.9	77.6	78.1	56.2	45.5	-16.47	.64	-28.04	-19.04	8.10	3.85	4.09	2.90	2.75				
8. สหราชอาณาจักร	1.8	6.7	6.3	11.1	23.2	272.22	-5.97	76.19	109.01	.16	.33	.33	.57	1.40				
9. เนเธอร์แลนด์	4.1	7.3	13.4	10.0	20.3	78.05	83.56	-25.37	103.00	.36	.36	.70	.52	1.23				
10.ฟิลิปปินส์	4.5	4.2	4.5	13.0	13.6	-6.67	7.14	188.89	4.62	.39	.21	.24	.67	.82				
รวม 10 รายการ	1,121.4	1,961.7	1,880.1	1,910.4	1,631.3	74.93	-4.16	1.61	-14.61	97.74	97.34	98.40	98.44	98.56				
อื่นๆ	25.9	53.7	30.6	30.2	23.9	106.95	42.91	-.98	-21.12	2.26	2.66	1.60	1.56	1.44				
มูลค่ารวม	1,147.3	2,015.3	1,910.7	1,940.7	1,655.2	75.66	-5.19	1.57	-14.71	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00				

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

ตารางที่ ผ-2 ตารางแสดงตลาดและมูลค่าการส่งออกสำเวยการป้องกัน ประจำปี 2542-2546

ตลาดส่งออกสำเวยการป้องกันของประเทศไทย ปี 2542-2546

รายการ	มูลค่า : ล้านบาท				อัตราการขยายตัว : ร้อยละ				สัดส่วน : ร้อยละ					
	2542	2543	2544	2545	2546	2543	2544	2545	2546	2542	2543	2544	2545	2546
1. มาเลเซีย	123.7	132.5	95.2	119.6	178.9	7.11	-28.15	25.63	49.58	26.38	27.82	25.94	28.98	36.09
2. สิงคโปร์	133.6	158.9	101.7	111.0	116.9	18.94	-36.00	9.14	5.32	28.49	33.36	27.71	26.90	23.58
3. สหรัฐอเมริกา	89.8	82.3	67.3	79.6	78.7	-8.35	-18.23	18.28	-1.13	19.15	17.28	18.34	19.29	15.88
4. อินเดีย	24.2	28.3	29.1	27.0	37.2	16.94	2.83	-7.22	37.78	5.16	5.94	7.93	6.54	7.50
5. ญี่ปุ่น	7.6	4.9	14.9	12.2	15.1	-35.53	204.08	18.12	23.77	1.62	1.03	4.06	2.96	3.05
6. ฝรั่งเศส	13.5	11.2	4.4	6.1	11.9	-17.04	-60.71	38.64	95.08	2.88	2.35	1.20	1.48	2.40
7. ออสเตรเลีย	9.9	6.5	6.4	6.1	8.4	-34.34	-1.54	-4.69	37.70	2.11	1.36	1.74	1.48	1.69
8. เกาหลี	5.9	4.9	6.3	4.8	6.7	-16.95	28.57	23.81	39.58	1.26	1.03	1.72	1.16	1.35
9. จีน	3.0	8.0	12.4	10.0	5.5	166.67	55.00	19.35	-45.00	.64	1.68	3.38	2.42	1.11
10. เวียดนาม	-	.4	.6	.4	4.9	-	50.00	33.33	-1,125.00	.00	.08	.16	.10	.99
รวม 10 รายการ	411.1	437.8	338.4	376.6	464.2	6.49	-22.70	11.29	23.26	87.67	91.92	92.21	91.25	93.65
อื่นๆ	57.8	38.5	28.7	36.1	31.5	-33.39	-25.71	26.22	-12.74	12.33	8.08	7.79	8.75	6.35
มูลค่ารวม	468.9	476.3	367.0	412.7	495.7	1.58	-22.95	12.45	20.11	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

ตารางที่ ผ-3 ตารางแสดงตลาดและมูลค่าการส่งออกไทย ประจำปี 2542-2546

ตลาดส่งออกไทยแห่งของ ไทย ปี 2542-2546

รายการ	มูลค่า : ล้านบาท					อัตราการขยายตัว : ร้อยละ					สัดส่วน : ร้อยละ				
	2542	2543	2544	2545	2546	2543	2544	2545	2546	2542	2543	2544	2545	2546	
1. จีน	213.4	496.2	1,126.3	1,210.1	2,269.0	132.52	126.99	7.44	87.51	48.87	20.99	86.00	91.25	90.30	
2. ฮ่องกง	133.0	173.6	64.2	65.5	122.3	30.53	-63.02	2.02	86.72	30.46	7.34	4.90	4.94	4.87	
3. สิงคโปร์	31.0	51.2	22.5	14.9	43.6	65.16	-56.05	-33.78	192.62	7.10	2.17	1.72	1.12	1.74	
4. เวียดนาม	28.9	1,465.4	24.1	-	23.44	970.59	-98.36	100.00	-	6.62	61.98	1.84	.00	.93	
5. สหรัฐอเมริกา	8.4	12.8	11.9	7.0	17.0	52.38	-7.03	-41.18	142.86	1.92	.54	.91	.53	.68	
6. เกาหลีใต้	.0	46.4	36.7	12.9	16.3	-	-20.91	-64.85	26.36	.00	1.96	2.80	.97	.65	
7. แคนาดา	9.5	17.2	12.1	2.5	4.5	81.05	-29.65	-79.34	80.00	2.18	.73	.92	.19	.18	
8. ออสเตรเลีย	4.5	3.3	3.2	3.4	4.4	-26.67	-3.03	6.25	29.41	1.03	.14	.24	.26	.18	
9. ไต้หวัน	-	.0	.7	3.2	3.4	-	-	357.14	6.25	.00	.00	.05	.24	.14	
10. อินโดนีเซีย	-	.4	-	.0	3.1	-	100.00	-	-	.00	.02	.00	.00	.12	
รวม 10 รายการ	428.7	2,266.6	1,301.6	1,319.5	2,507.0	428.71	-42.57	1.38	90.00	98.17	95.86	99.38	99.50	99.78	
อื่นๆ	8.0	97.8	8.1	6.7	5.6	1,122.50	-91.72	-18.52	-15.15	1.83	4.14	.62	.50	.22	
มูลค่ารวม	436.7	2,364.4	1,309.7	1,326.1	2,512.6	441.42	-44.61	1.25	89.47	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

ตารางที่ ผ-4 ตารางแสดงตลาดและมูลค่าการส่งออกลำไยแช่แข็ง ประจำปี 2542-2546

ตลาดส่งออกลำไยแช่แข็งของไทย ปี 2542-2546

รายการ	มูลค่า : ล้านบาท					อัตราการขยายตัว : ร้อยละ					สัดส่วน : ร้อยละ				
	2542	2543	2544	2545	2546	2543	2544	2545	2546	2547	2543	2544	2545	2546	2547
1. สหรัฐอเมริกา	30.1	62.8	34.2	16.5	10.7	108.64	-45.54	-51.75	-35.15	67.04	52.77	53.44	35.48	51.44	
2. ชองกง	.8	34.1	3.2	15.2	3.34	162.50	-90.62	375.00	-78.29	1.78	28.66	5.00	32.69	15.87	
3. ออสเตรเลีย	5.0	2.0	2.2	.4	2.6	-60.00	10.00	-81.82	550.00	11.14	1.68	3.44	.86	12.50	
4. แคนาดา	.0	6.9	11.5	3.0	1.6	-	66.67	-73.91	-46.67	.00	5.80	17.97	6.45	7.69	
5. เยอรมนี	.0	.4	-	-	.7	-	100.00	-	-	.00	.34	.00	.00	3.37	
6. นิวซีแลนด์	-	-	1.2	2.1	.6	-	-	75.00	-71.43	.00	.00	1.88	4.52	2.88	
7. ฝรั่งเศส	6.5	6.6	8.6	4.8	.4	1.54	30.30	-44.19	-91.67	14.48	5.55	13.44	10.32	1.92	
8. สิงคโปร์	-	-	.0	-	.4	-	-	-	-	.00	.00	.00	.00	1.92	
9. ไต้หวัน	.9	1.2	1.4	.9	.3	33.33	16.67	-35.71	-66.67	2.00	1.01	2.19	1.94	1.44	
10. อินโดนีเซีย	-	.2	.3	-	.2	-	50.00	100.00	-	.00	.17	.47	.00	.96	
รวม 10 รายการ	43.3	114.3	62.6	43.0	20.8	163.97	-45.23	-31.31	-51.63	96.44	96.05	97.81	92.47	100.00	
อื่นๆ	1.5	4.6	1.4	3.5	.0	193.75	-70.21	150.00	100.00	3.56	3.95	2.19	7.53	.00	
มูลค่ารวม	44.9	119.0	64.0	46.5	20.8	165.03	-46.22	-27.34	-55.27	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

ประกาศกระทรวงพาณิชย์

เรื่อง การส่งสินค้าผักและผลไม้ที่ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

พ.ศ. 2546

.....

เพื่อป้องกันปัญหาสารตกค้างในสินค้าผักและผลไม้ที่ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร และเพื่อพัฒนาคุณภาพของสินค้าผักผลไม้ไทยให้เป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ อันจะเป็นผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5(3) (5) และ (6) แห่งพระราชบัญญัติการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ.2522 อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 31 มาตรา 35 มาตรา 48 และมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์โดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ประกาศฉบับนี้เรียกว่า ประกาศกระทรวงพาณิชย์เรื่องการส่งสินค้าผักและผลไม้ที่ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร พ.ศ. 2546

ข้อ 2 ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 3 ในประกาศนี้ “ผักและผลไม้” หมายความว่า ผักและผลไม้ทุกชนิดที่ได้จากพืชผักบก พืชน้ำและพืชประเภทอื่น รวมทั้งส่วนหนึ่งส่วนใดของพืช เช่น ต้น ตา ตอ แขนง กิ่ง ใบ ราก เหง้า หัว ดอก ผลและเมล็ด รวมทั้งเชื้อและสปอร์ของเมล็ด

ข้อ 4 ให้สินค้าผักและผลไม้ที่ส่งออกไปแต่ละประเทศตามชนิดหรือประเภทที่ กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ มีประกาศกำหนดให้ผู้ส่งออกต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการควบคุมสารตกค้าง เป็นสินค้าที่ต้องมีหนังสือรับรองสารตกค้างของกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แสดงต่อกรมศุลกากรประกอบพิธีการส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

ข้อ 5 ความในข้อ 4 มิให้ใช้บังคับแก่กรณีนำติดตัวออกไปเพื่อใช้เฉพาะกิจหรือในกรณีที่ยานพาหนะ นำออกไปเพื่อใช้ในยานพาหนะนั้นๆ หรือในกรณีที่น่าไปเพื่อเป็นตัวอย่างในปริมาณเท่าที่จำเป็น

ประกาศ ณ วันที่ 11 เมษายน พ.ศ. 2546

(นายอดิศักดิ์ โพธารามิก)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่มที่ 120 ตอนพิเศษ 48 ง

ลงวันที่ 24 เมษายน 2546

ประกาศกรมการค้าต่างประเทศ

เรื่อง กำหนดชนิดหรือประเภทของผักและผลไม้ที่ต้องมีหนังสือรับรองในการส่งออก

พ.ศ. 2546

ตามที่ได้มีประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การส่งสินค้าผักและผลไม้ไปนอกราชอาณาจักร พ.ศ. 2546 กำหนดให้สินค้าผักและผลไม้ที่ส่งออกไปแต่ละประเทศตามชนิดหรือประเภทที่กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ มีประกาศกำหนดให้ผู้ส่งออกต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการควบคุมสารตกค้าง เป็นสินค้าที่ต้องมีหนังสือรับรองสารตกค้างของกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แสดงต่อกรมศุลกากรประกอบพิธีการส่งออก ไปนอกราชอาณาจักร นั้น

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 4 ของประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การส่งสินค้าผักและผลไม้ไปนอกราชอาณาจักร พ.ศ. 2546 ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติการส่งออก ไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. 2522 อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 31 มาตรา 35 มาตรา 48 และมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กรมการค้าต่างประเทศออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้สินค้าผักและผลไม้ จำนวน 12 ชนิดหรือประเภท ประกอบด้วย ลำไยทุเรียน ลิ้นจี่ มังคุด มะขาม มะม่วง ส้มโอ หน่อไม้ฝรั่ง จิง กระเจียบสด ข้าวโพดฝักอ่อน และพริก ที่ส่งออกไปยังประเทศสิงคโปร์ มาเลเซีย ญี่ปุ่น สาธารณรัฐประชาชนจีนฮ่องกง สหภาพยุโรป และสหรัฐอเมริกา เป็นสินค้าที่ผู้ส่งออกต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการควบคุมสารตกค้าง เพื่อขอหนังสือรับรองจากกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไปแสดงต่อกรมศุลกากรประกอบพิธีการส่งออก ไปนอกราชอาณาจักร

ข้อ 2 หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการควบคุมสารตกค้างและการออกหนังสือรับรอง

2.1 ให้ชนิดของสารตกค้างดังต่อไปนี้อยู่ในหลักเกณฑ์วิธีการของกรมวิชาการเกษตรที่จะดำเนินการตรวจสอบออกใบรับรองให้ ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมและตามที่เป็นของสินค้าผักและผลไม้แต่ละชนิด ประกอบด้วย

2. สารพิษตกค้างของสารกำจัดแมลง

2. กลุ่ม Organochlorines จำนวน 13 ชนิด

- (1) aldrin
- (2) dieldrin
- (3) endrin
- (4) endosulfan (alpha)
- (5) endosulfan (beta)
- (6) endosulfan (sulfate)
- (7) heptachlor
- (8) heptachlor epoxide
- (9) lindane
- (10) p,p'-DDE
- (11) p,p'-TDE
- (12) p,p'-DDT
- (13) o,p'-DDT

2.2 กลุ่ม Organophosphates จำนวน 15 ชนิด

- (1) chlorpyrifos
- (2) diazinon
- (3) dicrotophos
- (4) dimethoate
- (5) fenitrothion
- (6) malathion
- (7) mevinphos
- (8) methamidophos
- (9) monocrotophos
- (10) parathion-methyl
- 1) pirimiphos-ethyl
- (12) pirimiphos-methyl

(13) profenofos

(14) prothiophos

(15) triazophos

2.1.1.3 กลุ่ม Pyrethroids จำนวน 6 ชนิด

(1) cypermethrin

(2) cyhalothrin

(3) cyfluthrin

(4) deltamethrin

(5) fenvalerate

(6) lamda-cyhalothrin

2.1.1.4 กลุ่ม Carbamates จำนวน 4 ชนิด

(1) methomyl

(2) BPMC

(3) Carbofuran

(4) Carbaryl

2.1.2 สารพิษตกค้างของสารกำจัดโรคพืช

2.1.2.1 กลุ่ม Dithiocarbamates จำนวน 4 ชนิด

(1) mancozeb

(2) maneb

(3) propineb

(4) zineb

2.1.2.2 กลุ่ม Benzimidazoles จำนวน 3 ชนิด

(1) benomyl

(2) carbendazim

(3) thiophanate-methyl

2.1.2.3 captan

2.1.2.4 metalaxyl

2.3 สารพิษตกค้างของสารกำจัดวัชพืช

2.3.1 2,4-D

2.3.2 paraquat

2.3.3 ametryn, atrazine, bromacil

2.3.4 diuron

2.2 กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จะออกหนังสือรับรอง
ให้กับสินค้าตามข้อ 1 ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข และมีผลการตรวจสอบสารตกค้างตามข้อ 2.1
เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด

ข้อ 3 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 17 มิถุนายน พ.ศ. 2546

(นายราชนทร์ พองสุนทร)

อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่มที่ 120 ตอนพิเศษ 68ง
ลงวันที่ 18 มิถุนายน 2546

ได้หวั่นประกาศประกาศแก้ไขกฎระเบียบการตรวจกักกันโรคพืช
และห้ามการนำเข้าสินค้าเกษตรจากไทย จำนวน 7 ชนิด

รัฐบาลได้หวั่นประกาศแก้ไขกฎระเบียบการตรวจกักกันโรคพืชซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 24 ตุลาคม 2546 โดยในส่วนของประเทศไทยได้มีการกำหนดชนิดของหนอนแมลงที่มีการระบาดในไทยเพิ่มขึ้น ซึ่งในระเบียบที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมใหม่นี้สำนักงานตรวจสอบมาตรฐานสุขอนามัยพืช และ ศัตรู Bureau of Animal Plant Health Inspection and Quarantine (BAPHIQ) ได้กำหนดบัญชีรายชื่อชนิดของโรคพืช หนอนแมลง และสารตกค้างที่ต้องตรวจสอบขึ้น ดังนั้นหากผักผลไม้หรือผลิตผลพืชที่ส่งออกจากไทยและมีใบผ่านการรับรองโรคพืชจากกรมวิชาการเกษตร และ BAPHIQ ทำการสุ่มตรวจและตรวจพบโรคพืชผักหนอนแมลงหรือสารปนเปื้อนการดำเนินการจะแยกเป็น 2 กรณี

1. หากโรคพืช หนอนแมลง หรือสารปนเปื้อนที่ตรวจพบไม่ถูกระบุในบัญชีรายชื่อดังกล่าว สินค้าก็จะผ่านการตรวจสอบและสามารถเข้าไปจำหน่ายในตลาดได้ทันที
2. หากโรคพืช หนอนแมลง หรือสารปนเปื้อนที่ตรวจพบถูกระบุอยู่ในบัญชีรายชื่อ สินค้าก็จะไม่ผ่านการตรวจสอบ และต้องถูกดำเนินการกำจัดอย่างหมดสิ้นที่เหมาะสม เช่น รมควัน ทำลาย หรือส่งกลับ เป็นต้น

นอกจากนี้ BAPHIQ ได้สั่งห้ามนำเข้าผลิตผลการเกษตรจากไทยโดยสินค้าที่ได้รับผลกระทบคือ ลำไย มังคุด เงาะ ทุเรียน ถั่วฝักยาว พริก และมะเขือเทศ โดยมาตรการนี้เริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2546 เป็นต้นมา ซึ่งฝ่ายไทยโดยกรมวิชาการเกษตร ได้ส่งคณะผู้แทนเดินทางไปเจรจากับฝ่ายไต้หวันถึง 3 ครั้ง โดยล่าสุดเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม 2546 กรมวิชาการเกษตรได้จัดคณะผู้แทนเดินทางไปเจรจาคัดค้านกับ BAPHIQ เพื่อขอให้พิจารณาขยายเวลาในการบังคับใช้ระเบียบใหม่ สาระสำคัญของการเจรจาสรุปได้ดังนี้

1. ฝ่ายไทยขอให้ไต้หวันพิจารณาขยายเวลาในการบังคับใช้ระเบียบใหม่ออกไปก่อน แต่ทางไต้หวันแจ้งว่าระเบียบดังกล่าวไม่ได้มุ่งใช้กับประเทศไทยประเทศเดียว หากแต่มีผลบังคับใช้กับประเทศอื่นๆ คือ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และเวียดนาม เช่นเดียวกัน
2. ได้หวั่นขอให้ไทยทำการทดลองและเสนอข้อมูลในเรื่องการปลดปล่อยพืชของมังคุด โดยมุ่งเน้นต่อแมลงที่ได้หวั่นกำหนดคือ Carrambola Fruit Fly และ Papaya Fruit Fly ซึ่งฝ่ายไทยรับว่าจะรีบทำการทดลองและรายงานผลการทดลองให้ไต้หวันทราบโดยเร็ว โดยคาดว่าจะใช้เวลาในการทดลองประมาณ 3-4 เดือน

3. ฝ่ายไทยขอให้ไต้หวันช่วยชี้แนะแนวทางการป้องกันหนอนแมลงในผักผลไม้ เนื่องจากสินค้าเกษตรหลายชนิด อาทิเช่น หนากเป็นผลิตภัณฑ์ที่ต้องคง ความสด การรวมควัน อบความร้อน หรืออบไอน้ำ ล้วนแต่จะทำให้คุณภาพด้อยลงและไม่เป็นที่ยอมรับของ ตลาด ซึ่งทาง BAPHIQ ชี้แจงว่าไทยสามารถเสนอแนวทางในการป้องกันหรือกำจัด หนอนแมลงวิธีใดก็ได้ที่ สอดคล้องกับเหตุผลทางวิชาการและเป็นที่ยอมรับตามกติกาสากล
4. ฝ่ายไทยเสนอให้ไต้หวันร่วมมือกันวิจัยเพื่อหาวิธีการป้องกันแมลงใน ผลิตภัณฑ์เกษตร อันจะสอดคล้องกับที่ทั้งสองฝ่ายได้มีการลงนามข้อตกลงความร่วมมือทางการเกษตร เมื่อเดือนกรกฎาคม 2546 ซึ่งทางไต้หวันแจ้งว่าหากเป็นการวิจัยผลไม้ที่มีการผลิตใน ไทยแต่ไม่มีการผลิตในไต้หวันอาจจะไม่เหมาะ แต่ถ้าเป็นความร่วมมือทางด้านอื่นๆ ขอให้ฝ่ายไทยเสนอ แผนโครงการเพื่อพิจารณา ทั้งนี้ไต้หวันได้เสนอให้จัดประชุม ประจําปีระหว่างกัน เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลการกักกัน โรคพืช ซึ่งฝ่ายไทยเห็นด้วยกับข้อ เสนอดังกล่าว
5. ไต้หวันขอให้ไทยระมัดระวังในการส่งออกไม้ตัดดอกมายังไต้หวัน เพราะมีการพบ หนอนแมลง Western Flower Trip ในดอกคาร์เนชั่นของไทย ซึ่งหนอนแมลงดังกล่าว ไม่เคยปรากฏข้อมูลการระบาดในไทย หากเป็นเช่นนี้ไต้หวันอาจจะกำหนดว่าไทยเป็น เขตระบาดของหนอนแมลงดังกล่าวและห้ามนำเข้าสินค้าจากไทย นอกจากนี้ไต้หวัน ยังตั้งข้อสังเกตว่า Western Flower Trip มีการระบาดในจีน ซึ่งการนำเข้าจากจีนแผ่นดิน ใหญ่และ ส่งออกต่อมายังไต้หวันถือว่าเป็นการผิดระเบียบของไต้หวัน เนื่องจาก ไต้หวันยังคงไม่อนุญาตให้นำเข้าสินค้าดังกล่าวจากจีนแผ่นดินใหญ่ ซึ่งฝ่ายไทยรับว่า จะเข้มงวดในการออกใบรับรองสุขอนามัยพืช (Phytosanitary Certificate)

จากการเจรจาในหลายครั้งที่ผ่านมา สำนักงานการค้าเศรษฐกิจไทย ไทเป ตั้ง ข้อสังเกตไว้ ดังนี้

1. ไต้หวันได้ใช้ระเบียบการตรวจกักกันโรคพืชของไต้หวันเพื่อเป็นมาตรการ กีดกันทาง การค้า (Non-Tariff Barrier) สำหรับตลาดสินค้าเกษตรของตนอย่างชัดเจน โดยใช้ ความตกลง Sanitary and Phytosanitary Agreement (SPS-Agreement) ในกรอบ ขององค์การการค้าโลกเป็นเครื่องมือและต้องการให้การเปิดตลาดสินค้าเกษตรของตน อยู่ภายใต้ผลการเจรจาในกรอบการเจรจาพหุภาคีที่จะมีการเจรจาในรอบต่อไป เพราะ ไต้หวันมีความได้เปรียบเนื่องจากเศรษฐกิจไต้หวันเจริญรุดหน้าทางด้านอุตสาหกรรม จึงสามารถให้การอุดหนุนภาคเกษตรกรรมของตนเองได้

2. ตามระเบียบการตรวจกักกันโรคพืช ไม้ได้ห้ามผักผลไม้ที่พบ หนอนแมลง Mediterranean Fruit Fly ตามร่างประกาศเดิม ซึ่งส่วนใหญ่พบในผักผลไม้จากประเทศต่างๆที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับไม้ได้ห้าม นอกจากนั้นประเทศที่ถูกห้ามนำเข้าผักผลไม้หลายชนิด (7 ชนิดเป็นผัก ผลไม้ที่จำหน่ายอยู่ในตลาดไม้ได้ห้ามในปัจจุบัน) ซึ่งจะมีผลต่อการเปิดตลาดใหม่สำหรับผักผลไม้ไทยในตลาดไม้ได้ห้าม
3. ไม้ได้ห้ามจะมีการเลือกตั้งประธานาธิบดีในวันที่ 20 มีนาคม 2547 ซึ่งพรรคการเมือง ไม้ได้ห้ามจำเป็นต้องอาศัยเสียงสนับสนุนจากเกษตรกรของตน ดังนั้นการห้ามนำเข้าผักผลไม้ 7 ชนิดจากไทยก็อาจเป็นการหาเสียงสนับสนุนจากเกษตรกรไม้ได้ห้ามอีกทางหนึ่ง

รายชื่อหนอนแมลงที่เป็นเหตุผลในการห้ามนำเข้าของไม้ได้ห้าม

1. Peach Fruit Fly (*Bactrocera Zonata* (Saunders))
 - 1.1 น้อยหน่า (*Annona Squamosa*)
 - 1.2 มะละกอ (*Carica Papaya*)
 - 1.3 มะเขือเทศ (*Lycopersicon Esculentum*)
 - 1.4 เชอร์รี่ (*Prunus Avium*)
 - 1.5 ท้อ (*Prunus Avium*)
 - 1.6 ฝรั่ง (*Psidium Guajava*)
 - 1.7 ทับทิม (*Punnica Granatum*)
 - 1.8 มะเขือยาว (*Solanum Melongena*)
2. Guava Fruit Fly (*Bactrocera Correcta* (Bezzi))
 - 2.1 หมากรุก (*Areca Catechu*)
 - 2.2 มะเฟือง (*Averrhoa Carambola*)
 - 2.3 มะละกอ (*Carica Papaya*)
 - 2.4 ส้ม (*Citrus spp.*, *Fortunella spp.*, *Poncirus spp.*)
 - 2.5 ลำไย (*Dimocarpus Longan*)
 - 2.6 เชอร์รี่ (*Prunus Avium*)
 - 2.7 ท้อ (*Prunus Persica*)
 - 2.8 ฝรั่ง (*Psidium Guajava*)
3. Carambola Fruit Fly (*Bactrocera Carambola* Drew & Hancocn)
 - 3.1 มะม่วงหิมพานต์ (*Anacardium Occidentale*)
 - 3.2 ขนุน (*Artocarpus spp.*)

- 3.3 มะเฟือง (*Averrhoa Carambola*)
- 3.4 พริก (*Capsicum Annuum*)
- 3.5 มะละกอ (*Carica Papaya*)
- 3.6 มังคุด (*Garcinia Mangostana*)
- 3.7 มะเขือเทศ (*Lycopersicon Esculentum*)
- 3.8 ฝรั่ง (*Psidium Guajava*)
- 3.9 ทับทิม (*Punica Granatum*)
- 3.10 ชมพู (*Syzygium Aqueum*)
- 4. Papaya Fruit Fly (*Bactrocera Papaya* Drew & Hancock)
 - 4.1 หนามก (*Areca Catechu*)
 - 4.2 มะเฟือง (*Averrhoa Carambola*)
 - 4.3 มะละกอ (*Carica Papaya*)
 - 4.4 มะเขือเทศ (*Lycopersicon Esculentum*)
 - 4.5 มะระ (*Momordica Charantia*)
 - 4.6 เงาะ (*Nephelium Lappaceum*)
 - 4.7 ถั่วฝักยาว (*Phaseolus Vulgaris*)

ธันวาคม 2546

กลุ่มงานบริการส่งออก 1

สำนักบริการส่งออก

โทร 0-2511-6020 ต่อ 727

Export-Import Co-ordinated Centre

ศูนย์ประสานการส่งออก - นำเข้าสินค้า

กรมการค้าต่างประเทศ

โทร. 0 2547 5123 โทรสาร. 0 2547 4602 . 0 2547 5123

e-mail : dv2_info@moc.go.th

ขั้นตอนการนำเข้าผลไม้ของประเทศจีน

1. ตรวจสอบรายชื่อชนิดของผลไม้ที่ทางการจีนได้อนุญาตให้นำเข้าและมีเงื่อนไขการนำเข้าอย่างไร เช่น ต้องมาจากสวนที่กำหนด ต้องมีหนังสือรับรองสุขอนามัยจากประเทศผู้ส่งออกรับรองว่าปลอดจากโรคและแมลงชนิดใด เป็นต้น

2. ก่อนนำเข้าต้องมีใบอนุญาตนำเข้า โดยผู้นำเข้าไปขออนุญาตจาก Entry - Exit Inspection and Quarantine Bureau (CIQ) ประจำเมืองท่าที่นำเข้า ปกติจะใช้เวลา 45 วันทำการและใบอนุญาตมีอายุเพียง 90 วัน เช่น ผลไม้จะนำเข้าที่เมืองเซี่ยงไฮ้ ก็ให้ดำเนินการขอที่ Shanghai - CIQ เพื่อกลับรับรองและเสนอความเห็น จากนั้นเสนอ CIQ ปักกิ่ง ดำเนินการออกใบอนุญาต ผู้ขออนุญาตต้องมีคุณสมบัติมีสิทธิในการประกอบกิจการนำเข้าและส่งออกเท่านั้น หากไม่มีต้องมอบอำนาจให้บริษัทที่มีคุณสมบัติดำเนินการแทน ปกติตลาดนำเข้าจะช่วยดำเนินการให้

3. เอกสารที่ใช้ประกอบการขออนุญาตได้แก่ สัญญาซื้อขาย ใบอินวอยซ์ หากเคยขอมาแล้ว จะขอใหม่ต้องนำใบอนุญาตฉบับเก่าแนบไปกับคำขอฉบับใหม่

4. เมื่อนำเข้าต้องเสนอเอกสารเพื่อดำเนินพิธีการศุลกากร ดังนี้ ใบอนุญาตนำเข้า อินวอยซ์ แพคกิ้งลิสต์ สัญญาซื้อขาย หนังสือรับรองสุขอนามัยจากประเทศผู้ส่งออกผลไม้

อนึ่ง เอกสารที่จะใช้ในการใด ๆ ต้องพิมพ์ถูกต้องทั้งในเรื่องเนื้อหาและตัวอักษรสะกด ปริมาณและมูลค่าใน Invoice ต้องตรงกับ Bill of Lading หรือ Airway's Bill มิฉะนั้น จะไม่ผ่านพิธีการศุลกากร

5. เมื่อผ่านพิธีการศุลกากรแล้ว ผลไม้จะต้องผ่านการตรวจสอบสุขอนามัยจาก CIQ ซึ่งประจำเมืองท่าที่จะนำเข้าตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง ผลไม้จึงจะออกสู่ตลาดได้

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์ในต่างประเทศ ณ กรุงปักกิ่ง

กลุ่มมาตรการ 5

สำนักงานมาตรการนำเข้าส่งออกสินค้าทั่วไป

มิถุนายน 2546

จีนเพิ่มรายชื่อการนำเข้าผลไม้ไทย

สำนักงานพาณิชย์ในต่างประเทศ ณ กรุงปักกิ่ง ได้รายงานว่าสำนักงานควบคุมคุณภาพ และการตรวจสอบกักกันโรคแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน (Administration of Quality Supervision and Inspection and Quarantine : AQSIQ) ได้เพิ่มรายชื่อผลไม้ไทยในบัญชีรายชื่อผลไม้จากต่างประเทศ (ไทย) ที่สามารถส่งออกไปจีนอีก 10 ชนิด รวมผลไม้ไทยที่จีนอนุญาตให้นำเข้าทั้งสิ้น 23 ชนิด ดังนี้

1. ทูเรียน	13. สับปะรด
2. ลำไย	14. ละมุด
3. มังคุด	15. เสาวรส
4. กัลล้วย	16. น้อยหน่า
5. ลิ้นจี่	17. มะขาม
6. มะพร้าว	18. ขนุน
7. มะละกอ	19. สละ
8. มะเฟือง	20. ลองกอง
9. มะม่วง	21. ส้มเขียวหวาน
10. ฝรั่ง	22. ส้ม
11. ชมพู่	23. ส้มโอ
12. เงาะ	

หมายเหตุ : รายละเอียดสามารถหาข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ www.aqsiq.gov.cn ซึ่งข้อมูลส่วนใหญ่ใช้ภาษาประจำชาติ

กลุ่มมาตรการ 5

สำนักมาตรการนำเข้าส่งออกสินค้าทั่วไป

กรมการค้าต่างประเทศ

สิงหาคม 2547

การจัดทำมาตรฐานสินค้าเกษตร

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อจัดทำมาตรฐานสินค้าเกษตร 14 คณะ โดยมีผู้แทน กรมส่งเสริมการส่งออกมาร่วมเป็นคณะทำงานฯ ซึ่งกรมฯ ได้มอบหมายให้สำนักบริการส่งออกแต่งตั้งผู้แทนร่วมเป็นคณะทำงาน

มีความคืบหน้าการจัดทำ มาตรฐานสินค้าเกษตร 14 คณะ ดังนี้

1. มกอช. ได้ประชุมคณะทำงานฯ ไปแล้ว 3 คณะ เพื่อพิจารณาจัดทำมาตรฐาน สินค้าเกษตร 13 ชนิด ได้แก่ คณะที่ 1 ลำไย ลิ้นจี่ สตรอเบอร์รี่ คณะที่ 2 หน่อไม้ฝรั่ง พริก กระเจี๊ยบเขียว มะเขือเทศ ผักชี คณะที่ 3 ทูเรียน มังคุด เงาะ ลองกอง โดย มกอช. จะเร่งจัดทำมาตรฐานสินค้าอื่นๆ ให้แล้วเสร็จภายในเดือนกันยายน 2546 นี้

2. ขั้นตอนการจัดทำมาตรฐานสินค้าเกษตรของ มกอช.

- ยกร่างมาตรฐานสินค้าต่างๆ ตามที่กำหนดในมาตรฐาน Codex หากสินค้าเกษตรของไทยรายการใดที่ไม่มีมาตรฐานใน Codex เช่น ทูเรียน มังคุด ฯลฯ มกอช. จะส่งร่างมาตรฐานภาษาอังกฤษให้ Codex พิจารณา ซึ่ง Codex จะเวียนให้ประเทศต่างๆ ที่เป็นสมาชิกซึ่งอยู่ระหว่างจัดทำมาตรฐานสินค้าเกษตรชนิดเดียวกันพิจารณาพร้อมกันไปด้วย หากประเทศใดไม่เห็นด้วยกับร่างมาตรฐานก็สามารถขอแก้ไขได้ ก่อนประกาศเป็นมาตรฐาน Codex ต่อไป

- จัดประชุมคณะทำงานฯ เพื่อพิจารณาร่างมาตรฐานสินค้าเกษตรฉบับภาษาไทย

- เวียนขอความคิดเห็นหรือจัดทำประชาพิจารณ์ โดยจัดสัมมนาระดมความคิดเห็นจากภาคราชการและเอกชนที่เกี่ยวข้องในจังหวัดที่เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรแต่ละชนิด

- นำร่างมาตรฐานเสนอคณะกรรมการมาตรฐานอาหารพิจารณาก่อนกรอง
- เสนอคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติเพื่ออนุมัติ
- แจ้ง WTO ในกรณีที่เป็นมาตรฐานบังคับ
- ประกาศใช้มาตรฐาน
- ทบทวนมาตรฐาน เมื่อครบวาระ 5 ปี หรือมีข้อเสนอให้ทบทวน
- หากต้องการให้มาตรฐานสินค้าเกษตรเป็นมาตรฐานส่งออก จะส่งให้กระทรวงพาณิชย์ออกประกาศเป็นกฎกระทรวง เช่น มาตรฐานข้าวหอมมะลิ มาตรฐานสับปะรดกระป๋อง เป็นต้น

3. มาตรฐานสินค้าเกษตร จะใช้ควบคู่กับการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good agricultural practice-GAP) ในระดับการปลูกสำหรับสินค้าเกษตรชนิดนั้นๆ และจำเป็นต้องใช้ควบคู่กับการปฏิบัติที่ดีในโรงงาน (Good manufacturing practice-GMP) ในระดับการบรรจุหีบห่อ

4. นโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มาตรฐานสินค้าเกษตรเป็นมาตรฐานเดียว (Single standard) คือ ใช้มาตรฐานเดียวกันทั้งการจำหน่ายในประเทศและการส่งออก แต่ไม่เป็นมาตรฐานบังคับ เกษตรกรใช้โดยความสมัครใจ

5. มาตรฐานสินค้าลำไย ได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้ประกาศใช้อย่างเป็นทางการแล้ว

6. ในการประชุมจัดทำมาตรฐานมังคุด ได้รับทราบข้อมูลสถานการณ์มังคุดทางภาคใต้ว่า แม้จะเป็นช่วงเริ่มต้นฤดูออกผลสำหรับมังคุดทางภาคใต้ แต่เกษตรกรสามารถจำหน่ายมังคุดให้แก่ผู้ส่งออกไปหมดแล้วแบบเหมาสวน ในราคาดิโกลกรัมละ 60 บาท โดยขณะนี้มังคุดออกผลเพียง 10% จากที่คาดการณ์ไว้ จึงทำให้ผลมังคุดมีขนาดใหญ่ตามความต้องการของผู้ส่งออกมังคุดไปประเทศญี่ปุ่น หากฝนทิ้งช่วงมังคุดจึงจะออกผลส่วนที่เหลืออีก แต่หากฝนยังตกหนักต่อไปคาดว่าจะมีผลต่อปริมาณมังคุดที่จะส่งออก

อย่างไรก็ตาม มีวิธีการควบคุมการออกผลของมังคุดให้มีปริมาณสม่ำเสมอทุกปี คือ เมื่อมังคุดออกดอกได้ 35% ให้เร่งรดน้ำเพื่อให้ยอดมังคุดส่วนที่เหลือหยุดการออกดอก มังคุดจะมีขนาดผลใหญ่ตามที่ตลาดส่งออกต้องการ และต้นไม่โทรม

สำนักบริการส่งออก
กรมส่งเสริมการส่งออก
สิงหาคม 2546